

உ
றம்.

திருச்சிற்றம்பலம்
ஸ்ரீ சங்குநிலைமம் :

வசிட்ட முனிவர்
ஸ்ரீராமருக்கு உபதேசித்தருளிய
ஞானவாசிட்ட

வாமல ராமாயண வசனம்.

இதே
பி. இயம்புகொண்டு முகவரர்களால்
பரிசுரைப்பட்டு ஸ்ரீ ராமாயண

கந்தர்

பதிப்பு.

ஸ்ரீராம், கம்பியாபணியை ஆவர்கள் ஸ்ரீராம்
ஸ்ரீராம் கண்ணுராயணவர்கள் சந்திரவல்லப

கோண்டியார்

ஸோகந்தரமுதலியார், அவர்கள்

அவர்கள் பதிப்புகளைக்

M. A. கம்பியாபணியை

முதலியார்

அவர்களால் தந்த

மேலுண்பணியிலும் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

அவர்கள்

Copy Right
Reserved.

இதன் விலை
ரூபா 2

1926

உ
கடவுள் துணை.

ஞானவாசிட்ட
வமலராமாயன வசனத்தின்
ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

இதனால் சகலருக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில் இஞ்ஞானவாசிட்ட வமலராமாயனவசனம் என்னும் நூலை முன்னர் எனதுமகத்துனர் ம-ரா-ர-ஸ்ரீ கொண்ணூர் லோகநாத முதலியாரவர்கள் அச்சிட்டு, ரிஜிஸ்டர் செய்வித்து விற்றுவந்த பிரதியின்படியே இப்போது என்னாலும் ஷே நூலை மிகவும் விளக்கமாக அச்சிட்டு ரிஜிஸ்டர் செய்திருக்கிறேனாகையால், என்னுடைய உத்தரவின்றியாராகிலும் இதை அச்சிடுவார் களானால் சட்டப்படி ஏற்படும் தண்டனைக்கு உள்ளாவதோடு, எனக்கு நேரும் சகல நஷ்டங்களையும் கட்டிக்கொடுக்கவேண்டிவரும்.

இங்ஙனம்:

ம. அ. சுப்பிரமணிய முதலியார்.

மனோன்மணி விலாசம் பிரஸ்,
மினட் பிளடிங்ஸ் போஸ்டு, சேன்னை.

ஞானவாசிட்டம் வசனம்.

அட்டவணை.

பக்கம்.

வயிராக்கியப்பிரகாரணம்.	க
ஹே பிரகரணத்தில் - சுடர்கதை.	௩௬
முத்பத்திப்பிரகாரணம்.	௩௮
உற்பத்திப்பிரகாரணத்தில் }	௪௭
ஞானவின் மனங்கதை }	௪௭
லீலை கதை.	௫௮
கற்கடி கதை.	௭௮
ஆயிந்தவர் கதை.	௮௮
வள்சலிந்திரன் கதை.	௧௦
மனத்தின் கதை.	௧௧
பாலன் கதை.	௧௫
சித்தன் கதை.	௧௭
உற்பத்திப்பிரகாரணம்.	௧௦௩
திதிப்பிரகாரணத்தில் சுக்கிரன்கதை.	௧௧௧
தாமவியாள்கடர் கதை.	௧௨௭
வீம்பாசதிடர் கதை.	௧௩௫
தாசுரன் கதை.	௧௪௦
கசன் கதை.	௧௪௨
தித்திப்பிரகாரணம்.	௧௪௬
உபசரந்திப்பிரகாரணத்தில் }	௧௪௭
சனகராசன் கதை. }	௧௪௭
புண்ணிய பாவனன் கதை.	௧௭௪
மாவலி கதை.	௧௮௩
பிரகலாதன் கதை.	௧௯௨
காதி கதை.	௨௦௪
உத்தராகன் கதை.	௨௧௧
சுரகு கதை.	௨௨௭
பரசலிபாசன் கதை.	௨௩௬
வீதகவ்விபன் கதை.	௨௪௦
உபசாந்திப்பிரகாரணம்.	௨௫௬
புசன்னடன் கதை.	௨௭௦
தேவபுதை கதை.	௨௮௮
வில்வபலக் கதை.	௩௦௦
சிலைக் கதை.	௩௦௩
அருச்சுனன் கதை.	௩௦௪
சதயுருத்திரர் கதை.	௩௦௮
வேதர் கதை.	௩௧௩
பகீரதன் கதை.	௩௧௮
சிகித்துவசன் கதை.	௩௨௪
கசன் கதை.	௩௭௦
யித்தையாபுருடன் கதை.	௩௭௨
வீரதகுயை கதை.	௩௭௬
இட்சுவாகு கதை.	௩௮௦
மாணுவேடன் கதை.	௩௯௨
திருவாணப்பிரகாரணம்.	௩௯௭

ஆக பிரகாரமாறு நுள்பட கதை ௪௩.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சந் குரு வே ந மஃ

ஞானவாசிட்டு வமலராமாயன கதையின்

சங்கிரகம்.

மேலானவால் மீதமுனிவர், பரததுவாசருக்கு அனுக்கிரகிக்கப்பட்ட சுவானு பவமானது, அபரோட்சமாம் பொருட்டு வசிட்டமுனிவர் இராமனறிந்த சுவானுபவ மபரோட்சமாகுநித்த முபதேசித்த கதைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினதாம்.

ஸ்ரீராமர், வசிட்டமுனிவரோடு தசரதர் அனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டு தம்பி மார்களோடு தான் தீர்த்தயாத்திரைசெய்து பின் பட்டணம்வந்து ஞானபாதத்தில் விருப்புற்றவராய் பாசைவராக்கியமுண்டாய் நிராசையால் சாதனசதுஷ்டய முதி த்து குருதரிசனுபேகையுண்டாக அப்போது ஆசாரியரையறிவிக்க. விசுவாமித் திரமுனிவர் யாகசம்ரக்ஷணையை முன்னிட்டி எழுந்தருளிவந்து, அரக்கரைச் சிதை விக்க ஸ்ரீராமரையுதவவேண்டிவந்த காரியத்தை வெளியிட, தசரதர் குழந்தையை யனுப்ப மனப்பவருந்த, முனிவர் அவரவதரித்ததினுண்மையை விளங்கச் சொல்லவும் தசரதர் இராமர் என்னசெய்கின்றார் என்று எவ்வாரைக்கேட்க, இராமர் தீர்த்த யாத்திரைசெய்து வந்ததார் முதலாக சகலத்தையும் கீழ்க் கிருக்கிற தன்மையை அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்யவும், இராமரைச் சபைக்குத்தருவித்து அறிவுள்ள நீ துக்கிக்கவேண்டாமென்று முன் பிதாசொல்லினர். பின்பு முனிவர் சிந்தாஸ்வரூப மும், அதனாவும், அதனிருப்பும், அதன்காரணமுமான நான்குவிதமான கேள்வி கேட்க, இராமர் ஜீவேஸ்வர சகலங்களைக் கிரமமாகத் துணித்து, சித்தத்தியாகம் விரு ம்பி, ஆத்மஞானத்தை யபேட்சித்து விஸ்வாந்தி வருமளவும் நித்தியகருமமும் செய் யாது தேகத்தை விரிவேனென்று சபையில் முனிவர்கள் அபிப்பிராயந்தெரிந்து கொள்ள மெளனியாக விருந்தார்.

சுயமாயுண்டான நிராசையினால், தேவத்தன்மைநிறைந்த சபையில் சொல்லிய இராமனுபவத்தினால், இவன் சகலபந்தங்களுநீங்கி சைதன்னிய மாத்திரமாயிருப் பதை யுணர்ந்தோரில் விஸ்வாமித்திரமுனிவர் மேற் சகசவிபாகமான சாஷாத் காரமே றீயென் றறிவிக்கும்பொருட்டு அனுபவமுள்ள சுகமுனியின்கதையை நிரூ பித்து விசுவாமித்திரர் சொல்லுவார்.

ஸ்ரீராமர், மனதினால் நிற்பொருளே பொருள். வேறுபொருள் இல்லையென்று மகான்களால் சொல்லக்கேட்டு, மகாமனதில் விஸ்வாந்தியடைந்து சந்தேகந்திரா நின்ற பெரியோர்களுக்கு வரையறுத்துச் சொல்வதைப்பார்த்து, நம்மிருவர்க்கும் பிரமனால் ஆத்மசாஷாத்காரம் விளங்கும்படி அனுக்கிரகித்த ஒப்பற்ற ஞானகதைக ளனைத்தையும் இராகவனுக்குப் போதிக்கவேண்டும் என்று சொல்ல, அப்படியே பிரம்மாவாலே நிடதத்தின்மேலிருந்து அனுக்கிரகஞ்செய்த நிருமல ஞானக்கதை கள் மனதிலிருப்பதைச் சொல்லுவேனென்று சுகமுனியறிந்த அறிவைக்கொண்டே அந்த சுவானுபூதி சாஷாத்காரமாகும்பொருட்டு, சனகராசனருளியபடியே, இராம னறிந்த அறிவைக்கொண்டு அவர் சுவானுபூதி, சாஷாத்காரமாகும்பொருட்டு அவர்க்

ஓம்
சிவமயம்.

ஞானவாசிட்டம்.

வயிராக்கியப்பிரகரணம்.

அவதாரிகை.

ஹைமேஸ்வரமூர்த்தி ஓம் ஞானவாசிட்டத்தைத் தமிழ்ச் செய்யுளில்
மொழிபெயர்க்கப் புரந்த இத்தூணாசிரியர் இது நிர்வகிப்பினமாய்
கொண்டதும் பொருட்டு சிவமயவழித்தியைச் சஞ்ஞானமாகவும், நிரத்
தூணமாகவும் உபாசனை செய்கின்றார்.

பெண்ணையா நியன் பெற்ற கனிற்றினை
மண்ணை ஆராதனைத் துள்ளுவான்
தன்மை ஞானச் சிறப்பாய் வாயிட்டு
தன்மை யாக வெள்ளுஞ்ஞான செய்யாவே.

(இதன்மொழி.) திருப்பொருத்திய வாக்விவர்த்தபோதச் சிறப்பி
யுந் பெண்ணையாக மண்ணை ஞானவாசிட்டத்தை, நிர்வகிப்பினத்திலுள்ள
பெண்ணைத் தனித்த திரவ்யவான் முறையுந் சாத்திரப்பொருட்டு உபா
சனமுறையாக உபாசனை செய்து தனியாய்வே முகத்தினையுடைய விரவாய்
தூதத்தியாக அணியவெய்யவையிற் றுடையவாய் ஞானவாத்தின்கண்
நித்தியமாய்.

* கவி. அவதாரிகை. கவிட்டோர - நிலைபெற்ற ஞானப் பிரகாசமே
தேசமஞ்ஞானமாகத்தெத்தினை - தனக்கிலாகத்தினும், பூலோகத்
திலோகமாய்ச் செங்கல் வந்த ஹை - துறையுந், அத்திகை - லோகத்தினும்,

* தூதனது தூதராய். தூதனில் கூடவந்தவர்க்கெய்தி லுதயமொ
காசினது கண்ணுயி உட்கூத்தவரத்த விரவாகமூர்த்தியாகக் கூறினதாம்.

துக்குரித்தான தாயானவன் விடயவாசனையையுன்
டாக்கிச் சநந்ததைமாறாமல் நிலைபெறச் செய்
வன், பெருமைபொருந்திய வாசிட்டதூலென்னுந்
தாயானவன் பிரமானந்த வாசனையை யுண்டாக்கி
இச்சநந்ததை நீக்குவான். ௧—எண்ணத்தகுந்த மகா
சாந்தகுணத்தையுடைய இராகவன், தன் தாத்ம
ஸ்வரூபத்தைமுடைய வாசிட்டமுனிபானவானுக்கிர
கஞ்செய்த ஞானூர்த்தத்தையே, வான்மீக முனிவ
ரால் வடமொழியி லுருவிச்செய்யப்பட்ட இவ்
வாசிட்டமென்னும் ஆத்மஞானசாத்விதத்தைச்
சொர்வபாத்திரத்தில் வைக்கத்தகுந்த அமிர்தத்
தை மிர்த்திகாபாத்திரத்திலும் வைக்கத்துணியு
மேழையேனாகிய யான் இசையமைந்த தென்மொழி
யினால் சொல்லுவேன். ௨—இவ் வாசிட்டதூலக் கதி
காரியானவன் அஞ்ஞானியுமல்லன், மனோதுன்ப
நீங்குமபடி ஞானூத்மாவையடைந்த சிவன்முத்தனு
மல்லன், யான் பந்தத்தை யடைந்திருக்கின்றேன் ;
இதை நீக்கி இனி மோகஷத்தைச் சேரக்கடவே
னென்று சித்திக்கும் அந்நிச்சயத்தை யுள்ளவனே
யென்று கொள்ளக்கூடாது.—முழுதையு முணர்ந்த
ஆசாரியசாகிய மேலான வான்மீகமுனிவனா பாத்
தவாச முனிவ ந்மன்காரஞ்செய்து கொடிய பிறனி
யிற்செலிந்த வெள்ளிய சம்பராதுன்பத்தில் அரிய
சத்துவகுணத்தையுடைய இராமலிருந்ததெப்படி?
தேவரீர் கிருவாயினு லனுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டு
மென்று மிருதுவாகக் கேட்டார். ௩—புதல்வனாகிய
பாத்துவாசனே ! நீ கேட்ட வினா பரமசுகத்தை
விளைக்கு கன்வாயுள்ளதாம். நீ நீருவானகத்ததைச்
கேட்பதற்குரித்தான சாதவா துஷ்டய சம்பத்துள்
ளவன் யானதைச் சொல்லுவேன் கேட்பாயாக. துள்
பற்செய்கின்ற அஞ்ஞானத்தை நீ ஞெயஞ்செய்ய
லாம். மோகமானது ஜகதாம்பத்தமாய், வன்மைதன்

க. நூற்பெரு
மை துவன்று அ
வையுடக்கங் கூறு
கின்றது

எ. அவையு
டக்கங் கூறு
கின்றது

அ. அதிகாரி
ருரு முகமாய் வி
சாரித்தல்

க. விசாரித்த
சீடனது மேக
நிலர்த்தியின் பொ
ருட் பதனூர்பத்
தி கூறல்.

1 இம் இத்தால் அகத்தியமான விடயவாசத்தையொத்த நித்தியமான பிர
மாணத்ததைக் கொள்கின்ற கருணையில் விந்துவதை

2 இம் இத் ததிர்தால் சநந்ததிரசாரணமாயிருந்து பக்குவஞ்ச்ஞாகவா
னுபிசைய விசாரிக்கின் தபடியால், சிவசாருணிமழுள்ள சத்துக்கள் மிகுந்த
வகையிற்செயோடும் மேன்மையாகக் கொள்கொண்டதாம்

3 இம் பரிபக்குவமான சீடன் சிவன் முத்தித்தன்மையை விசாரித்ததாம்.

கே மாயாவில
க்கணங்கூறி அ
தை நிவிர்த்திக்கும்
அனுபூதியிலக்கண
ங்கூறல்.

கக. திருக்கு
வைச்சொல்லித் தி
ரிசிமயிருஷ்டி நீந்
காவிடில் பரமசுக
முண்டாகா தென
ல்.

கஉ. திரிசிய
விஸ்மரண மான
வாசனாத் தியாகம்
பெரியோற்குஞ் ச
ம்மதமாமெனல்.

கா. வாசனே
யை நிவர்த்திக்கும்

கிய ஆகாயத்தில் இல்லாத வெற்றியை உடனடி
போல, பிரமணிடத்திலிருந்து தாது வந்த பொருள்
தும். — நித்தியமாகக் காணப்பட்ட திருமேனாகிய
கிய ஐக்கை என்வன இன்னும் திருமேனியைப் பற்றி
மறந்துவிடுவதே நன்மை யென்று நினைத்தும், இவ்
ருபசரமன்காரமான மகாமனத்துக்கு உன்னதவிபர
லத்தோற்றப்பட்ட சகமானது துதார்த்தமாக உத்த
வேயில்லென்று ஞானத்தினால் உணர்ந்தவரும்
போதே, அப்போதே பேசுகை நினைப்பை
மாம். — சதோதயமாய் ஓடிவரலான், மகத்துத்
கு உரியதல்லாததாய் சுயமாக அங்குமாய் வந்த
லாத நிகுவாகாகமாவது, அப்போதே நின்ற மகா
ஞானமான இத்தத் தீர்நே கிளம்புகைமன்றி
அபர ஞானத்தையுடைய சாதத்திற்கு வான் அறந்த
குழிகள் லுமன்று, அதின் கைமாவது அத்த
னால் பிறப்போர்க்கெல்லாம் எக்காவதநிறுப் பிவா
ருந்தாதாம். — சஞ்சலதனம் கிளம்பியும் உயர்ந்த
யைப் பற்றா விடுகை பிரமணிடமன்று. பிரமண
மோகத்தென்றும் பரதந்தரர்க்கு மிகு திவந்தும்
பேலான சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். அவைகளை
இரண்டினிதமாம். அவற்றில், ஐக்கைக்கோடுத
நடுக்கத்தைச் செய்யப்பெற்ற அரத்த வாசனை யெ
ன்று, அச் சகத்தை நிரந்திரிக்கவந்த சதத்
வாசனை யொன்றும். — அங்ஞானத்தினால் மகாம
தேகமாய் நிகுந்த அகம்பாவத்தைத் து மகாமதமத

*இம். ஆகாயத்தில் கிணற்றில்லாததினால் தம் தேசியின்மையில் பிழைப்பதைத் தோற்றவதபோலப் பிரமாணாவத்தில் இத்திரிசைத்தலைவரென்றால் அவ்வாறு மின்மையார் பரமார்த்தம்போலத் தோற்றப்படுவதைச் சந்தேகிக்க வந்தியா லறிவித்ததாம். அத்தியாயோசனாவது, இத்தரத்தோசன சந்தேகத்தைத் தீர்த்தியைச் சந்தேகத்தை இல்லாத சாமுத்திரவடிவமான சகலத்தினைப் பற்றித் தவிர்த்துக் காட்டினால் தவிர்த்தல்.

† இம். உபதேசித்த மகாவாக்கியத்தின்போல் தான் கிடைத்தது. மீண்டும்கூறியது திருஷ்டியின்பு சகலமுஞ் சிவனாயினான். அவ்வாறு உபவந்தால் அதுவே பிரதிக்ஷயாக்ஷரப்பிரபஞ்ச சாந்திநிலையாகிய உபவந்தவத்தியா லநிலித்ததாம்; இவை குருகுலத்தார்முதலான அறிஞர்கள் மாவது விபரிப்பாவணையார் பாசர்சித்த இல்லாத அறிவுரைகளாக இத்தரத்தமான சச்சிதானந்தமயவாகர்த்தத்தின்பு கிடைத்தது.

[illegible]

† இம். வாசனத்தியாகமே விசேஷத்தினாலே சொல்லப்பட்ட
விவக்ஷணத்தைச் சொன்னதாம்.

பொருட்டு அதன்
பெயர் வணகியுரி

மேலுமேலு முண்டாக்குவதை அகத்தவாசனை
மென்று பெயரிடுவார்கள் சொல்லுவார்கள் மறநாகம்
நீங்கி முனையின்னாள் சிவந்த வக்கினியினால்
வறக்க முனையாத விதைக்குச் சமமானமான அவ்வா
சனையைச் சுத்தவாசனையென்று எடுத்துக்கள் சொல்
வாவர் என்பது—மறநாகத் திருத்ததைத் தாங்கும்பொ
துட்டித் தரிப்பதாய்த் சுத்தவாதனையை அடைந்து
தவையாய் அமர்ந்துத்தில் அப்பொதுஞ்செல்லாதவர்
சினர் குட்கமமான ஞானவாயத்தினால் பார்க்க
மெண்டிய ஞானவிஷயங்க ளனைத்தையும் பார்க்துச்
சிதாபக்த சுத்ததை விளைக்கும் சிவன்முத்தித்
தன்மையையடைந்தவர்களென்று சொல்லலாம்.*

க. சிவன் மு
த்தித் தவையடைந்த
சிவன் முத்தித் தவையடைந்த
சிவன் முத்தித் தவையடைந்த

பாட்டுசெய்யப்பட்டதானதுப்பற்றி சிவன் முத்தித்
தன்மையையப்பெற்று இராகவன் பூரணமகாமனது
டனையிடுத்த பார்க்குத்ததைச் சொல்லக் கேட்குமிட
த்தில் கேள்வியால் அறிவு விளங்கிய விச்சிவனது
னால் சமமானங்களை நீக்குவாய் புதல்வனேயென்று
வான்மீசமுனியாவவர் சொல்லத்தொடங்கினார்.†

க. சிவன் மு
த்தித் தவையடைந்த
சிவன் முத்தித் தவையடைந்த
சிவன் முத்தித் தவையடைந்த

கன்னு வெதங்கனையும் கலைகளனைத்தையும் அப்
பியங்கித்து கிளையட்டினால் ஒன்றிற்கும் பயப்படா
மன்றித் தவையிடுத்தவர், கிளையாட்டிப்பொது கிளைய
பிற்களம்கிளையணையான தாமரைக் கண்ணையடை
யதுபாமல், மெண்ட இடப்படுத்தித் தெய்க்கத்தக்க
புண்ணியதீர்த்தங்கள்னைத்தையும், சத்துக்களுடைய
புண்ணியத்திரமங்களையும், தரிசுக்கும்பொதுட்டித்

க. சிவன் மு
த்தித் தவையடைந்த
சிவன் முத்தித் தவையடைந்த
சிவன் முத்தித் தவையடைந்த

க. சிவன் மு
த்தித் தவையடைந்த
சிவன் முத்தித் தவையடைந்த
சிவன் முத்தித் தவையடைந்த

பிதானினது பாதமென்னும் குகியாத அம்பேயாத
கத்தை அம்பேயை இராம வடைத்து காய்க்கி
தக, கன்பிதானிய பழவையான புண்ணியதீர்த்தங்
களையும், தவையாய் களையும், முனிவர் தபோவனம்

* இம். பரிபாடல் காமச்சாரண சுத்தவாசனையுள்ளவன் பெத்தனைப்
பம், காமச்சாரண சுத்தவாசனையுள்ளவன் முத்தியென்றும் சொல்லம்
பட்டதாம்.

† இம். மறநாகம் முதிர்ந்தபடி மறவாசனத் திருத்ததைத் தரித்திருந்த நில
த்தம் சுத்தவாசனையைத் தரித்தவன் இனிச் சுத்தத்தி வழி தவையடைந்தாம்.

‡ இம். வான்மீசமுனியார் பாதவாசனக்குத் தமைய கனையிடுத்தபடி
வாசனையுண்டு அப்பொதுவாய்பொருட்டு இராமனைத்த கனையுமென் கவிசா
வாசனையித்தம், வசிப்ப முனியு முதிர்ந்த சுத்தகன்வர் சொல்லத்தொடங்கி
யித்தாம்.

§ இம். சுத்தத்திவிட்டு அதனைச் சாதனசுதுட்டியமுண்டாப், அதனைச் சத்
ருகு கனையப்பெய்தித்தத் தரித்தனத்திவிசெய்யும் புண்ணிய பரிபாத்திற்குள்
கனையத்தவன் விசுப்பமுண்டான தென்பதாம்.

கஅ. தீர்த்தயா
த்திரைக்குப் பிர
வேசித்தல்.

கக. பின்னோர்
களோடுத் தீர்த்த
யாத்திரையின் மகி
ழ்ச்சியடைதல்.

உ௦. மீண்டு
நகர மெய்தல்.

உக. தின சரி
தை காரணமாகவு
ண்டான குணங்
களை யுரைத்தல்.

உஉ. இதுவுமது.

உங். இக்குண

† இ-ம். புத்திரன் முத்திரைதாச பிராணினனுக்கிரமம் பெற்றதன் பதவியைக் கி
டிய விதிப்படிக்குக் கித்தகத்திக்கேறுவான தீர்த்தயாத்திரைப் பழக்கங்கள்
றுக்கொண்டதாம்.

* இ-ம். ஸ்ரானமுதவியவைகளைக் கிராமங்கட்கெய்து வந்தபின் பதவியை

† இ-ம். சரிதை கிரிகை போகமென்னு மீழ்முன் நகரத்தைப் பதவியை
பாதத்தில் விருப்பமுற்றுரென்பதாம்.

‡ இ-ம். சீவகாருணியமும் பாசவயிராக் கியமு முண்டான தெய்வமும் இதில்
ஈசரபத்தியும், பிரமஞானமு மமைந்து கிடைக்கின்றதென வுரிக.

களையும் காணவாயையுற்று ஓன் னவன் னவன்
யது.—முடிவில்லாபல்யாகிக்குப்பட்டு வந்தபின்
மால் முடிவுபெழுததில்லை : அடிமேன் முத்திரைதாச
விருமபித்கேட்ட வரத்தையுந் தேவர னாருளைத் தீர்
மென்றுகேட்ட, உலகம் புகழாநின்ற விட்ட மணி
ரோடு தசுரநரனவர் ஆரிலைத்திந்துச் சித்திரமாய்
போய்வானென்று சொல்ல, பிரகாரன் னனை இர
மன் பிதாவின் து பாதத்தின்மல்பரித்து தீர்த்தயா
திரைக்குப் பிரயாணப்பாடி, —தரப்பிப் பகை வெ
சுபதினத்தில் பிரயாணப்பாடித் து து வெவ்வேறு
டலத்தைக்கடந்து எதிகளையும், துபேயன் ப் பிரயாண
துறவிகளார்கிரங்க்களையும், பாசனாசுக்கியாழ்,
சமுத்திரதீரங்க்களையும், மலைப்பாடுகளையும், துன்ப
மிகத்தரிசித்து, —தேவர்கள் புகழவுந் மலிந்தித்
த்திராளுரையபவும் திருநம்பி, தனது சீமணன் கின்று
த்தை அடைகின்ற சசனைப்போலவும், தேவனைத் த
கைப் பொருத்தாநின்ற தேவனெத்தனைகைப் புகழ்
னாகிய சயந்தனைப்போலவும், துபேயன் னவன் னவ
சஞ்செய்கின்ற அரியாத்தியாபாரியின் அலைமாய
புட்பங்களைத்துவித் துதிசெய்ய, இவ்வாய் அடை
து. —தான் பார்த்து தேவர னவர்களைச் சித்திரிப்ப
உதயமா நற்குமுன்னகர சபகவியின் விழாதிரு
தித்தியகருங்களைச்செய்தும், பத்திரைதாசு
டைய பாதங்களை மமக்காஞ்செய்து, புகழ்
முன்ன விசிட்டப் புகழான முனிவர் கதனை மலைய
ங்குளினால் ஞானந்திரபொருத்திய னானுதிப்பன
தைகளைக் கெள் ளிப்பட்டுத் தீ—தான் இவை யவை
னத்தின்படியே படைசுதுடன் லெட்டையாய்வான்,
பந்துசனங்கள் இஷ்டனைமான் தரப்பிப்பகை
போசனஞ்செய்து இரணைக் கடைகத்தன்ன், துன்ப
ச்சியான சந்திரனைப்போலவும், மதுமனை னவன் னவ
தைப்போலவும், வுரங்களுக்கு இனிமைமையுந்
தும் பதினைத்துவருங் கிளைப் பிப்பதின
ளில், ‡—தனது சீமைத் துறவர்களுடன்

நாசஞ்ஞன் இராம
மனது வயிராக்கிய
லீஸ்க்கணங்கடல்

ப. நிராசை
மாயல் சாதன சது
வதைய முறித்தல்.

ப. ந. ஆசாரிய
வை ஆழிவிக்க வி
சுவாமித்திரவொழுந்
தஞ்ஞதல்.

ப. ந. அசஞ்ஞ
கந்தித்தல்.

ப. ந. இலபபது.

பச்சாற்காலத்திற் குறைந் துவரும் ஆற்றாசலத்தைப்
போலத் தினந்தோறங் குறைந்துவா, கெடிய கண்
கலையுடைய செவ்விய குளிர்த்த முகமானது வண்டு
கள் மொய்க்காநின்ற வெண்டாமரைப்பூப்போல
வெளுந்துவா, ஓர்க்காத்தினல் கன்னத்தைந்நாங்கிக்
கொண்டு சந்தியாநின்ற விதகண்டையத்தரித்த
பாதத்தைபுடைய இராகவன் பதமாசனத்தில் இரு
ந்து,--சுந்தனை வபத்தனாகிச் செய்யத்தக்க செயல்க
விராவையுந் விடுத்தாப் புத்திதவர்த்து வளர்க்குஞ்
சொல்லாதவசாய் வழுதின சித்திசத்தைபர்ப்பாலச்
சதாநாளமுந் இருத்தலைப்பார்த்து, பரிபவங்கள்
தினது பாதத்தில் வளங்கி விவண்டுகொள்ள மனது
தொந்து பார்த்தற்கரிய தளர்த்தமுதத்தைபுடைய
மைய நித்திய கன்மங்களைச் செய்தார். ௧-பிதா
வான தசாதன் ஓருகன் இராகவனை வரவழைத்
துத் தன்மடியின்மேல் வைத்துக்கொண்டு வருத்தப்
படுவ தென்னவென்று கேட்க, பாதத்தை வளங்கி
வருத்தபொன்றுமில்லையென்று சொல்லியவன்முந்.
உலகம் புகழாநின்ற விகவாமித்திர முனிவானவர்
இராஜனை பஞ்ஞவசயம் வளங்கிக்கொத்திவரு செய்
து பருட்க்கையுடைய அசாசர்க்கசஞ்ஞன் தசாதன்
ஆசாதனை விதிப்பது செய்து, ௨-அழிவன் சித்தி
யாதகானத்திலும் சிதுவாயினு வெளிதாக வெழுத்த
முனிய தெவிரது போலான தரிசனத்தினுள் விளைக
வளைந்துமீங்கி, முனியனுக்கித்தலைமடைத்ததாம
வைப்பதுக்கொப்பவனென். இப்படிப்பட்ட ஸ்ரீமதற்
அதத்தப்பிப்பதுவைந்திலென். பழையின்மீயநால்
த்தில் வருந்துப் பரிவைக் குளிர்ப்பிக்கின்ற மனையை
பும் குருடனைடைந்த கண்ணையுந் நின்காட்டு விபாத்
துருக்கின்றது. ௩-இத்தகத்திதாந் ஆதாயகானம்
மண்ணுகெந் வந்ததுபோலவுந், கிண்டலிவன் ஆச்
சரிசத்திந்நுந் மீளவந்தது போலவுந், ஆதவாயிக்
கின்ற பாதபடலிவ்கன் ஸ்ரீமத்பகைய தெவிரெய்தத்
தின் அக்கவிக் போட்டடைக்குள்விதற்குந் அழுத
கலையானது என்னிடத்திந் வந்ததுபோலவுந்,
வாதும்தவாவிய தெவிர்ப் வருத்த முனிய களவானது
பிதாபுழையுந் கன்னையைப் போலக் குளிர்ப்பிக்

1. இம் திவாகர விரத்திலும் திரிபரணங்களு மேலும், நன்கு சாதனமு
கிணைத்து, குருசரிசனத்திந் கிண்டலிவன் முண்டவந்திந் வந்ததாம்.

2. இம் திவாகரபஞ்ஞவதனைமடை இராகவஞ்ஞ விசுவாந் புண்ட
பொருட்க் பாதசயங்களைவ முகனிடிக் முளவந்ததாம்.

நச. புத்திரவா
ஞ்சையை யறிவித்
தல்.

நடு. இக்கால
த்தில் இராக்கதர்க
ளக்கொல்லுஞ்
சத்தி எங்களுக்
கின்றெனல்

நச. பயபத்தி
புண்டாகும்பொரு
ட்டுமுனி கோபித்
தல்.

நஎ. வசிட்டர்
பிறதிக்கையைக்
காக்கும்படி ஞாய
ங்கூறல்.

பாலன், பதினைந்து வயதுள்ளவன், யுத்தஞ் செய்தறி
யான், நடுக்கஞ்செய்யும் வல்லமையையுடைய இராக்ஷ
தர்களுடன் போர்செய்ய வலியில்லாதவன், சத்துருக்
கள்கோட்பாடறிதலிற்றெனினில்லாதவன்; ஆதலால்,
சதுரங்க சேனையோடுபோய் அடியேனே அவ்விரா
க்ஷதர்களோடரிய யுத்தஞ்செய்வேன். †—மெந்தரில்
முதல்வருகிய இராமன் பிரிந்தால் மற்றமூன்றுபேரு
முயிருடன் வாழார், நானுமினிய உயிரோடும் வாழ
மாட்டேன், இப்போது இராவணன் நீங்க மற்ற
யாவராயினும் அவர்களுக்குப் பயப்ப்டேன், முன்பு
இராவண யுத்தத்துக்கும் பயப்ப்டேன், பகைவர்
முன்குகாட்டப் போர்செய்யும் வீரர்களுடைய வீரங்
கள் நிலையாயிருக்குமா. ††— காலவேறுபாட்டினால்
சகல வஸ்துக்களும் மயங்கி வேறுபடும், வலியோ
ரெனியராவர், வயோதிகத்தினால் இனிச் செய்வ
தியாதென்றுமிகவும் துயருறுகின்றேன் என்றுசொன்
னான். அதற்கு முனிவர் கோபித்துச் சொல்வார். ‡—

நீ விரும்பியதைக் கொடுத்தேனென்று சொன்ன
சத்தியத் தவறியும், போரினுயர்ந்த கேசரிபோன்ற
அரசனான நீ அற்பமிருகத்தி னியல்பைச்செய்தாய்,
மனைவிபுத்திரர் முதலிய சற்றத்தாரோடு நீவாழ்வாய்,
நாமேகுதுபென்று விஸ்வாமித்திரர் கோபிக்க.*—

அதைப்பார்த்து வசிட்டமுனிவர், மனுவமிசத்திற்
பிறந்தவனுய்த் தசரதச் சக்கிரவர்த்தி யென்னு நாமத்
தைப் பெற்றிருக்கின்ற நீ சொன்ன சத்தியத்தைக்
காப்பாற்றிக்கொள், உன்வாக்குப் பிறமுமானால்
வேறே யார் காக்கவல்லவர். திருத்தஞ்செய்து உம்
மால் நிறுத்தப்பட்ட இராஜநீதியை பூமியிலுள்ளவர்
கள் கடவாமற்காப்பாராயின், இராஜாவே நீகடக்குந்

† இ-ம். புத்திரவாஞ்சையினால் அவனையனுப்ப மனமில்லாமல் விசன
மடைந்தவராய், இராக்ஷதர் யுத்தத்துக்குச் சத்தியில்லாதிருந்தும் இருப்பது
போலச் சொன்னதாம்.

†† இ-ம். அறுபதிலுயிரம்வருடஞ் சென்றபின்பு யாகத்திலுற்பவமான
புதல்வனைப்பிரிந்தால் நமதுஉயிரும் பிரியுமென்னும் வருத்தத்தைமுனிவருக்
கிரக்கம்வரும்படி யறிவித்ததாம்.

‡ இ-ம். இக்காலம் பலமுள்ள அரக்கருக்கு இராமனையனுப்ப மனமில்லை
யென்பதைக் குறிப்பாற் காட்டினதாம்.

* இ-ம். துட்டநிக்கிரகஞ் செய்விக்கும்படியான கோபமுண்டாயிற்றென்ப
தாம்.

வாருங்கள், இப்போ அண்டாரிருக்கின்ற இந்த மகாநோகமானது ஆசைரினும் ஆபத்துக்களினும் வந்ததன்று, சொல்லுதற்கரிதாகிய இராகத்தினும் விவேகத்தினும் விராஜித ஞானசர்ப்பத்தாம், குற்ற மற்ற ஆதவிராஜனைக்குரிய பல யுத்திகளால் மயக்கிவிடிக் கங்கைப்பிபல பிசமத்தில் விஸ்வாந்திரியனைவர். †—இராமர் மனது பூணத்தைபடைந்து பெருமைமேயும் பணிதர்களுக்கும் துருத்த அனைத்தையும் இப்பற்றுப் பெய்வாசென்று முனிவர்க்கொல் லுக்கின்ற சபயத்தில், ஸ்ரீசாகவணம் பிதாவை நமஸ் கருத்தும் பெருந்திர் சமைக்குவாந்து பிதாநினைபய ஆசையரிக்கின்ற வீரக்கழகணித்த பாதங்களைமும், விரிட்டர் விவமயித்தாரர்களுடைய பாதங்களைமும், கலைஞானமுள்ள பிராபணர்களுடைய பாதங்களைமும், சித்தியா குருக்களுடைய பாதங்களைமும் வணங்கி, தனதுபயபாதத்தில் கவன்கரித்தவர்களை முகமன் வரனத்தினாலும், திரக்கப்பத்தினாலும், கண்ணைக மினாலும், அங்கிகரித்தாம். ‡—மழாரின்பேல் வந்திரு ப்பாவென்று அராவ்சொல்ல, வராமல் மடித்தவன் திரத்தை பூரிசில்கன்னிரித் ததிலிருந்த மாத்திரத் தில், அசகரினாக்கி பேணான வநிவையடை த்த புத்திர சனை! முகவில்லாத தற்ககங்கலிருத்தற்கு நினைக்கத் துருத்த ஸ்தானபயன நீ முடர்கன் சிபல கொடிதொ மாகிலும் மனஞ்செய்து பார்த்ததற்குமனை திகமம் பெனிக்து அங்கிக்கவேண்டாம். §—முதிமேயாயும், பிராபணியாயுமிருக்கின்ற பரபராமிகமகிவிரிட்டர் சொல்லிய திருவாணபதத்தை, ஆசையைப் பெருத் தாத மனவையுடைய மண்ணியோத்தவர்கள் அனைத் தார்கள் நீமன் வினாக வகுத்துவின்றும், அன்பத் தைபெய்யாநின்ற வரபத்துக்களைத்தாம், வலிய பேசுகங்கினும் மனது பகத்ததினும் வராமலா தைவறுமகா மருத்தையுடைய அசர்க்கபாதுகேய தசாதங்கசெய்வன்பின், விரிட்டமுனிவரவையுடைய

சம. இராமர்
சமயங்கு வருதல்

சம. முனிவிரா
பேரித்தல்.

சம. இது மது

† இம். இராமன் ஒருதுவது திருவாணசக மனவதத்துள் வரணமே வந்தி சேழிசென்றதாம்.

‡ இம். இராமன் சகன்முத்திரையப்பெற்றப் பூணமன, உடல் பூங்கல னதுசெய்யப்பெருக்கிப் பேரதிக்க வையுயிர்த்ததாம்.

§ இம். சகமிருத்தற்கு ஸ்தானமனை வறிஞன்மன் ஆங்கிங்கிவங்கல தின்றென்பதாம்.

சடு. விசுவாமி
த்திரர் இராமர்
மனோதுன்பத்துக்
கேதுவானசின்மை
யைநான்குவிதமா
கவினுவதல்.

சக. முனிவர்
வினவுக் குத்தாஞ்
சொல்லத் தொட
ங்குதல்.

சஎ. சிந்தாஸ்
வருபமும் அதனை
ளவும் அதனிருப்
பும் அதன்காரண
முமான நான்கு
சங்கைக்குத்தாஞ்
சொல்லி இதனாற்
பயனின்றெனல்.

சஅ. இதுவுமது

சுனைப் பொல்லத்தெய்துதலாய். இ—தனவாய்
கொடிய முடிபுரிந்தபாக்கியம். இ—தனவாய்
துருக்களை வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
சின்ற வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
அஞ்ஞானநிலைமையைப் பார்த்து வளர்த்து வளர்த்து
மெய்மையார், நல்லவர்களை. இ—தனவாய்
வைப்போல நீ போகத்திறைவாய். இ—தனவாய்
மெய்மையார், நல்லவர்களை. இ—தனவாய்
தெய்வோ அருளை வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
வளர்த்துப் பிழைத்து வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
உத்தவாநீக்கிக் களியப்படுத்தியவர்களை. இ—தனவாய்
இராமர் சந்திரனாகித் து அருபவையையாவை. இ—தனவாய்
னைக் கிருபையையாவை. இ—தனவாய்
மகாதவத்தைவாய். இ—தனவாய்
சொல்லென்று முன் சொல்லியவையாவை. இ—தனவாய்
கிரேஸ் கொட்டி வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
வைத்த நிகழ்வாய். இ—தனவாய்
கினார். இ—பிதாவாய் இத்தவையாவை. இ—தனவாய்
ந்து விரத்தியைத்து சகல சித்ததைவையாவை. இ—தனவாய்
சஞ்செய்து நல்ல வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
ணிய தீர்த்தவளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
சூழ்ந்த பூமிவாய். இ—தனவாய்
நெடிய ஐகம்பிரபத்தியை. இ—தனவாய்
இச்சகத்தி லெவ்வளவையாவை. இ—தனவாய்
தல் ஐகம்பிரபத்தியை. இ—தனவாய்
கெய்யார், அருளால், சகலமுயற்சிதவையாவை. இ—தனவாய்
துக்களும் தீவையாவாய், அபத்தவாய். இ—தனவாய்
வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
யும், மனோசம்பந்தினைப் பார்த்து வளர்த்து வளர்த்து
சலாவைப்போல வளர்த்து வளர்த்து வளர்த்து
அஞ்ஞானநிலைமையை. இ—தனவாய்
தினவாய் இராசசியத்தினுடைய அருளால். இ—தனவாய்
அருபவையையாவை. இ—தனவாய்
மெய்மையார். இ—தனவாய்

இ-ம். ஆசிரியர் உபதேசத்தினால் விளங்கு பாத்மானுபதேசத்தினால்
மோகத்தை வெல்லவேண்டுமென்பதாம்.

† இ-ம். துன்பத்தை நீவிர்த்திப்பதின்பொருள். இதற்கே தவறிய விளக்கம்.

¶ இ-ம். துக்கத்தை நீவிர்த்திசெய்து பாதசகத்தம் வளர்த்து வளர்த்து
உத்தரஞ் சொல்வதாம்.

சு.க. பயனின்றி
யிதனார் னுன்பப்
படுங்காரணமுரை
ததல்.

! இ. சம்சாரம்
னுன்பமென்று உ-
ரைத்து இத்துன்
பத்தைவிவர்த்திப்
பிச்சுமபொருட்டு
ஆதரே தனமுத
வியபடுகொரு வி
ததோவத மாகக்
காண்குதலை இப்
பிரகாரணத்திற்கு
துவானொருடங்கி
தீர்ச்சம் சாரத்துக்
காரணமான தன
தோவத்தை முத
விச்சுதுகின்றது.

§ சு.க. தனம் பா
சாதி கிதியைக்கொ
முன்னிப் பச்சுதத்
தைக்கொடுக்கிற
னில் அப்படியும்
கொடுக்கெனம்.

ரித்தமான விரச்சகமு மித்தையெயாம். †— அனை
த்து மித்தையாதலால், இவற்றி லியா ரெதைப்பெற்
றுக்கொன்று இப்படி விசாரிக்கின்ற எனக்கு, மார்க்
கத்தில் நடப்பவர்க்கு அலைபோதாநின்ற கானற்சுவத்
தைக் காலலெனக் கன்றிழிச் சலப்பிராந்தி வாராத
தன்மையையப்போல, வஸ்துக்களைத் த்திலும் இச்சை
யுண்டாகாது, பொதிக்கப்பா ராத விவ்விடய துன்ப
நிக்குநின்ற மார்க்கத்தை காடுமிடத்தில் முதிர்ந்த மா
மானது தானைத்த அப்கினியினால் வேகின்றது
போல சீனெநீரன், தீர்க்கக்கூடாத வெவ்விப போக
மானது கண்ட த்தை யடைகின்ற சல்லாகும். ‡— உற
வினாசல் நிக்குக்கப்படுமென்று பயந்து இத்துன்
பத்தை வாய்விட்ட முதுதற்றிலன், மக்களையுடைய
சர்ச்சாபானது தலைமையான ஆபத்துள்ளவர்களுக்
குச் சுகமாகாததுபோல, கித்தாபமுக்கு கழலுதற்கு
இடமாயிருக்கின்ற தீவரியமானது ஆவந்தத்தைக்
கொடாது, கிழ்பக்களெனவும், போவக்களெனவும்
தாரதப்பியும் பாராபல், வணங்கினவர்கள் வரத்திற்
சாருகின்ற வேந்தமையப்போல, கதியாயடைந்தவர்க
ளிடத்தில் சோருகின்ற செவ்வயானது உக்கிரிஷ்ட
மானாலும் மகாவக்கை கித்திப்பதற் கொதுவாதலின்
கிறப்பில்லாததாய். §— தவத்தைக்கொண்டு செய்யுங்
கிரியா பொதுக்களால் இசாகத்துவிடை க்கொன்னும்
விஷத்தினால் பதனும் வளக்கொழுதங்கலின் இச-
பாபிய பிப்பமும் கைப்பாக கீக்குவதா பித்தக்கின்ற
செவ்வயென்னும், கழல்சாற்றினால் பனியைப் போல
அறிவு மயங்காததாய், பாசனங்களுநம் கசனங்களு
மாய் இருத்தித்தவர்களுக்கும் துவர்த்தினியையுள்

! இம். பாவமே ரூபமாயிதும், விடயங்களுக்கொ யனவாயிதும், ஒன்றுக்
கொன்று சம்பந்தமில்லாததே இருத்தலாயிதும், சங்கற்பமே காரணமாயிது
யிருக்கின்ற இச்சாரூபத்தை விசாரிக்கில் பயனின்மையு மித்தையாமாயிருத்
தலின் அப்படி விசாரிக்கொடுக்கெனென்னும் கித்தையாய் கொன்னதாம்.

! இம். ஒருவருக்குக் கருத்தைக்கொடாத இம்மோகத்தினால் வீணாக
வருத்தினைநினைப்பதாம்.

§ இம். கித்தனைக்கொதுவாயுற் சஞ்சலமுள்ளதாய் மூடமாயிருக்கின்ற
இத்தனைத் தினைக்கொடுக்கெனென்பதாம்.

¶ ஆலையாவன :- தனம், ஆயுள், உக்காரம், மனது, ஆசை, தேகம்,
பாலியம், கல்வனம், கணினதயர், வார்த்திகம், காலம் என்பனவாம்.

இட. இத்தனம்
அனர்த்த நிமித்த
மேயன்றி யர்த்த
நிமித்த மாகாடுந்
த முடித்து, நிறு
த்த முறையான்
இத் தனத்தை
யனுபவிக்கும்பொ
ருட்டு வேண்டிய
வாயுளைப்பின்வை
த்து அஃகொரு
கணமு நினைவென்
றெனத் தூவித்
தல்.

சூட. கன்மிக
ளுக்காயினுந் சுக
ங்கொடுக்குமெனி
ல் அவர்க்குங்கொ
டாடுதனல்.

ருசு. ஆயுளினி
ச்சை வியர்த்தமா
மெனல்;

¶ இம். செல்வம் சுவர்க்கேபோக மமையுயிரும் ஆகியிருந்த த. க. க. உ.
வொட்டாமல் வருத்துமென்றும், அல்லவென்று வாயில் சொன்னதோடு
தென்றுங்கூறினதாம்.

† இ. ம. உயர்நீதானை நிகழ்த்தியதென்பதற்குச் சான்றாக, இ. ம. உயர்நீதிமாலுநர் துன்பமேயென்பதாம்.

தீ-இ-ம். கண்மிகளுக் காழ்மவியேவுகந்...
பதுமன்றிக் கணமு நிலையிலலாதிறுள் இவ்வாறளித்

திரு. விஸ்வநாதன்
தலைவரவர்களே,
தலைவரவர்களே,

பிரதம அமைச்சர் அவர்கள்
பயணம்.

மேலும், இம் விவரங்
களைப்பற்றி சிபிசித்
தேவாலயம் சபை
மீதே மனோரமு
வழி நடத்திய
தொடர்புடன் அமர்ந்த
வருவது உறுதிப்படுத்த
வேண்டியிருக்கிறது
மேலும், இம் விவரங்
களைப்பற்றி சிபிசித்
தேவாலயம் சபை
மீதே மனோரமு
வழி நடத்திய
தொடர்புடன் அமர்ந்த
வருவது உறுதிப்படுத்த
வேண்டியிருக்கிறது

[illegible]

அன்புத்தை அன்பு அகற்றும். †—அன்புத்தை வந்த
பயனாவந்தையவை நனவு இனிந்துஅன்புநீக்கி ஆதங்கபா
வனது அன்பாவற்றதாய் சீமாவை விடுதலாக்கவரும் பிடுகுக்க
ளும் பங்கிடுகளுமாய்க் இவைகளைப்பெறல் வீணாகவா
லத்தைப் பேரக்காயால் தடைபற்ற ஆங்குவிடபத்தால்
பிடிப்பிடுதே பேராவைப்பயன்பாம். ‡—அங்குத்ததை ஒழிந்த
வதனால் பாசுதாம் வேலாவதாய்ப் பற்ற விலைத் தாய் சீம
கழுவாங்குபிடுகவிவாய். †—வி வேகமில்லாதவதற்கு
நுண்ணது கவையபுறும்; உண்மைகவையநிலைநதது
குக்கு சரிவருகவையபுறும்; சந்தாநிலைநததுத் து
பவனாகவையபுறும்; சாயாதிதேவாழ் புனை யவதற்கு
ஆங்குதவனத் தவையபுறும்; அழிபாதிதவாய் அப
னும் பவதும் புத்தியும் அகங்காபுறும் தெழில்களு
மாய்க் அலைத்தாய் அநிசிறக்காய் அமைதவாய்
களுக்குநிழலக்கலிவிசுத்துக்கவையவாய் பிவலதிசவ
கவையபுறும். || அன்மவையபவானது சிவானிதகத்
தில் பழகிந்துச்சவதவைய விசிலிற்ற வுவிவ
தன்மையவாய் சீமாவையிசியும், தன்மையும் கலைபு
கிலைபெறுதல் கசிப்பதற் சிவாவியுக்கின்றவையுனை
பெவலத்திவனது வேகவுள்ளிலையாய். | இனிபய
கவதும் வாய் நன்மபவையிவலத்தினுல் சிவதாபா
வாய் பங்கிடுகவிலும் சிவதவையநிலைநத்
துருக்கின்றதான நிலையாகியபித்தவைய வகங்காப
பெவனாயும் சந்தவதவினுல் அசம்பங்கிடுகவன் ‡—
பதினாங்குதாய் அபந்தவனும் சிவத்தியங்கிடுகவிய
பவனாயுத் அகங்காபத்தினு அன்பு பங்கிடுகவன்
பேரவன் பெரிப்பத்தை விவல்கலை; வேதவைய
சுத்தவதவான இவ்வபங்கிடுகத்த அமைதவாய் பங்கிடு
கவிலும், அன்மத்திடுகிடுகலத்தையம் பதிவைய;
அபிபபேரகத்ததை செவல் ஓவலத்தன்ன; அகங்காபத்

1. இது உடனடியாகவே கீழ்க்கண்டவற்றைத் தயார் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்பதை உறுதிப்படுத்தி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்படுகிறது.

சென்னை, 15.05.2018

சென்னை, 19.05.2019

[illegible]

§ இம். மோகத்தை உண்டாக்கி விடுதலையளிக்கும் மானமுள்ள வெண்ணகர மிருஞ்சுமேன்பதாம்.

[illegible][illegible]

சுந. வண்மை
யுள்ள மனதை நசி
ப்பிக்க வேண்டு
மெனல்.

சுச. மனோதூ
டணத்தை முடித்
து நிறுத்த முறை
யான் அது நிரந்த
ரம் போகத் தை
இச்சிப்பதனா லத
ன் பின் னைசைவ
த்து அதனையுந்
தூஷித்தல்.

சுநி. ஆசையே
யக்கினியாக வரு
த்துகின்ற தெ
னல்.

சுசு. ஆசையைக்
கிழக் கணிகையா
கத்தூஷித்தல்.

கிடக்கின்ற மரத்தை நைத்தகயிற்றால் கட்டி யெடுப்
பதுபோல என்னை யுயர்வுதாழ்வான விருத்திகளிற்
றள்ளும். §— விடம்போன்ற மனமென்னும் வலிய
பேயானது அக்கினியிலுங் கொடுமையாம்; மலை
களைக்காட்டிலுங் கடத்தற்கரியதாம்; நீண்டவச்சிரத்
திலும் வன்மையாம்; வாரியைக்குடித்தாலுங் குடிக்க
லாம், மகாமேருவை யடியோடே பிடிங்கினாலும்
பிடுங்கலாம், சுடாநின்ற அக்கினியை விழுங்கினாலும்
விழுங்கலாம், இம்மனதை ஓர் நிலையிலு நிறுத்தக்
கூடாது; விடயங்களனைத்து முண்டாவதற்குக் கார
ணமாம்; நசிக்காநின்ற ஜகமானது இம்மனதுண்டானா
லுண்டு, இல்லையானாலில்லையாம்; ஆதலால் இம்மனதை
நசிப்பிக்கவேண்டும். *—மலையிலுண்டான காடுபோலச்
சுகதுக்கங்களாகிய இவை யாவும் மனதிலுண்டாகும்;
குற்றமற்ற விவேகத்தினால் மனநசித்தால் அச் சுக
துக்கங் கெடுமென்று மறிந்தேன்; [ஆசாதூஷணம்]
கடினமான மோகமென்கின்ற கறுத்த இருட்டினை
யுடையசெயலிலபைதி பிறவாத ஆசையென்னுமிராத்
திரியில் ஆத்மாகாயத்தில் காமக்குரோதமென்கின்ற
கோட்டான் கூட்டமானது விளையாடும். †— என்
னால் விரும்பப்பட்ட சற்குணங்கள் எவியினால் யாழ்
நரம்பு கெடுவதுபோல இராகத்தினால்கெடும், ஆத்ம
ஞானத்தையுடைய பலமில்லாத சித்தத்தையுடைய
நாங்கள் மேலுள்ள வலையிலகப்பட்ட பறவையைப்
போல மெலியும்படியுண்டாகும்; அவாவக்கினியா
னது எரிக்கவருந்தினேன்; குற்றமற்ற வமிர்த்தத்தின்
முடிகிலும் என்னறிவு சீதளமாகாதென்று என்
மனதி லெண்ணுகின்றேன். ‡— அமரபகஷத் தமா
வாசையிருநோப்போல மகாவலிமையுள்ள தீர்களை
யும் அச்சஞ்செய்விக்கும் நல்லறிவாகிய கண்ணைக்
கெடுக்கும், உபசார்தமுடைய சத்துக்களையும் நடுங்
குவிக்கும், ஆந்தைவடிவமான ஆசையென்கின்றகிழத்
தாசியானவன் ஓர் வஸ்துவும் தனக்குக் கிடையாத
தாயினும் இனிய திரவியத்தை விரும்பி யாவாக்கும்

§ இம். விசாரமின்றிய விடத்துண்டாய்த் தான்சுழல்வதுமன்றி என்னைப்
பவத்திற் சுழற்றுகின்ற மனதினாற் சுகமென்னவென்பதாம்.

* இம். மனது, அனர்த்தரூபமான ஜகத்துக்குக் காரணமாதலால், அதை
எவ்விதத்திலுங் கெடுக்காவிடற் சுகமில்லையென்பதாம்.

† இம். சுகதுக்கத்துக்குப் பீஜமான மனதை விவேகஞானத்தாற் கெடுக்
காவிடற் சுகமேதென்பதாம்.

‡ இம். இவ்விச்சை விஸ்வரத்தியைக் கொடாதென்பதாம்.

சுள. துச்சையோ
ன்றிலு மமைதி
பிறவாமல்வருத்து
கின்ற தெனல்.

கூடிய, சிவசாயி மா
தி க் க வு வு, த ம்
கூறல

கூட. ஆனால் அம்ம
வரையும் கேட்கும்
மெனல்.

எ.ப. ஆசா தூ
டண முடித்துநு
த்த முறையான்
இப்போகமனுபரி
த்தற்கு ஸ்தானக்
தேக மாதலால்
தனை யதன் டின்
வைத்த நையுக்
தூயித்தல்.

4 இ.ம். யாதித் திருநெல்வேலி மாவட்டம் கீளமாறுபுத்தி விலை வசூலிப்பது பற்றி

இம். முடியாத காரியத்தில் முயற்சி எடுத்தால் வரும் துன்பம் வாய்ப்பாக இருக்க வாய்ப்பு உண்டு.

§ இம். தசதிகையிலுள்ளதில்லா விருத்தித் திட்டங்களைக் கிந்தாத்தியாகத்தார். கெடுக்காவிடல்.

முண்டாமென்பதாம்,

வக. இதுவுமது.

வக. இதுவுமது.

வக. தேகவீதி
இவ்வெழுத்து
வியத்தமுதற்
யான் அதற்குமுன்
தின வவ்வையா
வியநாதவா
தனை மதன்பின்
வைத் ததையுந்
வாழ்த்தல்.

வக. சன்னமுன்
சதுசைசக
மெனன்.

அனுபவியாநின்ற இத்தேகத்தைப் பெயல் நேரான குணமில்லாததும் துக்கமுள்ளதும் ஈனமுடையிருக்கின்ற தன்மையதுவேனென்றுண்டோ. †— அதன்காரலென்னும் நிரகஸ்தனுக்கு வீடாயிந்திரியங்களாகிய துட்பங்களால் பத்தும் சங்கற்பஞ் செய்பாநின்ற மனவாகிய அடிமையுந் சையென்கின்ற இல்லாளும் வாயென்னும் வாயிலும் அவ்விடத்திற் கடம்பு பல பலவான தத்தங்களென்கிற தேகமையும் நாவாகிய வயசையும் பெயருத்தி தோன்றுகின்ற அந்நிஷயத்தால் இவ்வுபதுப்பங்களில் அமிழாநின்ற தேகமானது நிகத்தமாயானும் அநித்தியமானும் நல்லயன்மையுந்—செல்வமும், கரும், தொழிலும், இவைகளையனுபவித்தற்குரிய இத்தேகமும் இருக்குமாயின் கிருப்பத்தக்கவையாய்; நியதிபாடி வாசாநின்றகற்று வானுந் திறிது தினத்தில் இவைக ளனைத்தும் நசிக் குந். இசத்தமாயிச முடையதாய்க் கெடுவதே கடவா மாய்த் தரித்தாணுக்குஞ் செல்வனுக்கு பெருதன்மையவாய் நிகவும் புகுத்தநியாயம் சையுமானமும் பெயருத்தா மித்தேகத்தி லுழிகள்கையுள. ‡—மின்ன ிடத்திலும் சாற்புகுந முகிலிவிடத்திலும் விசை முன்ன கந்தர்வகசத்திலும் நல்ல நிச்சயபுத்தி வைப் பவன் யாவனோ அனகினை சரிசத்ததை பொய்யாக காடு பவன். [பாலநூலுணர்] நிலையின்னாபற் சலனத்தை யடைவது கானுவிதவான செய்கைகளென்னுந் அலைக ணிகளாக பவமுத்திசத்தில் எச் சகநவெடுத்தாலும் அதற்குரிய பவப்புகுவானது மிகுந்த துன்பத்துக் குக் காரணமாய். §— கிங்காதவாபத்தையும், தன் வவாயும், பெய்சின்னையவாயும், அந்நவானையாயும், இச்சையவாயும், துவனையாயும், அடைவது சஞ்சலப் பதிகின்ற குழந்தையானுத்திதாந் சஞ்சலபவா மான மனதுசெய்து, கடலின்கைளும், மாத்ரனா டைய கண்களும், அக்கினிக் கொழுந்துகளும், மின் னன்வளும், இவையனைத்திற்குஞ் சஞ்சலபவியப்ப

இம். மரணியின்மையாகிய சாரணது, இம்மம்மொன் னின்க்குளும் துன்பமொத்தனால் அதிலுள்ளகை முன்மடிகென்பதாம்.
* தம். அகல்வாத்தல் மடமாகிய இத்தேகம் இருத்திலுமும் பொலி முன் மென்னைகை மென்பதாம்.
† இம். தன்மையகன்கின்ற செல்வனுக்கும் அதற்கியாத சத்தி னுக்கு சாரணமில்லம் மாத இத்தேகத்தி னென்கை மிகுந்தவென்பதாம்.
‡ இம். அதத்தியமான தேகத்தா சத்தியாக தம்பதலிலுள் என்னகை முண்டா மென்பதாம்.

எதி. ஸசசவமழி
 மை ம க் கி ட ம ா
 மெனல்

எ.க. பா ல ன்
ட ண மு டி த் தி
நிறுத்த முறையான்
அ துன் முதிந்தி யே
எவ்வனமா த லா
லதனை யதன்பின்
வைத்த னை யு
து வித் தல்.

எள. எவ்வளவு
காமத்துக் கிடமா
மெனல்.

எ.அ. சற்குண
முள்ள வெவ்வன
மரிடுதனை

இல் இம். அலைமுறைகளானவற்றின் அடிப்படையில் இவ்வுரை என்னகக மொழிபதாம்.

இம். அறியாமையினால்
பருவத்தால் என்னப்படுகின்றனவோ.

தினமென்னகுக மென்பதாம்.

† இம். மனதுமாய்விட்டபயத்தினை அந் நேரத்தில்
மனாத்தத்துக் கேளுவான வெவ்வளத்தி

அ.உ. மகனிரி
இன்பத்தைத்
நூலித்தல்.

அ.அ. மகனிரின்ப
நீங்கலே பேரா
னந்தமெனல்.

அ.இ. மகனிரின்
பத்தை விருமபே
னெனல்.

அ.ஊ. ஸ்ரீரீ
நாடண முடித்து
ஸ்திரீ முதலிய
போகங்களை யனு
பவிக்கசுத்திலுள்ள
திருந்தும் அவை
களில் இச்சையுள்
ளது மூப்பாகக்
யாவுதனை யதன்
பின்வைத்து அதை
யுந் நூலித்தல்.

அ.ஏ. சரையின்
துற குணங்களை
யுரைத்தல்.

† இம். அறிவிலரான மனத்தினை உலகுத்தல் உதவித்தல்.

† இம். துக்கத்தைக் காப்பதாயும், இராகத்தைத் தாக்கையாகவும்.

§ இம். மகனிரிச்சையைக் கிளையும் காரணத்தினால் திறந்தவென்பதாம்.

¶ இம். வரும்பொதின்பமும் வந்ததின் அன்புதாம்.

* இம். தெனிக்தவறிவை யிக்குத்துன்பமாக வர வந்ததாம்.

என்னசுக மிருக்கின் தறாம்.

பூட்டிய நூல்கள் எல்லாம்
சுத்தமெனவந்தன. இவ்
வற்றுள் இன்பம் துக்கம்
இவ்வெனக் கருவியுடைய
நூல் பற்றிப் படித்துக்
விழுந்தான்; இவ்வாறு
இவ்வாறு வெந்து வந்தான்
யுமா யாமா என்பது அமை
யாம். † — மனத்தினை உலகுத்தல்
கந்திரிபத்தை விடவெனத்
தூண்டு யுமா என்பதின்
விபத்திக்கு உதவித்தல்
தூண்டி யுமா என்பதின்
நீங்கலெனத் துறந்தல்
மீண்டு வந்துவந்ததின்
புறமின்றி வரவந்ததின்
உதவிவிபத்திக்கு உதவி
உதவிவிபத்திக்கு உதவி
வந்ததின் இச்சைக்கண்
விபத்திக்கு உதவித்தல்
புறமின்றி வரவந்ததின்
வந்ததன் உதவித்தல்
முன் மனம் புறம்
களை மிகவும் பாணை
இவ்வாறு மனம் உதவித்தல்
வந்ததன் பின்வந்ததின்
வந்ததன் பின்வந்ததின்
தூய்மைப் பற்றித்தான்
திருந்த வறுமையின்
தூய்மைப் பற்றித்தான்
தூய்மைப் பற்றித்தான்

செல்லுதற்குச் சத்தியில்லாமைமூலம், கொடியவியாகு
யுணர்வாகலும், குறிக்கப்பட்டவஸ்துக்களைச் சம்பாதித்
தற்குப்பொற்றமும், புத்தியன் முதலியவர்களாற் செய்ய
யப்பட்ட வழிப்பழங்கிய வினாக்கொடாநின்ற துக்க

அ. சாராயி
வருவது சித்தையைய
யுடைய ஆசையை யு
முடையதாம்.

மனது காணாநின்றமும். ௧— வினையுடைய பாவம்
வந்து வரிகளாகப் பட்டவஸ்துக்களையார்த்தம் இவ்வ
சுருதும், புத்தியர்களுமும், உதவினார்களுமும், பவநிகழும்,
அடிப்பைகளும், கிரியையாகும்; பார்ப்பதற்குச்செய்க்கப்
பவாத வயுபவாய்த் துன்பத்தையும் நவையையுந்

அ. சாராயி
வருவது சித்தையைய
யுடைய ஆசையை யு
முடையதாம்.

பொருத்தி வினையையுமும் நற்குணங்களைமூலம், நீங்
கொவாந்தித்ததைவெட்டுப்பயப்பாத்தில் சுருக்கை
வதிவேபை ஆசையைக் கொருந்துமீ. ௧— பிழைபை
மூலம் வினையையுந் பொருத்தி பவநையெடுத்தினை
நத வபுத்தித்ததைவெட்டுப்பயப்பாத்தில் சுருக்கை
வதிவேபை ஆசையைக் கொருந்துமீ. ௧— பிழைபை

அ. சாராயி
வருவது சித்தையைய
யுடைய ஆசையை யு
முடையதாம்.

நாதிசையினுணர்வான வினையகளை நீக்கக்கூடாந
தால் அச்சம் பிகளும் ஆதிக்கமும். ௧— வார்த்தித்
தில் வினைய வினையகளைந் கவிர்ப்புமீதும்; ஆசைபு
தற்குச் சத்தியிலும்; இச்சித்தியைத பவநையி
தத்து வல்லையையிலாததினால் நீதிப்பனைத்துபெ
ருதுவாநித பவநையையுந் விபுத்திமுதிப்பித புகு
மீதின் பெரியபுழைபை நவநையையான பவநித்குந

அ. சாராயி
வருவது சித்தையைய
யுடைய ஆசையை யு
முடையதாம்.

வை பவநித்குநவையையான நவநையையான பவநித்குந
பவநி. ௧— இவ்வபவநித ஆசையுந்வினையையுந்
நவநையையான நவநையையான பவநித்குநவையான
பவநித்குநவையான நவநையையான பவநித்குநவையான
பவநித்குநவையான நவநையையான பவநித்குநவையான
பவநித்குநவையான நவநையையான பவநித்குநவையான

1. தம். சித்தையையுந் முதலான பவநித்குநவையான
பவநித்குநவையான நவநையையான பவநித்குநவையான

2. தம். சித்தையையுந் முதலான பவநித்குநவையான
பவநித்குநவையான நவநையையான பவநித்குநவையான

3. தம். சித்தையையுந் முதலான பவநித்குநவையான
பவநித்குநவையான நவநையையான பவநித்குநவையான

4. தம். சித்தையையுந் முதலான பவநித்குநவையான
பவநித்குநவையான நவநையையான பவநித்குநவையான

கக. காலம் உலகத்திலுள்ள யாவையுங் கொடுக்கெனவேனல்.

கக. காலம், கச. காலத்து மற்பராகக் கொடுக்குமெனல்.

கக. காலமூடணமுடித்து அதனையுஞ் சங்கரிகின்ற சங்கர சத்தியின் குணங்களை யுரைத்தல்.

கக. சங்கராசத்தியினடைய சிறப்புரைத்தல்.

கெடுப்பான். ||— சிறியவுலகமென்னுஞ் சீரணித்த வீட்டில் சித்தானின்று வுலகத்தாரென்னு மிரத்தினங் களை மிருத்திவென்னுஞ் சுப்புடத்திற் சொக்கின்ற காலனானவன், உணர்வற்ற பல சீவர்களாகியமிருகங் களும், பட்சிகளும், அளவின்றி எவ்விடத்திலுங் கொட பசையற்ற வுலகமாகிய பாலையவத்தில் வேட்டையெய்து, மலகற்பவனத்தில் பிரகாசமுள்ள வடவாவலெய்வணற் தாபரையானது சேர்த்திருக்கின்ற அமுத்திரத்தை விளையாட நின்ற குளபாகச்சீசர் வவ. ||— கச. பும், பரிபு, முறைப்புமாகிய இவை முதலான அறுகனையுடைய மிருத்த வசவாயிரக்கார னும், சபாசாயில்லாத பால், தாயி முதலாக சத்தசமுத்திரங்கனினாலும், நானாவிதமாகிய சிருஷ்டிகளுள்ள உலகங்கனினாலும், உணவையுடைய காலனானவன், கழன்றுவதன்று நிலைபெற்ற வவ்வவைகளில் பகாகற் பத்தில் எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டுவருவான். †—

முறையாகிய ஐகத்திலுள்ள நகின்ற தாபரசங்கமமான வஸ்துக்களைத் தைதையும் கொன்று வெல்லுதற் கரிய சங்கரா சத்தியானவன் மிகவும் பயங்கரமும் மிருத்த வல்லமுடாகிய மடையையுடையவனாய் அறகதி சத்திகளைத் தைதையும் தன்னுடன்வெருந் துவிழ்ந்துசார்க்குடாத உலகபாகமென்னும்பொலி வான கட்டில் பெண்புரிணாய் பீபால வபழ்வான். x—

மிருத்த சீவர்களைக்கொன்று இரகம்பொருந்திய பூநிரகபை மதாபத்திரத்தைக் கசத்திலேத்தி முன் வுலகமெய்வென்று இகழ்க்கோடியுடைய நீலொற்றலஞ், சொகமுதிர தாபரையவென்னு மினைகொற் றெழுமித்த வுலகங்கலைப் புனைந்து எரிய்பனின்ற கொடைபிடி யாய் பீபால மந்துகாசங்கசெய்வற்ற காகிங்கத்தை, லீலைத்திரிய கிரிப்பின்போகநின்ற மிருத்த பாகக்கி யத்தைதையுடைய புதுமாகிய கட்டில் எத்துக்கொண்

|| இ-ம். முத்திராதிற் கெடுவாகியுஞ் துளியமாகிய மிருக்கின்ற காலத்தினு லென்னகை கொள்பதாம்.

† இ-ம். சகலவுரிகளையுஞ் சகலசத்துவத்தையுமற்பகாக விளையாடிக் காலத் துறவு கொள்ளுகவழிநடக்கின்றதாம்.

x இ-ம். ஐகத்தின் புறத்தனமாகவும், நினைக்கக்கூடிய பதார்த்தங்களுக்கவும், சத்த சாரத்திலங்கவை விவரமாய்விதாகவும், புதித்து எப்போதும் கழன்று கொண்டுவரவந்த ஐகத்தின் கவலித்தென்பதாம்.

* இ-ம். சத்திலுள்ள சகல வஸ்துக்களையுஞ் சங்கராஞ்செய்து பிராந்தி வவ்வான வுத்திச் சகல சத்திலுந் தன் சத்தியா பெயிற்றிருக்கின்றது, சங்கராசத்தி பெயற்பதாம்.

க௦௪. ஐகத்தைத்தனமாக
வும்சுவனை வாயுன் முதலிய
வொப்பதாகவும் பரத்தைக்
காலமாகவும் பருத்துத் து
ஷணித் து மேலினுை வக்
கெல்லாங்காரணமான ககர
சத்தியைச்சொல்லி அதனை
யுக் சத்தாயாத் திரத்திடெ
க்கி அச்சத்தொ ன்று மே
சேடமென்பதைவ வலிப்
படுத்துகிபித்தம் கியதிசத்தி
முதலியவற்றையுரி த்தை
யெனக்கிருகின்றது

பற்ற நிஞத்தஞ்செய்து சர்வசங்காரகாலத்
தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருப்பன். †—
இப்பொழுது சொல்லப்பட்டவஸ்துக்களியா
வும் நித்திய வஸ்துக்களல்லவாங்கொடியபன
பானது அகங்கார நிமித்தபேயாம் தெரியப்
பட்டபொழுதன்வியாவும் இல்லாததாகப்பே
கின்றன. சகலங்களின்முடிவு தெரியவில்லை
ஆகலின், அறிவுபயங்கும் வியாகுலத்தினால்
பலப்படுகின்றும், இச்சுவியாதிகள் யாவர்க்
முறிஞத்திருக்கின்றன. இருண்டபயக்காரன
வின்வாழ்ந்த சத்துக்கள் அரியபாம்.

க௦௫. சாதுசங்க
மரிதெனல்.

புருடார்த்த சாதனத்திற்குரிய எவ்வவபனது.
பயனின்றிய முயந்தியினால் தானே கழிகன்
றது. †—சகலங்களிடத் தன்பானது நெடுந்தூரமாம்.
ஆதலின் அடையத்தக்க பிரகாசமாய்க்கக்கிடையது.
ஆதலின் ஆக்பதத்தாவம் பெறுதற்கரிதாம். கலங்க
பனது பிறர்க்கத் தனது ககமாயனுபவிக்கு பைத்திரி
யில்லாபையான் பயங்கும், ஆதலின் பிறர்செய்யுஞ்
சத்திருத்தியத்தி லாந்திக்கு முதிததாரின்வையால்
அகமகிழ்ச்சி தூரமாம், பிறர்அக்கத் தன்றுக்காரகப்
பார்க்குந்தபை ரின்வையாற் சிருபையுண்டாகது,
பாவுகின்ற இழிவானது பிறர்செய்யுந் திகிலேபரி
ஸிபட்டையில்தததினால் அத்திதூரத்திஞந்தாலும்
வரும். தைரியப்பேய அநதரியமாம், கெடுபடியு
கத்தில் வீழ்பவம் திருப்பயுஞ் கவர்க்கத்தி லெறுவார்
கள், சூடர்கள் சங்கபெளிதாம், தெளிந்த சாதுக்கள்
சங்கபனது அரிதாம். †—தொன்றி கசிக்கின்ற வஸ்
துக்களிற் பெற்றபாவனையானது பவமந்தாம். வப
ஞ்சபஸ்காரமுன் சிவபயப்பவகன்கலைத்து கவர்க்க
காதங்களிற் செல்லும். திக்துடன் அநதபுருக்குஞ்
ஞரியனின்வையாற் திருத்தியம். துக்கித்தத்தியங்
கள் பறுபேருண்டாகமாயுபின், கலாபனபலைகள்
சித்தப்பேயாம். சத்தாசாயனியானது வியாபிக்க
அந்தாக்கலைகவித்தும், திதவிலைசகதிக்கும், திவி
ககசிக்கும், நெருக்கிய சமுத்திரவர்வற்றும் கக்தத

க௦௬. இவெஸ்
வாழுகங்கள் தத்து
வத்தில் அயிக்கிய
மரபெனல்.

†இம்: ககராசத்தி சிருவிய திப இருத்தியுண்ட பிரகலித் துக்கொய்
தனவா ளங்கித் தவ் தனியகாரணத்தினிருத்தப்பெய்யம் பரபேசுவா சத்தியாம்
†இம்: நித்தியமான வத்தார்த்தத்தைவண்டமுயந்தியமால் கினுக்க கழிக்
ருக்கா தத்தல விசம்பட்டதாம்.
†இம்: சந்தக்கமில்லாததினற் தத்துவஞானமு மந்திர முதலியவற்றான
மைத்திர முதலியனவுயில்லாத கழுல்வார்க்கின்னபதாம்.

கௌ. இதுவும் தூ.

கொ. சகத்தியன்
மையென்பதை நினை
தித்தல்.

கடுக. ச ம் சரர
சுகம் முடிவிற்றுன்
பமாமெனம்.

ககடு. எதிர்த்த
செல்வமு நசிக்கு
மெனல்.

† இ-ம். சத்தாமாத்திரத்திற் பாவனையாது. எனவே யிருக்க நாமெப்படி. நித்தியமாவோமென்பதாம்.

* இம். பரிசுத்தமான சொந்தத்தில் முயற்சித்திருக்க நாமெப்படி யிருப்போமென்பதாய்.

பரம விருப்பதற்கு வினப்பப்பட்டதாம்.

|| இம். தனது செல்வங்களைத் தானிடமிலுந்து திரைகளை உருவாக்கி விற்குமாறு கொடுக்கும்போதின் சுகமாயும் அவை உருவாகி விற்கும்போதும் வசூலிக்கும்படி தனது மனம் விரும்புகிறது.

ககக. பிரமராயு
முதித்தையெனல்

ககக. கருமபல
முதலிய யாவிரித்
தையெனல்.

ககக. உயர்வு
தாழ்வு நிலையன்
தெனல்.

ககக. இராக
பேரகந்தலி விரி
தையுண்டாகுதெ
னல்.

ககக. நித்தத்
நியாகம் விரும்பல்

விருந்து பார்த்துத் தில்வந்து கூடுவார் போலவாம்.†—

கற்பமாயிய கண்ணு நோத்தல் பிரமாக்களு நசிப்பார்
கள், திறிதாயிய காலநுட்பத்தினால் காலசமூகத்தின்
அணுத்துவத்தையும் பகத்துவத்தையும் சிந்தித்து
அளவுசெய்யும் பத்தியானது மித்தையாம், சொல்
லிய சீவர்களைத்தரும் நாகவிதபான தீமைமில் பய
ங்குவர்.‡— கற்றுணர்ந்த பெரிதாய்க ளரிதாரிருப்
பர், வற்றாச்சொத்துக்குறித்தாய் நிறைந்த கிரியை
களும் துன்பத்தினால் சகலமு மில்லாததாம். எப்படி
சீவித்திருப்பது, அப்படி சிறப்பின் நான்களும்
பெலான சம்பத்தும் அத்தொழில்களுமாயிய யாவாகி
த்து நினைப்பாத்தொமாய்த் தோற்றும். நாமுமந்த
பார்க்கத்திற்கெல்லாம். §— துன்பஞ்செய்கின்ற
வாபத்தாம், சம்பத்தாம், சந்தமும், மரணமும், என்
பவவளைத்தும், கணிதநூலிற் சொல்லுதானகண்ணு
த்தில் நகியாதவையில்கை. கொடியவியன் விரமில்
லாத ஒருவனால் நசிப்பன். ஒருவனால் நூறுபிப்
கொல்லப்படுவார்கள், வனங்கத்தரும் சுவர்கள்
பேலான பம்புவாவர்கள். இவ்வண்ணம் வரப்பின்பிற்
சக்கரமாகச் சுழலும். ||— அப்படிப்பட்ட தோஷங்க
னென்னும் காட்டுத்தீவிரினால் மிகவும் வெந்த என்பன
தில் ஜலத்தில் கானற்சைக் தோன்றாததுபெயல் பர
விய சொல்லப்பெண்குறண்டாகது, இராஜப்பவிர்த்தி
யிற் செல்கின்ற ஆயுளும் இயம்பாயிய இவ்வியன்
வையும் இச்சிக்கை, இப்படிப்பட்டதாயி ஒர்
துன்பநிலையல் இப்பொழுதிருக்கின்றபடியி இருக்
கிறென். — அறிவின்வராய்வந்த உபதுபுத்திரினால்
என்பனதை நினைத்ததெய்யாய்த் பெயல் நினைத்தி
செய்வது இனிமெக்காலப் பூலகாலவிடமிடவன்று
விடப்பி விடபாறும். துன்பஞ்செய்கின்ற விடபா

† இம். சார்வபுர னுணர்விக்குப் ககமும் சம்சாரமும் மாயா சம்பந்தமாத்
லாற் கெடுமென்பதாம்.

‡ இம். பிரான் முதலிய யாவராயுரு மித்தையாதலால் அற்பாயகம் தீர்க்கா
யகவின்மென்பதாம்.

§ இம். பம்புதினக்கம் முதலியயாவிய மில்லாதிருந்த கமக்கென்னகதியென்று
விளக்கப்பட்டதாய்

|| இம். ககதங்கமுதலிய யாவும் கணத்தி னகிப்பதுவன்றி வறம்பில்லாதற்
சுழலுமென்பதாம்.

* இம். முன்னொன்ன தனமுதலான தெரபாக்கினியினு செச்சிக்கப்பட்ட
யருவியற் சநான், பேராக முதலியவற்றில் விரும்பாதற் சம்பாவிருக்கின்ற
னென்பதாம்.

க.க. கி. த்தி ய
கண்மங்கல் செய்
மேலெனினல்.

க.க. வசனியா
நிஞத்தல்.

யும் அகங்காமினிலியு மிருக்கின்ற யான் மேல்செய்வ
தயாரிதென்னில், அன்னமும் விஞும்பென், பதும
பாசுலத்தையும் விஞும்பென், அழகியவஸ்துததை
யும் விஞும்பென்.—ஸ்வாத் தானமுதனான நித்திய
கருபங்க வணைத்தையும் செய் பியன் கண்ணபாஸ
இராஜவிபகாபத்திலும் கங்காகத்திலும் செல்லைன்,
சரிபமுதலாதையல்லபல் பற்றினுன்றையும் விஞும்
பென், பிவ்வனத்தையுடையவனாய் எழுதப்பட்டகித்
திரத்தையுடைய இராகத்து வேஷங்களில் இச்சை
யற்றிஞும்பென். ||—கங்காபற்ற குளிர்த்த பூபாஸாக்
திரைப்பெயல் இனியபயுளவனானாயும். இனிய வச
னத்தினாலும் விசயங்கின்ற ஆம்ப விவகத்தினாலும்
விசயிதான பனதையுடையவனாயுமிருக்கின்றஇராக
பாஸவர், அகங்காமின்கின்ற மூனிவர்கள் முன்னே இம்
படியாகச்செல்லி கணபதிய மேகத்தின் முன்னே
கேகாவென்னுள் சந்தத்ததைத்தகிர்த்த பாரிலைப் பெயல்
வசனியாபற் கம்பாமிருத்தபர்—

வாயிரக்கியாபிரகாணத்தில்

சுகரீகதை.

அவதாரிகை:

புன்கனதவீற் கமராயுண்டான சாதனாதுஷ்டயத்தில் இரண்டாஞ்
சுதனபாஸ தாஸாபிதற் சிவெஸ்வராகங்கவாகக்காணப்பட்ட யாவை
யும் ஆனந்தாடகங்கலெனத் திவாத்தல்வையினந்த சைபரிற்செல்ல
லைய இரண்டாணத்தினால் இவன் சாஸனத்தங்கன்கிட்டு வசதன்னிய
பத்தியாபரிஞ்ராத சாணத்தியில் விவாபித்தமுனிபெற் சர்வ
விபயங்கவன் சுகததத்தகாசுப் பியன், அபிவிபரிஞ்ராவெ டித் இம்
வனூபாயுன் கங்கமுனிவின் கனதவைய நிஞுமிக்கின்ற.

கங்கமுண்ட ககாசர்சபத்தை வெளிக்கொட்ட
க.க. கி. த்தி ய அபிவிபரிஞ்ராவெ இவ்வாசன இரண்ட வசனங்கிட்டு
வசதம். தெயி தசாதல் கணபரிஞ்ராத சகனம் இவ்வா
ஸத்ததம் கெட்கவந்த குபிவாசாபி டித் செழ வியர்

இம் கங்காமின் முனாக விக்ஷண்கனுமிருத் தேவத்தை கங்க
வெள்கொட்டம்

இம் கங்காமின் இராக் தனதரிப்பிரபத்தை மூனிவர்களுக் கிளிக்த
அவர்களுய்விவாய் தெரித்துகொள்ளு நிமித்த வெள்கொட்ட கிருத்தொன்ப
தாம்.

உ. சித்தர்கள்
புகழ்தல்

ஈ. சித்தர்கள்
சபைக்கு வருதல்.

ச. சித்தரு நர
ருஞ் சந்தித்தல்.

இ. இராமனது
விராசையைப்; புக
ழ்தல்.

ஈ. சித்தர்கள்
தக்கையிக்குழ்தல்

பின்மிகுந்தார்கள். ஒலித்தலையுடைய சித்தர்க்கணங்
களும் ஆகாயத்தின்கண் மகிழ்ந்தார்கள். ௧— நல்லது
நல்லதென்னும் வசனமும் நல்லபுஷ்பமாரியும் அனைய
நாழிகைநேரம் சபையில் நிறைந்தபின்பு சித்தர்கள்
கற்பகாலம் வலிய துன்பத்தோடும் விண்ணிற் சூரியரி
த்து மனோமயக்கமுள்ள நாங்களனைவரும் இன்றைய
யத்தினம் இராமன்வசனமென்கின்ற இனியவழுதங்
கிடைக்கப்பெற்றோம். †—தெனியப்பட்ட சித்தத்தை
யடைந்தோம் இதற்கு மேன்மையான முனிவர்கள்
போதிக்கும் வஸ்துவை மேலடைவோமென்று சித்
தர்க்கணங்கள் ஆகாயத்தினின்று பூமியிலிறங்கவும்,
மகாசபையி விருந்தோரனைவரும் எழுந்திருந் தெனியி
கொண்டுவந்து. ௦—சித்தர்க ளனைவர்க்கும் வசிட்ட
ரும் விசுவாமித்திரரும் முந்தியாராதத்தார்கள்; பின்
பிந்த முனிவர்களுக்குச் சித்தர்களும பூசித்தார்கள்,
அரசனான தசரதனும் அச்சித்தர்களுக்கு பூசைசெய்
தான், ஆக்கமுள்ள வவ்வரசனுக்கும் அச்சித்தர்களை
ங்கள் முகமன்வசனத்தினால் ஆராதித்தும், *—வரை
ங்கி தங்கள் முன்னேயிருந்த செவ்வியக்கைகளை
யுடைய விராமருக்கும் முகமன்வசனங்களை பழுதற்ற
புஷ்பவருஷத்தினாலும் அன்பான வசனங்களாலும்,
அன்புசெய்து முனிகளே நன்மையான மையித்திரி
யாதி குணங்களின் மிகுந்த இராமர் துறவாகச் சொல்
லிய வசனங்கள் முற்றுங் கெம்பீரமுடையதாய் அள
வற்ற வதிசயமுள்ளதாமென்று சொன்னார்கள். †—
தேவநிர்மாணமாய் அளவற்ற தீமையைச் செய்ய
உற்சாகமிகுந்த குற்றம்பொருந்திய சம்சாரத்தின்
சுகம்வருவது அரியதாம், சிறந்த வயிராக்கியசித்த
முள்ள இராமனுக்கு அச்சம்சாரமிஷ்டமென் றுரை

௧ இம். ஆகாயத்திற் சித்தர்சபையும் பூமியிலிராசசபையும் இராமனது வை
ராக்கிய வசனத்தைக்கேட் டானந்தத்தை யடைந்தனவென்பதாம்.

† இம் இராமன் வயிராக்கிய வசனத்தினால் சித்தர்கள் மயக்கந்தெளிந்த தென்
பதாம்.

௦ இம். விஷயதோஷத்திருஷ்டி நிரூபணத்தினால் மனந்தெளிந்த சித்தர்கள்
மேலாத்தமனுபவத்தைபுந் தெரிந்துக்கொள்ள ஆத்மராமன் சபைக்குவந்ததாம்.

* இம். சித்தர்களுக்கு சபையிலுள்ளோரு மொருவருக்கொருவர் வணங்கு
கிரபயறிவித்ததாம்.

† இம். இராமனது வயிராக்கிய வசன மாச்சரியகரமுள்ள வாழ்ந்த கருத்
தாக விருக்கின்றதென் றதிகசயித்ததாம்.

[illegible]

၁၃. အကျဉ်းချုပ်
 ၁၄. အကျဉ်းချုပ်
 ၁၅. အကျဉ်းချုပ်

சு. ச. சுவாமிநாதர்
பா. ஜெ. ப. வ. பி. சுவாமி
பா. ஜெ. ப. வ. பி. சுவாமி

[illegible]

1. *Staphylinidae*

[illegible][illegible][illegible]

... (faint text) ...

[illegible][illegible]

௩௩. பக்ருவ
சோதனை.

௩௩. இதுவுமது.

௩௪. சுகதுக்கம்
வல்லமுத்தமை.

௩௫. சந்தித்து
வினாவுதல்.

௩௬. சனகர் வா
க்கியத்தை யொப்
புக் கொள்ளுதல்.

† இ. ம. ஆசாரியாரிவிப்பதெல்லா மக்தின்றிய வனுபுதியெனக் கொள்ள
வேண்டு மென்பதாம்.

† இ. ம. சகமுனிவரது சாந்தியாதிருணங்களைச் சோதிக்கும்பொருட்டு முன்
வாயலிற் றடைசெய்ததாம்.

† இ. ம. இடையேமுநாளோர் வாயலிற்றடுத்தலாற் குரோத சோதனையை
யம் கடையேமுநா ளந்தப்புறத்திற் போகங்களைக் கொடுத்தலாற் காமசோதனை
யையுள் செய்ததாம்.

† இ. ம. மனமானது போகாபோகங்களிற் சலியாமற் சமதிருஷ்டியிலிரு
தாம்.

* இ. ம. ஸ்வரூபப்பிரத்தியக்ஷம் விளங்கும்பொருட்டு மாயாவற்பத்தி ஸ்திதி
வயத் தெரியவேண்டுமென்பதாம்.

மிருந்தவர். †— அவரைக் கேட்கக்கூடவாயென்ப
கிருபையுடன் பிதாவானவரனுப்ப, மகாமேருநி
னின்ற பூமியிற்சென்று ஜனகராஜன் வாழாநிலை
பெண்மயமான வீட்டினது வாயிலிலடைந்தார், பே
லான சுகப்பிரம ரிஷியினுடைய வரவைத்தூதர்களை
ற்கேட்டு சோதிக்கும்பொருட்டு நினைத்து அரக்கன்
காணச்சென்றாரில்லை, விகற்பமின்றிய சுகமுனிபரான
வர் ஏழுநாளிருந்தார். ‡—பின்னுமேமுநாள் மற்
ரிடத்திலிருக்கும்படி வைத்தபின்பு, அந்தப்புறத்தின்
ஏழுநாளிருத்தி சிறிய இடையையுடைய மடவா
களால் சந்தன புஷ்பமுதலான போகங்களையும் அ
சுவையுண்டிகளையும் கொடுப்பிக்க புசித்தான், மு
ர்ந்த பூர்ணசந்திரனுக்கு சமானமுள்ள சுகமுனிபரான
வர் இவ்விடயங்களின் குற்றத்தையும், குணத்தையும்
ஆராய்ந்தார். §—அரசனாகிய ஜனகராத்கொடுக்கப்
பட்ட போகங்களின் சுகமனைத்தும் அவன் முன்செய்
யப்பட்ட அவமானமான துக்கமனைத்தும் இச்
முனியினது மனதை எவ்வளவேனு மசைக்களில்லை,
இளமையு மேன்மையுள்ள தென்றலானது அழகிய
மலைகளில் பெரிதாகிய மேருவை அசைக்குந் திற
த்ததோ. ||—ஜனகராசன் அவ்விடத்தவ ரகமகிழ்ந்த
யைப்பார்த்து நமஸ்கரித்து துதித்து தாங்காநின்ற
சுகவியாபாரத்தை நீங்கி இலாபமனைத்தையுமடைந்து
சுகப்பிரமரிஷியே இவ்விடத்திலெழுந்தருளியகாரியம்
என்னவென்று கேட்க, எப்படி மாயையுண்டாயிற் றா,
எப்படிவளர்ந்தது, எப்படி நசிக்கும், உள்வாழ்
காரம் குருவேயருளுமென்று, *— உண்மையாகக்
கேட்கவேண்டிய கிரமத்தை சுகப்பிரமரிஷிகேட்க,
ஜனகராசனும் வியாசர்முன் சொல்லிய அவ்வண்ண
சொன்னமாதிரத்தில், ஞானவானாகிய சுகமுன் ம
விவேகத்திலுமுன்னமே இவ்வண்ணம் தெரிந்தேன்,

நீரும் என் பிதாவைப்போல அவ்வுருத்தந்தையே
மொன்னீர், நிறைந்த வேதாந்தமாஸ்திரங்களைத் தாம்
சொல்லப்பட்ட வாக்கியார்த்தங்க ளோகமெனென்று

கன. சங்கற்ப மயமான சொன்னார்.ஃ— ஆதலால் இப்பொழுதுபொய்
மாயாருபத்திச் சூருபி
பிரமாணமாயிந்தும், வியா
சர் சனகர் அப்படியே போ
தித்தும், தனக்கு விஸ்வாத்தி
வாராததினாற் றன தனுபவத்
தைச் சொல்லி, மேலதைப்
பெற்றுக் கொள்ளும்பொரு
ட்டு வினாவின சுகருக் கப்
பிரகாரமே விஸ்வாத்தியை
யும்பொருட்டு அபேக்ஷா
பவத்தையாச னுபதேசித்
தன்.

கஅ. இனாமது.

அந்தனாமது தனது சங்கற்பத்தினாற் பந்தப்
பரிம், அச்சங்கற்ப நீக்கினாற் பந்தநீசித்தியாய்,
அப்படிப்பட்ட வாதானத்தை செவ்வையாக நீ
ரிப்பிபாதந்தா யாதலால் போகங்கனிபத் தானை
வையழ் திரிபிபதிருஞ் சாஸனையுங் கிந்தி நீக்கினாய்,
தன்புரிக்க பூசனைத்தினால் பெறுத்தற்கு சங்கற்பத்தை
யும் பிரம்மபயமாகப்பெற்றாய், கலாபாதற் கிரகாச
பாரிய வன்னுவினிபத்தில் இரண்டாக் கலக்கிப்பூச
சென்முத்தனானாய், மனதிலுண்டான மயமாய்க்
மென்கின்ற கலையொன்றையுங் கிரிவாய். ||- சனக
னென்கின்ற வாதத்தைப்போய் அசங்க்காசன் இந்
தம்பிரகாரமுபதேசிக்க, தனக்குத்தானே பிரமாயித
க்கின்ற பாவனையுள்ள விஸ்வாத்தியைத் து, கலங்க
மந்தகவர்பிரகாரியானவர்க்கவாசத்தகித்தவான
தன்புரிக்க, மனவருத்தமற்ற, கிப்பிக்குத் தொழி
லெயிந்து, அதுபவத்திறங்கிதக்கி, மயம் மது
னுக்கிவற்றென்று, திருநிர்வாயாகிய கிங்கவான
சமாதிரி, குபினைக்கொண்ட கலங்கினால் ஆசாச

* இம். சகலவாக்கியார்த்தங்கள் அமேதமென்றறித்தாம்.

௦ இம். அந்தமழைத்திலுதித்த திரிப்பத்தை ஆதாரவாதக்காசக
வழிச், விஸ்வாத்தியுண்டாவென் றபதேசித்தாம்.

|| இம். யாதென்று தனது விவரணத்தான் மனதப்பட்டு தயோலகம்
தன் கிந்தியில் வெளிப்பட்டதுபோலும் விவரணத்திதே, அசனாச
னியமே சர்வவிய விவரணத்திதென் றறிந்தாற் சந்தேக நீக்குமென்பதாம்

உரு. விஸ்வாமித்
திராமுனி யனுபவ
விலக்கண முரைத்
தல்.

உரு. பந்த முத்
திராமுனி யனுபவ
விலக்கணங்
கூறல்.

உரு. அருளி
றை யறிவித்தல்.

உரு. பக்குவர்க்
குபதேசிக்க வே
ண்டமெனல்.

வருடத்தில், திரியுநெய்யுஞ் சுவறி வியோமபயத்தின்
னசித்த விளக்குக்கொப்பாக, ஞானகாசத்திற்
தான்.†— சிந்தையாகிய சூற்றீங்க பரிசுத்த
அலைகளையுடைய சமுத்திரத்தில் சேர்ந்திரு
கின்ற துளிகளைப்போல, தன்னிடத்துண்டான
ணம் தன்னிற்கரைந்து பிரமத்தி விரஸ்பந்தி
தான், மாயாசம்பந்தமான மோகம்விட்டு விண்
யடைந்தான், அம்மார்க்கம் உனக்குமாயும், உன்
தக்க சகலமும் அறிந்திருக்கின்ற மனதுக்கு உன்
யான கிரமம்யாதென்றால், சதாகாலமும் வலிபெறு
ந்த போகங்க ளுணத்தும் எனதென்தின்று உன்
பாவத்தை விட்டிருக்கையாம்.†— விடயபிரபந்த
பொருந்திய பாவணியினால் அனாதம் வஸ்துவனின்
டாகாநின்ற பந்தமானது நிலைபெற வலிமைபெறு
துன்பமிருந்த பாவணியானது நீங்கினால் தான்
மான பந்தமானது குறைந்துநாசமடையும், இவ்வாறு
வாசனாகூபமே மோட்சமாம், இகத்திலுள்ள வஸ்து
வஸ்துக்களின் வாசனையினால் கெட்டிப்படுவ திதய
மாம், வாசனையின் வலிமையற ஜெயித்தவாந் தரு
தபசு விரதமுதலியகாரணமின்றி போகசமுதாயினி
வெறுப்பாகின்ற மகான்களே சீவன்முத்திபெற
கொள்கிர்சொன்னார்.*—மகான்கள் வரணத்தினால்
மூராகவன், மனதினம் மீர்ப்பாயறிந்த வஸ்துவன்
வஸ்துவாம், வேறொருபொருளில்லையென்று உன்
கக்கேட்டு மஹாமனதில்விஸ்ரந்தியடைந்தான், உன்
கந்திராநின்ற மஹாத்மாவாயிருக்கின்ற இந்த உன்
னுக்கு வரையறுத்துச் சொல்லுவன், மாயவஸ்துவன்
மூன்றுகாலங்களையுந் தெளிந்தறிந்தவராயும், இ
பூலோகத்தின்கண்ணுள்ள மானிடர்களுக் காயும்
ராகியும், சர்வஞ்ஞராயும் நாமரூபமுள்ள சகலத்தி
கும் சாட்சியாகியு மிருக்கின்ற நல்ல வதிவந்த
யென்று, அரசன்சபையில் விசுவாமித்திரர் சொன்
பின்.†— விசுவாமித்திரமுனி வசிட்டருமைபெற்ற
னத்தைப்பார்த்து ஞாபக மிருக்கின்றதா, முன்
நமமிருவருடையவிரோதந்தீரவும், நன்மார்ச்சுமாயும்

† இ-ம். சீவன்முத்தித்தன்மையில் விதேகமுத்தியடைந்ததாம்.

† இ ம். அனுபவிக்கு யானெனதென்னு மகம்பாவமற்றிருக்கவேண்டு மென
பதாம்.

* இ ம். வாசனையுதயலயமே பந்தம் வீடென்பதாம்.

† இ ம். சீடனறிந்த வறிவினால் அவனமைதிபிறர் தனுபுதி யடையும்
ட்டு அறிவிக்கத்தக்க ஆசாரியரை யறிவித்ததாம்.

[illegible]

த. த. த. த. த. த.

SECRET

[illegible]

10.

சென்னை, 19.05.2019

அதிபதி அவர்கள் அவர்கள்
அதிபதி அவர்கள் அவர்கள்
அதிபதி அவர்கள் அவர்கள்
அதிபதி அவர்கள் அவர்கள்
அதிபதி அவர்கள் அவர்கள்

[illegible][illegible]

4. இம் துறைப்பாட்டின் தொடர்ச்சியாகத் தாசில்தார் அவர்கள்
கீழ்க்கண்ட திட்டம் ஒன்றைச் சமர்ப்பித்தார்.

: இவ்வாறு தனது சொந்தத்தில் தனித்திருப்பதற்குத் தகுந்த வகையில் அதன் அமைப்பு முறையை மாற்றி விவரத்துறை சட்டத்தின் கீழ் செயல்படவேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளியுள்ளது.

செய்தோம், ஞான முகித்கிரிள்கெடுகின்ற கிரியைக
னிறைந்த சம்பந்தினில் மேனிய பராதவருடத்தில்
சீக்கிரத்திற்சென்று நானென்னு மகலீங்காத கிரியா
காண்டுகளுஞ்சொமபாக கருமகாண்டத்தைப்போதி
த்து, சாதனை விஷ்டய முன்னவர்களுக்கு ஆத்மஞா
னத்தை யுபதேசஞ்செய்யென் றருள் செய்தார்.†—

க. சற்குருசற்
க. ரிலக்கணமறி
வித்தல்.

அப்படியே பராதவருடத்தில் வந்து ஆத்மாக்க
னிருக்கின்ற காலங்காலிலெல்லாம் இருப்பேன், இவ்வி
டத்தொருகிரியைகளிலுள்ளிருப்பபில்லை, இவ்விடத்தி
லிதந்து கனகிற் சுழுத்தியையடைந்த ஒழுக்கத்தி
லுள்ளவ்முள்ள பனதைத்தாண்டி. தொழில்க
வளை த்தையுஞ்செய்வேன், அபிரானத்தைக்கிரிகிக்
கின்ற எனது செய்கையாதொன்றுமில்லை, சூரனை
இராமர்? ஆசாரியர் ஞானபூர்த்தியையும், அஞ்ஞான
த்தையும், ஆசார விவகாரங்களால் பகுத்தறிவோடும்
விசாரித்து உயர்வான சற்குருவைப்பெற்று ஆத்
மனை யறிபவர்கள் அறிவில் மிகுந்த சீடர்கள்.†—

க. ஆசாரியர்
அபஞ்ஞானக் கு
பன்மையை யுப
திரியாவானல்.

ஆசாரியர் வக்கிராகஞ்செய்கின்ற அருத்தங்களியா
வையுந் தவக்குங் கருத்தை யு முடிக்குங் கருத்தை
யுஞ்சீர்த்து அறிபவர்க்கேயன்றி பார்த்தகிடய மய
மாகுப்பகத்தன்மையை ஒப்பான சீவத்தன்மையை
யுடைய சகலருட்கும், குற்றமற்ற வாகிரியர், தத்துவ
ஞானத்தைச்செல்லார், பிரகாசியாநின்றசாந்தியுப்,
சிவாசனையும், சந்தேகமும், காதுசங்கமும் என்று
சொல்லப்பட்ட மோகத்தின் வாயலை காக்கின்ற
நான்றுபேர்மனம் இஷ்டமானால், மோகமடைதற்கு
விக்கின்ற பிளறன்டோ, பூழியைக்காக்கின்ற அரசர்
களின் விட்டின் வாயலைக் காப்பவர்கள் இராஜதரிச
னத்துக்கு விடுவதுபொல மோகத்தின் அவர்கள்
விடுவார்கள் அபுத்தவன்வர்களில்ல தவனன்புனை
நாவருபொத் தன்பபாவர்கள்; ஆகையினால், சதா
காலம் உபாபந்தித்து அதற்கு பானவைகளில் ஏதா
னுலுத்தனி அவர்களில் ஐதவனையாவது பிடித்துக்
பெறவிடாததொரு செய்யவேண்டும். நிலையிலாத
சாதனைக்கெதிர்க்கத்தக்கதான் சங்கத்தினாலும், ஆத்ம

க. சாந்தியாதி
ருணங்காலென்
நைபாவது அபு
விலைக்கிரமனல்.

† இம். பனத்தினுள்ள அகங்கர் தமதாதகவதபத்தில் ரிஷிக்செய்யும்
பாபம். ஞானத்தினுள் திருவடிக் கொணர்ந்த குறியை யறிவித்ததாம்.
† இம். சாம்பல்களான சாதிகளின் காராரிபித்திற் பிரமோபதேசம்
பெற்ற ஆத்ம ஞானத்தானல் செய்தவாய்க்கொண்டதாம்.
† இம். ஞானத்தினுள் சாந்தி முதலிய சாற்கு குணங்களும் வேண்டி
பெறப்படும்.

சத்தஞ்சூத்த சகாயங்களில்லை, மனவருத்தத்தால் பரிசுத்தமான பரம்பதமுண்டாகும், மேகஜலாயற்காக்
 சென்ற நான், தீயேன்சனஞ்சூத்த எப்போது நீங்காமலிருக்கின்ற
 குணங்களை இராம? நீ கேட்பாய்? மேலான
 சமீபத்திலே தான் ஆசையும், துக்கமும், சூரியன்
 முன்னே இருக்கிறபேயினிக்கும், 41— சிஷ்டாங்கனும்,
 துஷ்டங்களும், தாயைப்போல கம்புதற்குத் தகுந்த
 துணி அமுதமானது தான்செய்க்கும்படி கிடைத்தா
 லும், வளம்பெயர்வ பம்பயலி, அழையும், இவ்வகமி
 யானவன் வந்துபொருத்தின வேதிலும், சமனமாகாத
 ஆவத்தத்தைக் கொடுத்தென்ற சாத்தியமுடை யவன்
 கள், கசித்தலும், வாழ்தலும், கொலைசெய்தென்ற மத்
 துண்டாழ்வந்தாலும், சஞ்சலியார்கள்; மஞ்சளிடயம்
 கனிவிலும், அகபத்தையும், கபத்தையும்புதித்து
 அக்கியர்கள், சக்திசாஸ்தியர்கள், முதிர்ந்தவரின்
 வர்கள், யாத்திரைகள், கலைமறைமோர், பலத்தை
 முண்டய வரர்கள், மிகத்தமுள்ளவர்கள், மீற்றவர
 களிலும், இராமஞ்சுனமுள்ள மிகத்தவான்கள்
 தீயெனையவர்கள் பிசகாசியார்கள் 42— அறிவையுடை
 யவர்கள் விருப்பமுதல்கி ஏனையோனைவர்க்குபரிப
 தாரிமுற்கின்ற மகதப்புரத்தையுதித்து மகன்கள்
 சிறப்பியே மேகஜலத்தைடைந்தார்கள். இராம?
 நீயும் அன்வெழுந்தென்படி, செய்வகையாய்,
 னின் தவனசாத்திரத்தினால் தெளிவான மிகத்த
 முள்ள தம்பவரின்வினால் ஆத்மவிசயத்தையை பூசன
 யாகச்செய்க, அவ்வாறு சிவரணை பூசையானால்
 சமனாகக்கூட வறிவானது அதிகமுடையாக மாய
 மத்தையதற்கும், இவ்விசயத்தைப்ப, கவிசகரணம்
 கைக்குறித்தற்கும் அறிவின்வளங்களுக் குள்ள ம
 னையுப சகலியதித்து அறிவான மருதவன், 43—
 உறுத்த அந்தகாத்தியவையுபத்தவன் பிசகா
 துக் கொலியாழ்வந்ததற்கும், பரிபுத்தகிவ வ
 துடலியாவையுப் பரிபுத்தாழ்வுருத்தென்ற விச
 திஷ்டியினால் தெளிவான, மனவெய்யும், மட்டக
 சத்தகை சக்தாபமுண்டான கிசகாவென்ன, மருத

மே. பதினாறு
பெரிய அமைச்சர்
பெரிய அமைச்சர்
பெரிய அமைச்சர்
பெரிய அமைச்சர்

கூட. சாத்தியம்
மனதிலும் ஆதம்
விகாசம் முகாத்
தல்.

...
...
...
...
...

சென்னை, 19.05.2019

* இம் மலர் வெளியாகின்ற வரையில் நதித் தீவிர மேலாண்மை அபிவிருத்திப் பணிகளைச் சார்ந்தவர்கள் குறிப்பற்ற கவனத்தைக் கொடுக்க வேண்டும் எனவும், அதன் முடிவை வலுக்கு மேலாவகைப்படும்.

[illegible]

ப. ப. நி ராசை
யுள்ள விசாரணை
யின் பலன் கூறல்.

ப. ப. சீவன்முத்
தஞ்சாவக் கிறப்பு.

ப. ப. சீவன்
முத்தி விசாரணையி
றுபயர்வுமகிழ்வின்றி
யலித் திழிவுந்
கூறல்.

குறிப்பாகக் கொண்டவர்களுக்குவேதத்தின்முடிவா
கிய ஆத்பஞானமானது தானேவரும், இராகத்
துவேஷமுதலான மயக்கங்கள் தீரும், சரங்காலத்தில்
தடாகசலத்தைப்போல களங்கமற்று சித்தந்தெளி
யும், வச்சிரகவசந் தரித்தவர்களை பாணங்கள்போல
தரித்திரமுநலாகிய துன்பம்தாக்காது.†—நடுக்கம்
வரச்செய்கின்ற மாயையினால் விசாரமுள்ள மனம்
வருந்தாதாம், அலையில்லாத சமுத்திரம்போல சமுத்
துவத்தை அடையும், விசாரணையினால் மிருந்தவாளை
வர்க்கும், சமுத்திரத்தினுழம்போல கெம்பிரமும்
மகாபேருவின்வலிமையைப்போல வலிமையும், சிறப்
பாகியபூரணசந்திரனைப்போலசீதளமும்வரும், ஆத்ம
ஞான சாத்திரத்தின் ஒழுங்கில் நற்குணமுள்ளவர்கள்
அறிவானது தனக்கனுக்கலமான சமாதிமுதலிய கன்
மத்தில், களங்கபற்ற கற்புள்ளவன் தன தந்தப்புரத்
தில் தனது நாயகனையே தெய்வமாகக் களிக்குமாறு
போல இன்பபடைவன்.‡—ஆச்சரியங்க ளிபாவியில்
லாத இராகமுடைய விவனுக்கு முன்சொன்ன வறி
தான சீவன்முத்திலுத்தானம் கிரமமாகமுதிருந், வச
னத்துக் கெட்டாதவனாய் உலகத்தாரைப்போலக்
காணப்படுவான், அறிவில் ஓர் கருமங்களிலும் பிடிப்
பற்றவன், கல்லபிரயோசனத்தினாலும் பொல்லாத
பிரயோசனத்தினாலும், காமுத் துக்கமு மில்லாதவன்
கிடைத்ததை அன்பாக அனுபவித்து சுகாசனத்தி
லிருப்பவன், அழகிய சத்துக்களொழுக்கத்துக்கு
வேறாகிய போகங்களிடத்தில் எவ்வளவுஞ் சம்பந்தப்
படாதவன்.¶—ஒருசுஷணமும் நீங்கா இன்பத்தை
யுடையவனாகியும் தேகம்மரணர்வருப்படி யதிக்காமி
யாமல் சத்துக்களிடத்தில் வினாவுதலினால் வளர்ந்த
இம் போகசுபார்க்கத்தை விசாரிப்பவன், சதந்தீர்க்
கின்ற ஆத்மஞானத்தை யடைந்தவனாய் மயங்கு
கின்ற மறுசுருந்தை அடைந்து மாநாதி னல்குவி

1 இம். சாத்தியாதி குணங்களை யனுசரித்தவர்களுக்குக் கப்பாதி தோஷங்
கொத் தீர்த்து ஆத்மஞானத்தை வலித்திற் கொடுக்கின்ற யி்கதைகளை அவசியஞ்
செய்வனஞ் செய்யவேண்டு மென்பதாம்.

2 இம். ஆத்ம விசாரமுள்ள மனது மாயையினற் கெடாமற் சமபாவம் பொ
ருத்தி மெய்ரமுதலான குணங்களோடு சத்திரித்தியத்தில் மகிழ்ச்சியை மடையு
மென்பதாம்.

3 இம். விசாரத்தினற் கிரமமாக சீவன்முத்தி பதத்தைப் பெற்றவனும்
முதலானக் ஆசாரங்களுக்கும் பிறிதானபோகங்களை விஞ்ஞபக்டாதென்பதாம்

௨.௨. ஞான
அண்டாவதற் கே
அவழிவித்தல்.

ஞானமானது நாமரூபாகாசமாகிய திருஷ்டாந்தத்
துக்கு பொருந்தாதென்று சொல்லும் மூடர்கள் பிர
த்தியக்ஷ ஞானமில்லாத தனதுபேதஞானத்தினால்
சொல்லுகின்ற குதர்க்கயுத்தியானது ஞானவிசாரஞ்
செய்யு பற்றிவைக்கெடுக்கும்; இராமா? அதில் முயற்
சிக்காதே. —சரப்பிலுண்டாகும் நாதம்போலசாரந்தி
முதலாகிய சற்குணங்களில் ஆத்மஞானமுதாயமாய்,
ஞானத்தினற் சற்குணங்களும் அச்சற்குணங்கடால்
ஞானமும் விளங்குவனவாய், இவ்விசாரணை நடாசு
முற் தாமரைப்பூவும்போல நனரூய்வளரும், சற்கு
ணமு ஞானமுமாகிய விவ்விசாரணையும் சமமாக
அப்பியாசஞ் செய்வில் பிரபப்பியோசனம்வரும்,
வேறுவேறுக இவ்விசாரணையு மப்பியாசிக்கில் வரு
கின்ற ப்ரியோசன மொன்றுமில்லாததாய், இவ்வுண்
மையான கதையின் கேள்வியானது முதலான சக
லத்தியாகவென்னும் தருமமும் அழிவற்றபொருளும்
நித்தியாகத்தமும் சத் துக்கவாற் புகழ்ம்கியும், சுகசீவ
வமுமாகிய யாவையுங் கொடுக்கும், அதுவன்றி மன
த்தினது தெளிவினன்றி தசயானந்தவென்னுமோகூ
ததையும் கொடுக்கும். ||—

முழுட்கப்பிரகாரணம்.

முற்றிற்று.

உற்பத்திப்பிரகாரணத்தில்
ஞானவிண்மகன் கதை.

அவதாரிகை:

முற்பிரகாரணத்திற் சாதனா லுண்டாய்த் தில் மூன் றசாதனமு நிறை
ந்து, ஸங்காந் சாதனமான முழுட்கதி உதிதிலான இயமனுக்கு
அத்தனின ஸங்குபத்தையு, அத்தனையு முயற்கிணையு, அதற்குக்

1 இ-ம். அனுபவத்திதிரு லுவிக்கப்பட்டத வந்துவை அவானங்கோக்
கொன் டுநிலக்கடாத்தென்னும் குதர்க்கயுத்திகோத் தன்னவேண்டுமென்பதாய்.

2 இ-ம். சற்குணத்தைய ஞானத்தைய கொள் றுக்கொன்று சம்பந்தமாக கற்
கின்றதனுண்டாகும் இத்த வாயிராசுரனுபவமுள்ள கதைகள் சீவன் முத்தி
மையும கிதேத முத்தியையுக் கொடுக்கு மென்பதாய்.

க. பிரமங்காரண
மாயில் ஜகத்காரிய
மாம், அதன்
றுகித மும் அதன்
வியாபகத்தின்
சகம் பிசகாது
பிறகுத கலில்,
அவ்வாற்றுகித
முதற்கு மே
பெளகியம்.

வி. அப்படியாயில்
ஜகத்காரிய
விசுவகிதயெனின்

க. அப்படியாயில்
பிரமங்காரண
மாயில் ஜகத்காரிய
மாம், அதன்

க. இவ்வாயில்
அவ்வாற்றுகித
முதற்கு மே
பெளகியம்.

க. அப்படியாயில்
பிரமங்காரண
மாயில் ஜகத்காரிய
மாம், அதன்

தும். ௪— அளவில்லாத திருத்தனும் காலங்களும்
பிரத்தியைப்பென்கின்ற இச்சர்வாத்ம ஞானத்துக்கு
இசைத்த நானாவித வடிவங்களாய் எவ்விடத்தெப்படி
யுண்டாயிற்றோ அவ்வண்ணம் அவ்விடத்தாகும்.
புத்திரம் நிவ்விதத்தினால், இவ்வகைபென்கின்ற
பிரபகற்பிதமானது வேறுகாரண மில்லாத வஸ்து
வெவ்வுறு அபிபக்தவாய். †— இச்சகத்தை பிரத்தி
யகத்காரிய ஆதிகைநம்பமே கொடியனில் சிறுஷ்
றுத்ததாயும்; அனுவான முதலிய பிரபாணங்களியா
யும் அதன் வடிவாகி விளங்கும், நானாவிதமாகிய திரில்
பத்தி ஹம்ஸமரீப பஞ்சமாய்; அஸ்தில்லமையே
வெவ்வுறு; திரமில்லாத வித்திரில்யானது நீந்
சூழ்ப்படி சொல்லுவோம், கண்ணுய்த் தெரியக்கேள். ‡—

பிரத்தியைப்பென்கின்ற வாராநின்ற சொற்ப
வங் கெடுவதுபொல, காணப்பட்டனவாகிய சகங்க
விபாயுந் கற்பபத்தத்திற்கெட, எண்ணத்தினாலுண்
பலவதஞ்சலமும் உருவமும், நாமமுமாகிய இயாகு
மில்லாமல் வெப்பியாய் தடைபற்ற அஞ்ஞானந்த
காரமும், விருத்தி ஞானபிரகாசமும் இல்லாமல்
தவ்விதஞ்ஞானத்தினந்தாகிய ஒப்பற்ற தத்துவஞான
மனது பித்திரிநுக்கு, ௦— வாக்கினால் விபகரித்
துப்பொருட்டு எத்தியமும், பிரமமும், ஆத்மாவும்,
பாமுட்டமுதலாகிய இத்தன்னையவாகிய நாமங்களை,
தத்துக்கதபற்றிப்பெய்தட்ட இவ்வாந்நாவானது அதி
சமயகத்தானுனை மற்றென்றிபோற் பிரகாசித்து
சூழ்ப்பொருத்தி, இனி வருவதான சிவநாமத்தைப்
பிரபுத்தினதுபொலவாகும். §— சிவனைவந்த சுந்த
மும்; அதனருத்தமுமாய் நிறைந்த வந்தாவானது
பாகித்தனான் எங்கற்பத்தினால் துடித்தெழா நின்ற
பலவாய்; அக்கைசாவான பிரபத்தில் சமுத்திரத்தின்

§ தும். காரணமாயில் சகத்காரியின் அதற்குவே காரணமானதாம்.

† தும். எவ்வகையின்கனி வெப்படி வெப்படி ஸ்பிரிக்கின்றதோ, அப்படி
புத்திரம் விசுவகிதத்தின் படியாந்ககக் காரியமானது, அதனாற்பிரமங்காரண
மகாத்ம இக்காரண மயக்கையினுந் துவிதமும், காரணத்துட்காரியம் வேறு
புத்திரம் விசுவகிதத்தின், விட்டாத்துவிதமுமின்றித்தானே சகலமுமாய்
வெவ்வுறுவதாய், அத்நிதிரையா வெவ்வுறுவதாய்.

‡ தும். பிரத்தியைப்பென்கின்ற வாராநின்ற சொற்ப
வங் கெடுவதுபொல, காணப்பட்டனவாகிய சகங்க

§ தும். அத்தமப்பிரமயத்திற்குக்கற்பபுபமான சகலசகங்களுக்கி, ஞானஞ்
காரணத்தானது கமந்தைததய்கிவின்கருமென்பதாம்.

* தும். புத்தாவானது, மகாலக்ஷால் விவரிக்கும்பொருட்டு பரியாயகாமங்
கொப்பப்படுத்துதலினே சிவனைப்போல விளங்குமென்பதாம்.

கூ. அப்படியாய்
யின் வேறுபாட்டா
மேலெனின்.

க0. அகத்தா
மமனதினும் அகத்
தெப்படி யுண்டா
யிற்றெனினர்.

கக. பந்தஸூப
மும்.அதனி லீர்த்தி
யும்.நாடு குதையும
யாடுதனின்.

கடவுள் திருவந்தா
விறற்றிசையம் எம்
படி யிருக்கில்
தெனின்.

காட. திருக்குளி
லு ண டன சகல
முந் திருக்குல
யென்பதற்குத்திரு
ஷ்டாந் த மி யா
தெனின்.

ரீஇ-ம். சுவசப்தார்த்தமான வர்த்தமாயிற்று. மாயிற்றென்பதாய்.

† இ-ம் இலாபத காலம் என்பது பி.சி.சி.யின் சந்தை
சந்தைதொற்றுக்கின்றதாம். (இம் விவரம் பி.சி.சி.யின்
செடுக்கின்ற பத்திரமாதமிடம் காண்க.)

* இ-ம். வித்திலிவிருஷமிருபதுபோல, மிருகப்பாலாதி உபயோகத்தி
யிருக்குமென்பதாம்.

100

க.க. ஞானப்புகு
டன் சரிதையை
வினாவுதல்.

க.க. அப்பகுடன்
அகம்பர்டாவினா
வெளித்.

க.க. இவனுத்த
யுபாத்தல்.

க.க. கருணகம்ப
ட்டா வெளித்.

புனக்குப் பிரகாசிக்கும், இக்கதையை நீ கேட்கக் கூடியாய். சிறந்த பிரபலபிரசுத்தையுடையவன் வியாபகமான ஞானபுகாரமே தானுண்டாவதற்குக் காரணமாக ஞானவிண்மக னுண்டானான். 1— அவன் பிரிவுற்ற சம்பந்திப் சிவபுருஷன்யுழம் தருமமுடைய சிவனாகவே யுள்ளவனானேகாலம் சிவத்திருக்குமனில், சுவாமிநாத சிவசுந்தரம்யப் புசித்தின்று யாம் இவனைப் பரிசுடரமாகிழுத்ததெனவ், அனைக்கையும்கசிப்பிக்கு வெணது வல்லாய், யாபாணத்தி லெழுந்திருக்கின்ற கந்திமுனை வாய்ப்பேல மிகவு பழங்கிப் போயிற்றென்று நினைந்து வல்லவனான் அவனாறிற் சிவசுந்தரம் கித்தாய், 2— அப்பகுதியில்மயற்சிப்பவர்கள் தனது தெயுழில் விதிவிதிவர்களை வென்று பிரபலமானவைய கிட்டிவாய்கில் கலனானவன் புருத்தபாத் திசுத்தில், பிருகின்ற கொடிய ஓழித்திசையேல சத்தியபாதின் அபவது மரிசையெவ்வன் கொடிய தியானது எரிக்கவும், அனாற் பிவந்துகொண்டு பிரவசித்து பசுத்த வாயுருளை பனைக்கொடியாகிய ஆரபங்கைக்களினதுப் பிடித்திழந்து பிரயோசனம் செய்யவனானான். 3— அந்த ஞானவிண்மகன் சந்நிபுத்தையே வாயுருளைப் பாயுனைப்பேல அனாபாயபதி நுக்க வெல்லக்கூடியவன் இக்காலனவ்விடத்தி னின்று கீய்யெய்வித்திற்றென்று இங்கே நடத்தப் பாயுபதிவெல்லை, அத்திற் பாயன் செல்லுவான், கவரத்தி துண்டாகிய சத்தது கவரத்தினுல்லவால் கவரவது, கக்குந் சுவாயுருளை வந்துகிவன் பரிக்கும பாயு முன்செய்த கவரத்தினையாய், அக் கவரங் கவரவே கொல்லவதற்குச் சுவாயுருக் கொண்டுபிரவென்று செல்லானான். 4— கவர விவ்வவந்தைக் கொண்டு அப்பிரபலனன் அமர்செய்த சஞ்ஞமங்கிற் திவா தீர்த்ததவ்வினும், துடாகவ்வினும், பாயுண்ட கத்தினும், திக்குக் களைத்தினும் அனைத்தும் அனாப் பாயுத்தமக் கிருந்திவந்து அனைத்தும் பாயுத் துச் செல்ல, வெகுநீய் பாயுவித்திவ் அந்த பாயுந் திவந்துவான், திவவாயுருத்தில் உதித்ததனால் கசிப்பிவ்வித அப்பிரபலனதுப் அனாகபாயல்

1 இம் அத்தல் சத்தித்ததன்சுவாயுருண்டான சந்நிபுத்ததாய் சாத் காரமாக வெளிப்படுத்திற்று, இம் ஞானவிண்மகன் கைசேவதிருவிடாத்தென்ப 2 இம் கவர விவ்வவந்தைக் கொறுபடுத்தச்செய்ததாம். [தாம். 3 இம் கவர விவ்வவந்தைக் கவரமுற்றிடுக்கப்பட்ட கிவ்வென்பதாம். 4 இம் தெயுத்ததக்கெடுத்திருமுன்னுள்ள சந்நிபுத்தமத்தானியரித்தமரண கன்மத்தைப் பரிசேவித்து, அனைக்கொண்டு செல்லவேண்டுமென்பதாம்.

௨௩. பிரமனுக்
குச் சிருஷ்டியாகி
தொழில் இருக்க,
மென்கை சீராயில்
லாத காரணமியா
தெனின்.

௨௪. இதுவுமது

௨௫. சகத்தைத்
சிருஷ்டிக்குமே
ருமியாகாதெனின்.

௨௬. இதுவுமது

௨௭. இதுவுமது

மோலவும், நிலையாகிய புருடனைப்போலவும், இஃ
துண்மைமரினால் பிரகாசிக்கும், பிரசனியாத வந்தியா
புத்திரனைப்போல வடிவில்லாததாம். ௧— இப்படி-
மென்று மிகுந்துகொண்டு வான் சொன்னான் என்று
கூறிய வசிட்டாது வதனைத்தைப்பார்த்து நின்றதான
ஆதிவாகிய சரீரமாயி, பிரகாசித்த ஆதிமென்கை
சரீரமாயி, மெய்தந்திய சரீரங்கள் அகம்பாக்கமானைத்
தீற்றும் இரண்டுவிதமாயிருக்க, பிரமனுக்கு ஆதிவா-
கிய சரீரமாயி கூட்காமரீர மென்றான் தென்ன
மென்று இராமன் பீரம் ௧—பிரமப்ப வாத்குரு வின்
பாகிய வுலாமுண்டாநுந் சிவர்களுக்குக் காரணமா-
யப் பெயர்த் துகின்றதனால், சிவர்களைத்தீற்றும்
பெயர்த் திய சரீரம் இரண்டேயாம்; மேலவை பிரம-
வ்வநுபத்தைத்தீரிக சொல்லியபட்டகாரணம் வேழில்
லாததுனால் வேடிக்குதியாத பிரமனுக்கு ஆதிவாகிய
மனது ஒரு சரீரமாயிப் பெருந்தாம். ௨— உலகத்துக்
குக் காரணமாகிய பிரமனிடத்தில் மயமாக வுண்டா-
கின்ற மனதின் வ்வநுபயா வுலாமுண்டாகிய பரந்த
மாமாயி, அப்படி மயமிய சக்தியையாவ மனோ-
ருபமேமென்ற அன்பெயி மென்கை வசிட்டமுனி-
வைப்பவர்த்து, சகதென்ன மாயமாய மகா மனது
வன உருவத்தைப் பருத்தகச்செல்லுமென் நிசா-
மன் பீரம், வசிட்டமுனி பெருமாவார். ௩— அகித்
வதமாயாயி உருவரிசைநதமாயி எவ்விடக்கனி-
அங், சேர்த்திருக்கின்ற தனித்துமையுக்கு, மாயாத்
திரமென்றி தனைத்துடனுன்ற ஆகாயத்தைப்
போல அகத்தினிப் புறத்தினும், வடிவரிசைநதமாய்;
குற்றாற்ற மெய்யாய், மெய்யாய் என்கின்றவன் தனில்
மெய்தந்திய நெற்றமே மனதாயி, தெய்வத்த சங்-
கற்பவகை வசிட்டமுனி நிதமென்கையென்ற வதாம்
அங்கே யுலாமனதாய்— மனதென்கை மனம் மம்
முப்பெய்யாய், இவ்விதமாய் மென்றையாய், அகத்த
முய், மெய்யாய், மெய்யாய், மத்தமுய், அகித்தையாய்,
மாயமாய், மாயம் முதலான கூட்டமாய் மென்கை
சக்திப்பத்திக்குத் தகத்த மாயமாயாய், இவ் சக்திப

1. இம். தந்திரத்தார்த சக்திமென்கை மனதென்கையென்கை தனதென்கை சகத்தி
மென்கை மெய்யாய் சக்திமென்கை தந்திரத்தார்த, அக பிரமமென்கை மெய்யாய்
மனதென்கை மாயம்.

2. இம். மெய்யாய் பிரமமென்கை காரணமாகிய வசிட்டாகிய சரீரமாய்
சக்தி மெய்யாய் காரணமாகிய வசிட்டாகிய சரீரமென்கை இரண்டாய் பிரமமென்கை
குய் பிரமமென்கை காரணமாகிய வசிட்டாகிய சரீர மென்கையென்கை மெய்யாய்.

3. இம். சகமாகத் தோற்றுகின்ற பிரம சக்திப்பத்தை விசாரித்ததாம்.

ம. க. க. வி. ப. முத்தர்
நிலக்கரை யிலு
உள்ளே.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

ம. க. க. வி. ப. முத்தர்
முத்தர் யிலு
உள்ளே.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

சென்னை.

இ. ம. அனாபுரணு...
யனுபவத்தார்...
சோ. ஞான முதியவர்...
இ. ம. அபிராமி...
இ. ம. அபிராமி...
பதாம்.
இ. ம. சீவன்முத்தர்...

சக. வ. ஸ். து. வி.
வினாக்களை மியா
முதலின்.

ச. ௨. இதுவுமது.

ச. ௩. இதுவுமது.

ச. ௪. இதுவுமது.

மில்லாமல் அருமையிலல்லாமல் சத்தாமல்லாமல் சத்த
சத்தாமல்லாமல் ஏகமாயும், வாராநின்றஞானரு ஞான
ஞேயங்களின் பத்திறுன்றவதை நீ மறவாமல்
வையமுத்தந்தாய். ௧— அத்தன்மையாகிய சிதா
நந்தமாவ பிரமஸ்வரூபத்தை, ஞானம் பூரணமாம்
பொருட்டு விபரம் யனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்று
கேட்ட அழகுள்ள இராமருக்கு, வசிட்டமுனிசொல்
லுவார்; மகாதந்தர்வந்தபோது எவ்வகைப்பட்ட
காரணங்களுக்கும் காரணமான பிரமஸ்வரூபமே ப்ர
காசிக்கும், விடையங்களைக் கிரிகக்கின்ற மனோவிரு
த்தியை நீக்கி அகங்கா தாந்தரணைக் கொடுத்தால் மம
பற்ற பிரமவஸ்துவாகும். ௨— எதிரிட்டலிகின்ற சகத்
தைப்பாராத நிலைகதன்னியத்தை அப்பிரமமாகச்
சொல்லலாம், பரமிய விடயங்களை யனுபவித்தும்
அனுபவியாதானதை அப்பிரமமாகச் சொல்லலாம்;
உண்டான விடையஞ்ஞானமும், குரியாதிப்ரகாசமும்,
மனமும், திரிபுமாயாகிய இவைகளின் சர்வசாக்ஷி
யாகிய அறிவை அப்பிரமமாகச் சொல்லலாம்; கருபங்
களைச் செய்தானும் பல்பொருளுக்கின்ற நிச்சயத்தை
அப்பிரமமாகச் சொல்லலாம். ௩— அத்தமும், சொந்
பவமும், சடமுயில்லாத நீண்ட பிராமித்திரையா
வது அன்வஸ்துவாகும், மூன்றுக் கெருங்கிய ஞானா
வர் அறிவுப் விடயமென்னும் திரிபுடியானது உண்
டாகி மட்டந்தும் மூலாவையது அன்வஸ்துவேமாம்;
முகாவாய் அன்னததாயித்தும், ஞானாவயான
நிலைவாயானது, அன்வஸ்துவாகும்; சித்தமும், புத்
தமும், மனமுபகிய விவைகள் கிங்கி பரங்களைப்
பரம பெற்ற உன்னுணர்வானது, அப்பிரமஸ்வரூப
த்தை ஒக்கும். ௪— பிரமாவோடு விஷ்ணுவும், உருத்
தானும், சிவானும், தேவோத்திரனும், குரியனும்
பாதிப் பிவர்கள் உபகாந்தக் வாரின்றகாலத்தில்

1 இம் சர்வமும் பிரமவஸ்துவாய் வாயிடுக ஞானந்தம் சாட்சாத் காரமாய்
விளங்கு மனுபவமே விசேஷ முத்தி பெண்பதாம்.

2 இம் சத்தியத்திப்பிரமயத்திற் சத்தாமத்திரமாய் பிரகாசிக்குின்ற பிர
மம் அகம்வாவமற்றவிடத்தி விசேஷமானம் விளக்குமென்பதாம்.

3 இம் திரிபும திருந்தாயிந்தித் திருக்கு திருந்தாயிற் கிவிக்கின்ற சிவனும்,
விபரமாய் வயின்றி யாத்நானாவன பனுபவிக்குணமும் திரிபுடிக்குச் சாக்ஷி
மனமாய், மனானுபவித்திதும் கன்மங்களைச் செவ்வும் செய்வாமலிருக்கின்ற
சத்தாமத் தாமரத்த வஸ்தவமே பெண்பதாம்

4 இம் சத்தியமும் திரிபுடிவினாகாரமும் ஞானகாரமும் அத்தக்கான ஞான
மின்றி முத்தி ஞானமுள்ள தாவரவறியப் பிரமஞானத்துக் குவானமமாகச்
சொன்னதாம்.

[illegible]

செய்து கொள்ளும் முறை என்ன?

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* contents were determined by spectrophotometry using the method of Lichtenthaler and Wherry (1987).

of 24, 10, 10, 10.

2/0131 1 1 1 1 1

(முற்காலத்தில், கட்டளைகள் தன்னைக்
கந்தித்தமிழ்மொழியாக மாற்றினதில்லை.
எனவே, முற்காலத்தில் எல்லாச் சொற்களையும்
அழகுற ஆணையாக்கிவைப்போம்.)
பை மிலிநீதிமொழித் தொண்டர் உரை

க. விஜயகுமார்
குண பிழைப்பாளர்.

உ. விவேகசிங்க
முபாயம் விசாரித்
தல்.

ந., லீலை சிந்தித்
தல்.

¶ இம் சிவன்வரசு கருவியைச் சிவன்வரசுபெண்டிதாம்.

† இ.ர. சத்திதையவிட்டு நீங்காத கருத்தினைப் புகழுகிறது.

ச. இதுவுமது.

தி. சாஸ்வதியை
மூர்த்தியாகக் கொ
ண்டு உபாஸித்தல்.

க. பிரான்ன
மான வராகனை
மூர்த்தியாகத் துதி
செய்தல்.

ச. தெலிஷணம்
நிகழ்த்தல்.

க. காலசங்கிராத்
திருவி ஆயத்தம்
செல்.

க. சத்தன் பிரித்த
விசனத்தைத்
தெயி மாற்றாதல்.

காது நாயகனிற்றத்தற்கு முன்பு நாமரித்தால் நமக்
கோர் வருத்தமுமின்றி, நிர்வாணாகுமானது கிடைக்
குப்.— எனது நாயகன் முன்னேயிறந்தால், அச்சி
வந்திராவை, இப்பணியில் வசிக்குப்பயசெய்து அச்
சினன் என்னைச் சந்தோஷித்துப்பார்க்க பூரணநந்
தந்தை அணைந்திருப்பேன்; இந்நிலை வருப்பொருட்டு
வேதார்த்தங்களைப் பேசுதற்கு வான்வதியினது பாத
ங்களை அகித்து, தோத்திரஞ் செய்வென என்று நினை
த்துத்.— கன்னகாலுக்குச் சொல்லாமல் நல்ல பத்
திப்பவனிலும், நல்லசாஸ்திரங்கனிலும், வல்லமை
யுடைய பெரிமையின் அனுக்கிரகஞ்செய்த மார்க்
கத்தினின்றும், தேவகையும், பிராமணரையும், ஆரா
தித்து, அசனத்தை திரிமாத்திரி நீங்கிய நான்காந்
தினத்தின் ஒர்ப்பேயு கொஞ்சமாகப் புகித்து இனி
தான் நிஷ்டையினால் பத்துபாதஞ் சென்றகாலத்
தில்.— ஆசாயத்திற் றேன்றிய பூர்ணசந்திரனைப்
பேரல நிறத்தையுடைய சரஸ்வதியானவன், சந்தோ
ஷித்துப் பிரத்தியக்ஷமாய், லீலைமே? நீ விருப்பிய
கவியாவென்னவென்றேகேட்க? நீண்ட சதநமாகிய அக்
கெளிக்கு நீண்டத சந்திரசேனமே, மருனாதுக்கமென்
கின்ற இகுட்டை நீக்குகின்றமுகியப்பிரகாசமே என்று
பதத்தைத் துதித்து.— என் கனாவனிற்றக்கில் அந்
தச்சினன் இவ்வட்டிலிருக்கவும், பிரத்தியக்ஷமாகும்
பயசனனை நினைக்குதுபாயத்தில், என் முன்னே
பிரத்தியக்ஷமாகவும் ஆகிய விஷண்டு வரங்களையும்
அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று லீலைசெய்க; நல்லசா
வனதியானவன் கிருபையுட வனுக்கிரகித்து கனா
பெயர்த்தருளினான்.— பஷித்துடன் பாதமும் சூதுந்
களுபரிய வண்ணலங்குங்குடி, தினங்களைக்கிய மேற்
பாப்பாளுஞ் சேத்தவளுடையகிய வெப்பமுற்ற வன்
கணப்பேயதாகிய அதனந்தும், ஆதிமுதலான வினை
விடாது, ய காலக்காலமானது செய்வாகச் செல்ல
காது— ஆகவானது என்னை, உப்படி லீலைமாவை
விளத்தவனத்தின், தனதுமையன் கித்துதினத்தில்
கணவனத்தான், இத்தித்தும் கொப்பவன் லீலை
மாவன், பேசுக்கெளி பெரிக்கின்ற வெப்பம், வெறு
கணவப்பாசென்று சினன் பிரிவதற்குமுன்னாய்
பிரத்தியக்ஷமாய், பல் ஆசாயத்தி வின், உடுகெண்டு
சரஸ்வதியானவன் இத்தலீலைமே? பேசுத்துத்க்கெடு

! இம். சத்தன் பிரித்த விசனத்தைத் தெயி மாற்றாதல்.

! இம். நிகழ்த்தல் மலையும் வாததைப்பெற்றதும்,

கக. தரிசித்து
மீண்டு தேவியைச்
செய்தித்தல்.

கக. சுவன் மரி
த்தலிடத் திருக்க
மறுபிறப்புற்ற
தியாதெனின்.

கக. முன் திரு
ட்டியையறில்க்கத்
தொடங்கல்.

கக. இதுமொது.

நிஞுக்கவும்,—தனது பிராணநாயகனைப் பார்த்து அவ
நிஞுக்குஞ்சபையையடைந்தான்; மிகவுமதிசயித்தான்;
சபையைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற பேற்குவாயலிலரசர்
சனும், கீழவாயலில் முனிஸ்வரர்களும், வேதங்களில்
வல்லவையை யுடைய பிராபுணர்களும், தென்வாய
லில் ஸ்திரீகளும், உத்தரவாயலில் சதுரங்கசேனை
களும், ஏனைப்பாரும், கல்பழரியும், பலைகளும், நகரங்
களும், பாடுகளும், நதிச்சமுதமும், பலவஸ்துக்களு
மாய விவகளைப் போய்ப்பார்த்து, மின்னறிகொடுக்
கொப்பாகிய லீலைரினவன், திருமயி தனத்தார்
புரத்தினுள்ள சரீரத்திற்றுநுந்து, வெண்ணிறத்தை
யுடைய சரஸ்வதியை பிரியத்தோடும் சிந்தித்தான்.—

பாத்தியங்குபான பேனான சிங்காசனத் தெழுந்
தருளிய சரஸ்வதியை வாய்க்கித்து, எனதுநாயக
னுக்கு இறந்துயின், இத்திரிஸ்ப்பான சர்க்கத்தைக்
காட்டிலும் முன்பேபாஸலை பந்தமுள்ள பிராபுண்க
மாயியும், அழர்ந்தாப்பொருக்கின்ற வேளான சர்க்க
மாவது உண்டாபரிசுகார பிம்பமுட்பட்டதென்றும்,
இச்சர்க்கத்தினுடைய சத்தியத்துவபிரமை நீங்கும்
பொழுதிடம் அருள்வாயென்று லீலைகேட்கவும்,
சரஸ்வதியுரைப்பான். முன்னுயர்வான பிராபுண
சிருட்டியின் அசரப் பிராந்திரினைவை பதாபெனன்
னுப வடிவமான இத்தர் சிருட்டியானது வேறுகத்
திதான்றினதாருட். —அவ்வவ்வைமே உனது நாயக
னுக்கு இரண்டானதான விசேதநகம் உண்டாபிற்ற,
இதனது வசன்முறைமையர் சொல்லத் தெரிந்து
கொண்டு சர்க்கையுண்டானுந் கொன்னுரைப்பான்,
கனங்கவற்ற நின்பலான சிதாகயத்தில், ஓர்பங்கத்
தின் பரபாண்டமாயனது ஒன்றுண்டாயிருக்கின்
றது; அதிற் சொல்லுதற்கரிய அகர்ப்பென்கின்ற
வரிக் கின் றகையினால் முடிந்திருக்கும் பக்கிபுலா
யிய கீளைகளை யுடைய சொன்னந்தப்பத்தில் வரிக்
கின்ற இத்திரிமுதலிய அகர்ப்பலர்களுடைய இந்தி
ராணிமுதலிய ஸ்திரீகளைவந்துசித்திரப்பதுவைகளை
பதித்திருக்கும்.—ஒருபக்கத்தில் பிருதிவியென்னும்
புத்தறுக்கும், அவ்விடத்தில் வரிக் கின்ற சத்ததுலா
பாப்பென்கின்றதேனாருமுன், பரிஞக்கின்றன; அனை
அன்னை வரிக் கிருதவான புத்தவன் சூழ்ந்திருப்பன்,

இம் அபேதமான பிருத்தலிடத்திருக்கப்படுகானவனை முன்சிருட்டியின்
மகேசுவரர்களை இச்சிருட்டியாகி, இச்சிருட்டியின் மகேசுவரர்களை மேற்குட்
டியானதை யறிவித்ததாம்.

வந்திடுமென வந்தவன்
முழுநிலை வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்

உ.உ. இதுவுமது.

நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்

உ.க.முன் கிருபு.
மீயி னுமங்கனம்
அவர் குணங்களு
முரைத்தல்.

நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்

உ.உ. அவாபிரா
ந்தி கிருபணம்.

நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்

உ.க.. இதுவுமது.

நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்
நெய்தல்வளம் வந்தவன்

இம் முன்கிருபுமைய யழிலிக்கு நெய்தல் வந்தவன்
வதிசயங்களைச் சொல்லியதாம்

கான், முடிவில்லாத இப்பிரயோசனத்தை எப்பொழுது
தடைவோமென்று நிறைந்தவாசை அசுசனைக்கண்ட
வன்றுமுதலாக உண்டாயிருக்கின்ற மனதையுடை
யவன், இப்படி கெடாததனது கண்மத்திலிருந்தான்.
வார்த்தையானது, தாயரைபைச்சேர்ந்த பனியைப்
போல அவனுக்குண்டாக, அவர்தேவியானவன்
உன்னைப்போல பதத்தை வணங்கி எனைவிரும்பிக்
கெட்ட சீவனவ்விட்டினின்று நீங்காதவாததையும்
கொடுத்தேன்; பிராயனானுகிய வசிப்ட்டு இராச
போக விசையோடும் மாயமடைந்து, — அவ்
வரிட்டனுவன், நிகராகாயத்தில் சீவாகாயவடிவமா
யிருந்தான். ஞானாகாயவடிவமான வசிப்ட்டனை முன்
ஞானில் இராசசொல்லவந்திலமுத்திய மனோசங்கற்பத்தி
ஞால் அசசனாய்ப்பொருத்தி யிருந்தான். தவத்தை
யுடைய பிராயனான் பிரிதமனனைக்கண்ட வாயகி
யானவன், தனப்படைந்து தன்மனதில் இரண்டுவித
மாக நினைத்து தனது தூவாரிதத்தை சமயமனாகிய
காயகனுடன் பிரிதமனத்தன்னி, போலான சூட்சும
யிதத்தோடு அந்தகாயகனுடன் பெயச்சேர்ந்தான். —

இத்தன்மைமயான பிராயனானுடைய புத்திரரும்,
யிரும், பூமியும், வனங்களும், பலைகளும், சகலமும்,
அவ்விடத்திலிருக்க, அவருக்கு பொருத்திய சீவன்
பிரித்து எட்டினவரும், சிதகாயகருபமான சீவனும்
அந்தவிடத்திலிருக்கும், முன்சகத்தில் உனக்கு காயக
னாகிய அப்பிராயனனாசனாகி பொருத்தினான். அப்
பொருது பரிசுத்தமாய்கிய அருத்தியென்னு காயருள்ள
பிராயனனத்திரயாகி, அநன் பனைவிமாயிய அந்த பட
மயின்போலப் பெண்ணுன்னவன் நீ தான். — புதுமை
யான சகலவாயப்பன் சீவர்க்கையெனவரும், பூமியின்
கண் இவ்வாயத்தித்திரும் பாய்வித பாய்வென
வாய்ப்பெனவரும், கண்ணின் வந்திரபாயகரு இவ்வாய
மாய இவ்வாயத்தி காயகனாகி பெய்ச்கின்ற கண்
அந்த அருத்தி வசிப்ட்டிர; ஆகையால் ஏழ்மும்
பிரிதமனனை கெற்றியயுடைய கீனாய்? முன்
பிராயனகி ஒழியின் இராசாவாகினைந்த பிரயத்தி
வைக்க, கருஞ், இப்பதப்பிருத்தையும் பிரயத்திரத்
திரயாயத், சகலத்திரயாயகாய் போல வடிவமான

சுரு. இச்சித்த
வடிவமானது.

சுரு. இவ்வடிவம்.

சுரு. முன்ன
இவ்வடிவம் போல
வெண்பட.

இவ்வடிவத்தினால் படைத்திருக்கும், பெருகானமான மனது
பெண்ணத்தின் செல்லவன் வாய்பெற்றன சென்பதாம்.

இதும் பிராயனனைத் தவான்ம மானமவ்விடத்திருக்க, விசேடஞானயே
வாசனாகுட்கைய மடைத்ததென்பதாம்

இப்படிச் சீர்திருத்தி நுத்தபரோகம் நான்மலபரோகம் பொருட்டுச் சாதக நிலைக்கும் போதிக்கும்பாடு சாதனமுதிர்த்து சாத்தியமாயாதி பௌதிகக் கலாச் சாதிவாக்கெனவருப மாயபீதமாள தென்பதாம்.

இ. முப்பவங்
களைக் காண்டல்.

னென்னும் பாவனையிற்றந்த ஸ்வரூபஞானத்தை உணர் தலினால் பேதமாக நீசங்கற்பிக்க இப்புத்திரர் முத லாயினோர் பார்த்தார்களென்று சரஸ்வதிசொல்லிய வுடன், "சரஸ்வதியே? உனதுகிருபையினால் வெட்ட வெளியாக எனது பூர்வசென்மம் யாவையுமறிந்தேன், திருகுணங்களினாலுண்டான பாவமுநீங்கினேன், பிர மத்தினின்றும் வேறுருவமாய்நீங்கி யெண்ணாறு சரீ ரம் நானாவிதங்களா யெடுத்தேன், முன்னமே, மாயா விகற்பத்தினாலுண்டாகிய உலகங்களாகிய தாமரை புட்பத்தில் வசிக்கின்ற வண்டுகளைப்போல, சகல வுலகங்களிலுஞ்சஞ்சரித்த வித்தியாதரஸ்திரீயாகவும் வாசனையின்றிமையால் நரவடிவாகவுமானேன்.—

ருக. இதுவுமது.

மற்றொரு மாயாவிகற்பமான லோகத்தில், இந்தி ராணியாகவும், பத்திரவஸ்திரத்தைத் தரிக்கின்ற வேடஸ்திரீயாகவும், வலையை அறுத்த பறவையாக வும், சுவராஷ்டர்தேசத் தரசனாகவும், கொசுகாகவும் பிறந்து, இவைமுதலாகிய பலசநநங்களி லுழன்று வாடி, சமுத்திரத்தினலையி லீலைகின்ற துரும்பைப் போல மாயாவசத்தில் ஊர்த்தகதியும் அதோகதியு மாகக் கலங்கினவென்னை, முத்திரைத்தி லேற்று வித்தாயென்று இந்தலீலை தோத்திரஞ் செய்தபின் இரண்டுபேர்களும் ஆகாயத்தி லெழுப்பினார்கள்.†—

இ. பின் சிரு
ஷ்டியைக் கண்டதி
சயித்தல்.

யோகமார்க்கத்தினால் ஆகாயத்திற்சென்று பதம வரசனிடத்திலடைந்து அவனது சரீரத்தைப்பார் த்து பின்பு அப்புறஞ்சென்று இப்பதமனிரண்டாஞ் சன்னமாகிய விநோதவரசனை அடையவும், அத் தருணம், அவ்வரசன்மே லெதிர்த்துவந்து கடுமை யான போரையுடையவனாய் ஒப்பற்றவேலையுடைய சிந்துவரசன்யுத்தத்தைத் தொடங்கி மிகவுமடிக்க, ஆகாயத்திலிருந்து மயிலையொத்த சரஸ்வதி லீலை யானவர்கள் பார்த்தார்கள், இரண்டுசேனையும் யுத்தம் பண்ணின.— அளவற்ற யிருவர்சேனைகளும்நமனமிங் கும்படியாக கொடியசண்டை பொருதுங்காலத்தில், எட்டிலொருபங்காகும்படி எதிரியினால் இவன் படை மரித்தமாத் திரத்தில், மரித்தவர்களது பிரேதமலை யினால், மறைந்தானோ போரைக்கண்டு பயந்தானோ

ருக. இதுவுமது.

¶ இ-ம். அகம்பாவத்தோடும் அஃதினமயோடும்பெற்ற ஞானத்தின் பலா பலனை யுரைத்ததாம்.

† இ. ம. பிரமத்தினின்று நீங்கினமுதலிதுபரியந்தம் வியாபித்திருந்த பூரண ஞான முதயமானபடியினால் அதில்குமிளித்தவடிவங்களியாவந்தனது வடிவமாக தெரிந்ததாம்..

அருங்கனின் படைபினது சப்தமும், அலைவுற்றலராதிர்பப் பட்டைத்திலுள்ளவர்களின் சப்தமும், இடிமைப்பல எதிர்த்தெழ வடவாத்தினியைப்போல சப்திக்குப்பட்ட அழர்நியினது புதை பெங்கு முடிக்கெய்தி, கைத்திரமும் கிரோத்திரமும் அழிந்தன, பாகுரிக்கின்ற பரிசு பைழிந்தது, இக்கேடனைத்தை அழர் பந்தாசுமாமலைமும், சாஸ்வதியும், அசசனும், அமைசனும், பிரத்தியட்சமாகப் பார்த்தார்கள்.—

க.அ. இதுவுமது.

யுத்தத்தில் வீரமுள்ள அரசனுடைய மனைவியானவர் பரிசுபித்து நரிக்கமுற்றவன்தான், இவளுடன் வாய்பின்புறேழியானவள், அரசனே? அரண்மனையிலுள்ள பாதுகளைவைசையும், மிகுந்ததனங்களை யும், சத்தாழ்க்கை பெயர்நீயிட் டார்களுள், சொல்ல அழைக்கப்பட்ட கிரேதவரசன் என்பக்கத்திலுள்ள

க.க. லீலைவழியாகவந்தபழிய லீலையின் காலமும் விழுந்தல்.

புத்தகத்தின்படியினால்.—கண்ணுடைய லெதிரிட்ட தனது சபையையப்போலவந்த கிரேதன் மனைவியா யோ லீலைவழி பதவான் மனைவியான இந்த லீலையானவள் ஆரசியைடைத்து, அருணாயான சாஸ்வதியைப் பார்த்து தூதனபாகுரிசையின்விடத்தில் வந்திருக்கின்ற மண்கை பென்னவென்று கேட்டவுடன், சந்திரித்தையுடைய சாஸ்வதியானவளப்பயக்கத்தை

க.ப. தெய்வத்தின்புறையிலுள்ள பழிய லீலையின் விழுந்தல்.

நினைவோடு சொல்லத் தொடங்கினான்.—நினைவு புழுடனாய் பதவான், மன்னிடத்திலிருக்கின்றவாளுசையினால் மன்னிப்பிரபாகுரிசுக்குற்ற மகாசபையத்தில் திரைத்தான், அத்திரைகின்றபொது அங்கிடத்திலுள்ளபுழிநாள், அன்புமிகுந்த மகனத்தில் யாவருக்கும் சித்திதரு அடைதும், தன்முன்விருத்ததன்றி கண்ணு

க.க. இதுவுமது.

டவன் பெருந்துற்றுப்பா.—மகாபுரம், சந்தமும், சந்தையங்கமும், சாக்கிரமும், சொப்பனமும், கழுத்திப்பல இவை மனைதனம் ஒற்றம்பலபுத்த ஒன்ருகி, புத்தின் ஒன்றினைப்படித்தால், இல்லையென்பது மனைதென்பது உவந்தபுற்ற மகாசபையினால், அளவிக்ந்த மிகுத்தியகின்றது, ஒற்றம்பல வனுபவங்களைவை இவன்வினதான், அவையனைக் கேட்டபாட்டி—முன் வனுபவதனக்குத் தகுந்தமுதையாக கொள்ளப்படுதற்கும், பின்புமை துதிப்பாடு ப்புதமாய் சிவமும், மிகுந்தும், அமைபால் உனதுவடிவம் மனைது ஆசாச உனது குலம் உனதுகடை என் னுப்பது இந்த லீலையானவள் முன்முற்றிய உனது

க.அ. இதுவுமது.

இதும் பவத்திலுண்டான சத்தாவத்தைபு சிவயற்றவென்பதாம்.

னென்பவன் தனது வல்லமையினு லிவனைச் செயிர்க்க
 லென்றிடுமென்று என்னைப் பூசித்ததினான் நியமித்த
 மூர்பேய் செயிந்து அவனாசனுவனென்று சொல்லுஞ்
 சாஸத்தில், உதயகாலமாகவும் அநிருப்படி யுத்தஞ்
 செய்து மேனெனாகிய மெய்யமையாகிய யுத்தகளைத்
 தில் இரண்டி டத்திலுஞ் சேனையொன்று மில்லாம
 லிறந்தது. ௭— சிந்துவென்னும் பெயரையுடைய வர
 சனும் விரமூவன் விரோதனாகிய சம்பந்தமுள்ள வரச
 ளும் மில்லுகையெடுத்து, சந்திரனுஞ் சூரியனும்
 திருக்களும், அடியமும், விடம்பட்ட அம்புகளினால்
 வன்வி த்து நிறைந்தவர்கள்; முன்னெ தூர்க்கின்ற வெ
 ம்ப்பவன் பாணங்கனின் கூட்டங்கொண்டு அக்கினிச்
 சுவலை விராமித்து யுகமுடிவைப்போ லிருக்குமள
 வில், சீதரை கடத்தானின்ற சாரதியும், இரதமும்,
 தனும், அறுபட்டு மோன்மையான விரோதவாசன்
 தனியனுக்,— அந்தச்சந்திர பாணத்தினால் வச்சிர
 வாய்த் திதிரிசெழும்படி பிளந்து, தேகத்தி னவயவங்
 கன்வாய் பிளக்கப்பட்டுச் சின்னுமின்னமாய்ச் சிதறு
 மளவில், வலிவைநீங்கி பூநிரிற்சாய்க்த கிரோதனைப்
 பார்த்து, வெவ்வாயையானே நூதனலீலை கொக்கி
 ளன்னுமள னுமிர்பிரியுஞ் சாயத்தை மண்டத்தான்,
 இவ்வாய்ப்பொருத்த மான்செல்ல அருளென்று சொ
 ள்வையத்தாத்தில், அத்தாயாகிய சரஸ்வதி மானுக்
 தாத்தான், அத்த லீலையும் ஆகாயத்தில் லைசாகிப்
 போனாள்.—மேகமண்டலத்தைக் கடத்து, வாயுமண்
 டலத்தைக் கடத்து, வெப்பையான சூரியமண்டலத்
 தைக் கடத்து, சமீபமான மகத்தீய மண்டலத்தைக்
 கடத்து, மேற் சத்தியலோக முதலிய தேவலோகங்
 களைக் கடத்து, பொருத்தானின்ற இவ்வண்டத்தைக்
 கடத்துக் கொண்டுபோய் சனமுதலான மேதாவச
 னத்தைமும் ஊடுதலி, அளவும், அத்தமும், இவ்வத
 தான தத்துவ சித்காயத்தை சிக்கிவத்தி லைக்
 தான்.— அளவில்லாசாலம் லைசாயாகக் கருட்டினா
 லுக் கடக்கக்கூடாததாயும், அத்திவாய் சாய்த்தி, தக்
 கன்மனப்பை, உத்தித்த அவ்வற்ற பிரமண்டங்கள்
 மூல்கையென்று பார்த்தக்கூடாததாய் மிகுக்கின்ற
 அளவண்டங்களுக்குள், பெரிதான ஆவரணப்பதா
 வத அருதில் வளைந்துகொண்டிருக்கின்ற ஓண்டத்
 தினான் மூலாகாயத்தைக் கடத்தியபய் மதுமவாச
 னது பரிசுதலிதான் தந்திட்டுத் தான் சித்தநான்.

அக முப்பவம்
 அபைதநீகதுவா
 னயுத்தமுரைத்தல்

அக பதிமலீலை
 பருடன் செல்லு
 மிடத்திற் செல்லு
 தல்.

அக இதுவுமது.

அக இதுவுமது.

அந் வீரோதன்
முற்பவ மடையச்
செல்லுதல்.

அச. முற்பவத்
திற் புருவிக்கு நிமி
த்தம் அபேதஞான
த்தாற் பேதஞான
த்தைத் தடுத்தல்

அநி. ஆதிபென
திக சரீர மறைந்த
தியாடுதெனின்.

அசு. இதுவுமது.

அச. முற்பவம்
அடைந்து முத்த
னாதல்

பெருங்குணம் செய்யும் பன்மாத் தினைத்த புட்
பங்குவினான் மறைக்கப்பட்டிருந்தான். விசுவா
ஸிவரீ? வந்திருப்பான் என்று நினைத்து வந்தான்
வதியினால் எப்படியோ முன்னிட்டு வந்தான். வந்தான்
பென்னை கல்லாய்ச் சித்தித்து. விசுவாஸம்மம் விசு
கொண்டு அவ்விதத்தில் தனது உபயோகத்தை உபயோ
பங்கத்தில் அப்பதியலிலேயேயுள்ளதாயிற்று. அந்நா
யானை மடையினால் தவிர்த்து. அந்நாளைத் தவிர
னது ஆகாயத்திற் சென்றது. அந்நாளைத் தவிர
யுடைய லீலை, சான்வதிவென்று மத்தவர் அவ்வாறியத
சிவனைப்பார்த்து ஆகாயத்திற் சென்றது. அந்நா
சிறந்தமாதர்களைத் தானம்மாசகநகரம் சிவனாக
காமத்திற் சென்றது. அந்நாளைத் தவிர
த்தை அடைய, சான்வதிவென்று மத்தவர் அவ்வா
ருபுதிதான லீலைவை விசுவாஸம்மம் மத்தவர்
சான்வதிவென்று மத்தவர் அவ்வாறியத
சிவனைத் தடுத்தது திருப்பாடித் தடுத்தது. அந்நா
லாபம் மத்தவர், பன்மாத் தினைத்த தனது
பெனதிக சரீரத்தைத் தவிர்த்து. அந்நாளைத் தவிர
கிக்கெட்டாயிற்று. அந்நாளைத் தவிர
நிஷ்டை மத்தவர் மத்தவர் மத்தவர் மத்தவர்
ந்ததாடுமன் மெண்ணிற் சென்றது. அந்நாளைத் தவிர
வக்கினியினால் தவிர்த்து. அந்நாளைத் தவிர
திக சரீரத்துடன் நியிபுழைக்கின் னான். அந்நாளைத் தவ
லீலைகத்திலிருந்து முன்புத்தவ லீலை சான்வதிவெ
துடன்வந்தனின். அந்நாளைத் தவிர
வாக்கி சரீரத்துடன் வந்தது. அந்நாளைத் தவிர
யால் ஆதிபென தவிர்த்து. அந்நாளைத் தவிர
இந்த லீலைக்குச் செல்லி, அந்நாளை லீலைகத்தின்
இப்பாது நினைக் கானகம் விசுவாஸம்மம் மத்தவர்
யானவன் மத்தவர் சான்வதிவென்று மத்தவர்
யாதுருந்தவர்கள் மத்தவர் மத்தவர் மத்தவர்
பெற்ற செல்வங்களைப் பார்த்து. அந்நாளைத் தவிர
வன் அத்திவெனின் மத்தவர் மத்தவர் மத்தவர்
ரஞ்செய்தான். அந்நாளைத் தவிர
யும், புராதனலீலைமும், அந்நாளைத் தவிர
விடத்தில், மத்தவர் மத்தவர் மத்தவர்
யை விட்டது. அந்நாளைத் தவிர

† இ-ம். விசுவாஸம்மம் முன்னுள்ள பாவமுத்தவன் மத்தவர்.

* இ-ம். பிரமாப்பியாசமுநிச்சியா சாதிவெனின் சரீரத்தைத் தடுத்தது. அந்நாளைத் தவிர
பெனதிகசரீர மறையுமென்பதாம்.

அ.அ. வினாவிடை

அ.அ. தேவியனு
க்கிரகித் தெழுத்
தருளுதல்.

யை விட்டுவிடவும், பிராணரூபமாய் மூக்கினுட்
சென்று உலர்ந்தசரீர மியாவும் பார்த்து வியாபிக்க,
ருவிராச்சுமயாகி இரத்தமுண்டாய் கண்ணிழித்துமரித்த
வாசன் எழுந்தான்.†— இவ்விடத்தி லிருக்கின்ற
வர்கள் யாரென்று பெரியரின் சப்தத்துக் கொப்பாக
இப்பதுமவாசன் கேட்கவும் அங்கிருந்த லீலையான
வன் அரசனை நாஸ்கரித்து யான் இத்தேகத்துக்குத்
தருத்த பனைவி. உன்பக்கத்தில் வணங்கின இப்
பெண் ஹரென்றுகேட்க, வன் வடிவத்தைப்போல
நீர் மனது கினைத்ததினால் நீ கக்கிசுவந்தவன், இவ்
விடத்திருப்பவள் பரிசுத்தபாகிய சரஸ்வதியென்று
பலமாலிலீலையானவன் தெரியச்சொன்னான். — இப்படி
யென்று லீலைசொன்ன மாத்திரத்தில், பாதத்தில்
வணங்கிய இப் பதுமவாசனை சரஸ்வதியானவன்,
தனது ப்ரகாசிக்கின்ற வழகிய வந்தத்தினால் சிரசைத்
தொட்டு நீ பாரியர்களுடும் சிறந்து வாழவும், நல்ல
கீர்த்தியும் மேலானசப்பத்துவளமாயும், சுகத்திலுள்ள
சுவங்கள் விளங்கவும், தீமைகளைத்து நீங்கவும்,
எவ்விடத்தும் ப்ரகாசிக்கின்ற மகான்கள் நிறைந்
திருக்கவும், நீ ககித்திருப்பாயென்றருள்செய்து, நின்
பலமான் சரஸ்வதி தனதிடத்திற் கெழுந்தருளினான். —
சரஸ்வதியொழுக, நாமகன்வாழுக, சலைமகள்வாழக்
கடவதென்று இனியாயாகத் தொத்திரஞ்செய்து,
சகரவர்த்தியான பதுமவாசனும் பாரியர்களும்
என்பதினையிரவருடம் பூராலன் செய்தபின்பு,
வழுலையாகிய பெரியசாஸங்களை யிப்பிப்பிதெசெக்
த்து சரஸ்வதியானவன் முன் வனுக்கெகஞ்செய்த
திவன் முத்திபதத்துடன் பூமியிலிருந்து பின்பு பகா
கற்பரியந்தாலும் அற்பமாகிவிங் கெடாத விநேக
முத்தியான கீமகதை யடைந்தார்கள்.†—

லீலைகதை.

முற்றிற்று.

† இம்மத்திராத்திரமாய் வங்குஞ்சைதன்னியத்தின் கடுமையானத்தினால்
பாசனின் உலர்ந்தசரீரம். அத்தனம் ப்ராதனபெண்ணிலிரண்டிற் ப்ராதன வடிவ
மாதிரம்.

† இம்மத்திரவாசனை போகிஞ்சென்முத்தம்மளாயிருந்துபின் வாசனூசுயமான
விநேகமுத்தியைப்பெற்றதாம்.

கி. இப்படியா
யில் பேதலாகாதோ
வெளின்.

க. இதுநீருத்
திருந்தபாத்த மியா
தெளின்.

௮. இதுவுமக.

௯. கற்கடி
கிற்றித்தல்.

௧௦. அந்தியை
வந்தெய்தல்.

பாக மனதின் வாயத்தினால் உலகமானது நிச்சய
மாம்.†— சுட்டையென் றறியாத வறிவினால் கள்ளன்
ஜெற்றுவதபோல, சர்வம் பிரமமெனத் தெளிவுண்
டாகாமையின் சுகமுண்டாகும், நாசமற்ற பிரமத்
துக்கும, சிவனுக்கும், மறந்தவிடத்தும் பேதமில்லா
ததபோல, நீங்காத சிவனுக்குஞ் சித்தத்துக்கும்
பிதங்களிள்கை, இதைப்போல நிலையாதமனதுக்கும்.
உலகங்களுக்கும், அற்பமும் பேதமுண்டாகாது.†—

இது காலமானிய ஒருகதை முன்னமே பலம்
பெருந்திய இராட்சதயாவனவன் சொல்லிய முதிர்ந்த
கிணரினால் அறிவினவடிய அருத்தங்களியாவையும்
தெளிவுப்படி தெளியச்செய்வதாம், அதைநீ கெட்டசக்
கடவாய். இராயகிக்கு வடபக்கத்தில் இருப்பவன்,
சுந்தரயென்னு காமத்தைமுடைய இராகுத்தி பிறை
போன்ற தத்தங்களும் பெரியவாயும் மின் போன்ற
விழியுமுடையவன்.— சுருத்த பருப்பதத்தையே
பெண்ணடிவாக காமசரணங்கனாகச் செய்ததென்னும்
படி சந்திரிப்பவன், இடியையொத்த புனிசிரிப்பை
முடையவன், இராயத் சுழலு மச்சத்தைப்போல சுழ
லப்பட்ட கண்களையுடையவன், பெரிதான சரீரத்
தைச் சுரக்கின்ற இரண்டி தொடையும் பேரிச்சுடா
மென்னப்படி முடையவன், வராகின்றமுகலைக்
கின்றதுகின்றதகம் வாரிசிய முறத்துக் கொப்பாக
வுடையவனாக— விராலான பூமியின்கண்ணுள்ள
பிராணிசனை த்தையும் பசுனுமிசவுபாசுப்பெய்யும்
மவுழிக்கலைப் போன்றவியாத உதாக்கினியினால் பல
நெய்த, தடிவமாக பாகாக்கின்ற சப்புத்தியில்
பாக்கியமிகின்ற பிராணிசனை த்தையும் சமுத்தி
த்தியித்தித் திடுகின்ற வானுசைப்போல புதித்
தில் அற் சகரமாக சிவன் மெலிவுற்றிருக்கும்.†—

வருஷத்தினால் தனியுள் அனலைப்போல உதாபக்
கிளியும் போஞ்சுத்தனியும், குற்றவ்வராமன் இங்
கத பாக்வினைய தனிப்பதற்குத் தவறுசெய்து பிரம
பீதவ வனுக்கொத்தினால் பெற்றாக் கொள்ளுவோ
மென்று, இராயகிக்குப்பிராய் ஸ்ரானஞ்செய்து

† இது காலமானிய ஒருகதை முன்னமே பலம்
பெருந்திய இராட்சதயாவனவன் சொல்லிய முதிர்ந்த
கிணரினால் அறிவினவடிய அருத்தங்களியாவையும்
தெளிவுப்படி தெளிவுசெய்வதாம், அதைநீ கெட்டசக்
கடவாய். இராயகிக்கு வடபக்கத்தில் இருப்பவன்,
சுந்தரயென்னு காமத்தைமுடைய இராகுத்தி பிறை
போன்ற தத்தங்களும் பெரியவாயும் மின் போன்ற
விழியுமுடையவன்.— சுருத்த பருப்பதத்தையே
பெண்ணடிவாக காமசரணங்கனாகச் செய்ததென்னும்
படி சந்திரிப்பவன், இடியையொத்த புனிசிரிப்பை
முடையவன், இராயத் சுழலு மச்சத்தைப்போல சுழ
லப்பட்ட கண்களையுடையவன், பெரிதான சரீரத்
தைச் சுரக்கின்ற இரண்டி தொடையும் பேரிச்சுடா
மென்னப்படி முடையவன், வராகின்றமுகலைக்
கின்றதுகின்றதகம் வாரிசிய முறத்துக் கொப்பாக
வுடையவனாக— விராலான பூமியின்கண்ணுள்ள
பிராணிசனை த்தையும் பசுனுமிசவுபாசுப்பெய்யும்
மவுழிக்கலைப் போன்றவியாத உதாக்கினியினால் பல
நெய்த, தடிவமாக பாகாக்கின்ற சப்புத்தியில்
பாக்கியமிகின்ற பிராணிசனை த்தையும் சமுத்தி
த்தியித்தித் திடுகின்ற வானுசைப்போல புதித்
தில் அற் சகரமாக சிவன் மெலிவுற்றிருக்கும்.†—

* இம் கற்கடிகை விருவை யறிவிக்கும்சொருட்டவருடைய வரையவக்களை
வருணித்ததாம்.

† இம். போகக்கைக்கு விவித்த மதை மிகவுமனுபவிக்கத் தோற்றினதாம்.

கௌ நிஷ்-காமதப
சிஞல்ஞான முண்
டாகுதல்.

கௌ. பிரமா வ
னுக்கிரகித்தல்.

கஅ.சீவன்முத்தி
தன்மையில் நின்று
விதி யான வுண்
வைச் சிந்தித்தல்.

ககௌ. உபதேசி
த்த பு சிப் பெ தி
ரிடல்.

உ.0. கிடைத்த
வுண் வின்றன்மை
யை விசாரித்தல்.

னோமென்று இமயபருவதத்தில் அரிதான தவத்தை அடைந்து ஒரு சங்கற்பமு மில்லாமல் சலனத்தை நீக்கபுசிப்பின்று மனம் ஒன்றுபட்டு சகஸ்திரவருஷங் கள் நடத்தவும், கொடிய இருவினையும் நீங்கிற்று.†— இப்படி திமைநீங்கிய மனது தெளிவடைய பிர மத்தியானம் தனதிடமாகப் பொருந்தவும், இச்சக ததை நிந்தித்து யாகத்துவேட மில்லாதவளாய் சகஸ் திரவருடம் தவசிலிருந்தபின்பு, பூரணஞானமுதித்த தென்று பிரமதேவன் தானேவந்து இக் கற்கடிக்கு ஒருண்டையைச் சொன்னான்.— நீ சீவன்முத்தியை யடைந்தாய், மனந்தெளிந்தாய் ஆகிலும் பழையவிரா ஷுதி வடிவமாய் பூமியில் ஞானமில்லாதவர்களும், கொடியவர்களும், கீழ்மக்களுமாகிய இவர்களுடைய சரீரங்களை உனக்குணவாக சீவனஞ்செய்து சுகமா யிருப்பாபென்றுனுக்கிரகஞ்செய்து பிரமன் மறைய வும், அத்துவிதப்பிரமமே பாவனையுற்று சர்வமென் னும் பாவனையைப்பொருந்தி நிஷ்கிரியையான தற் பதத்திலிருந்தான்.†— இப்படி நிர்விகற்ப சமாதியில் அநேககாலமிருந்து சமாதியினின்றும் திரும்ப, நீங் காத ஆந்தத்தோடும் மனதுடன் சேரவே பழைய பசியைரினைத்து நானென்னுந் தன்மை சகத்தின்க ணுள்ளபரியந்தம் சரீரத்துக்குண்டாகிய சுபாவம் நீங் காதபடியினால் உலகத்தில் இராஷுத வமிசத்துக்குத் தொழிலாயிருக்கின்ற மாமிசாகாரம் புசிப்பனென் றும்.— பிரமனனுக்கிரகித்ததும் அப்பிரகாரமாத லால் அவ்வசனப்படியே மூடர்கள் சரீரத்தை அமு தாகப் புசிப்பேனென்று மகிழ்ந்து இடயமலையின் சாரலிற்சென்று வெற்றிமிசுந்த வேடர்களின் நாட டைந்து அதிலுள்ள கானகத்தில் வசிக்குங்காலத்தில் நீதியுள்ள வமைச்சரோடும் அவ்விடத்தோரசன் வந்தனன்.— சோமசூரியாக்கினிக ளொன்றாகவந் தடைந்தாலும், அவைகளொளி மழுங்கத்தகுந்த மிசு ந்த விருட்டினால் மூடிக்கொண்டிருக்கின்ற இராத்திரி யில் பயப்படாத அரசமந்திரிகள், பசாசங்கள்முதல் துஷ்டர்களைப் பரிசோதித்துவரவும், அவ்விடத்து அந்தக் கற்கடி பார்த்தமாத்நிரத்தில் பசுமையான புசிப்பாவர், இவர்கள் உண்மைஞானமில்லாதவர்கள் மூடராயிருக்கின்றவர்கள் இவ்வுலகத்தின்கண் சீவித்

† இ-ம்.நிர்விகற்பசமாதியினுற் சகலவினைகளு நீங்கினவென்பதாம்.

† இ-ம் பிராரத்தசேட நீங்கும் பொருட்டு விதியானபுசிப்பை யனுபவிக்க வறி வித்ததாம்.

ம.ப. இராசமன்
திரிக லென். மன்
ஞானமிருக்க வே
ண்டிமேயெனல்.

ம.ந. வினாயகம்
சரத்தி லடங்கத்
தொடங்கல்.

ம. டி. இ. தீ. ம. வ.
உருபத்தை விட்டு
வருதல்..

ந.கு. இதுவழி.

நடக. அனுபவ
ஒளி யுண்டாகு
ம்படி க் கச்சமுரை
த்தல்.

பதினாறு சங்கைபாகப்படுத்து விடுவதாகும்.

ம.வ. மந்திரி
முதற்சாலைக்கும்
பதின மூன்றாம்
சாலைக்கும் சந்த
ரங்குதலை.

ம.வ. ஆதரவ
கைக் குத்தாக
கூறல்.

ம.வ. பின்னோக்கு
சாலைக் குத்தாக
கூறல்.

ம.வ. பின்புற
சாலைக் குத்தாக
கூறல்.

மிகுக்கின்ற மணக்கின்ற புஷ்பமாவீர்கள், அற்பமா
சிய அறிவினான் பிழிந்துச்சொல்லக்கூடாமல் கலங்கு
விரகவாயின் எரிந்த வுதராக்நினைக்கு விறகாவீர்க
ளென்று இராகத்தி சொல்லவும்.†— அமைச்சன்
முன்பு பெல்லுவான், களங்கமற்ற பிரமவஸ்துவனை
புத்தகங்குநினையுள், புல நியுகெனின், பனமுதலாகிய
ஆரந்திரியங்குநினையுள் எட்டுதற்கரியதன்மைநினால்
முறியில்லாததொன்றைப்பாக்கியும், ஆகாயத்திலும்,
அப்படியும் பரமபுணுகுக்கொப்பாகிய மிகுக்கும்.
அந்த அணுகுக்குள் முத்தின பிரமாண்டங்க ளனைத்
தன் உடம்புமேவென்று கருக்கும். §— (2) விரால
முள்ள அப்பிரபத்துக்கு புறப்பில்லாத படியால்
ஆகாயமாம். (3) நீகலானானமாக விருத்தலின்
விசிந்த பூதகாரமன்றும். (4) இப்படியென்று
கட்டியுறித்தற்கரிய தன்மையினால் ஸ்திரபாககில்லாத
தாம். (5) சந்தாயிருத்தலால் உள்ளதாகச் சொல்லப்
பட்ட. (6) சொச்சமாக பாகாகித்தலினால் ஞானமா
கும். (7) அறிவுத்தன்மையிலாத நிமித்தத்தினால்
சடபாகிய கக்கைப்போதுமாம். ¶— (8) மிகுநெய்
தன் சொப்பமாகவும் தானாகியுமிருக்கின்ற சிதாகா
யத்தில் உலகமங்கனாகிய சித்திரநடைத்தானே
பொழுதும். (9) நீங்காத சகல்களனைத்தும் தனது
பாகமாமையுடனும் அவ்வளவுவுக்கு அன்னிய
சொன்றல்ல. (10) நீகலினன்கிற உலகமென்றுமை
பாறாங்களுள் இருக்கின்ற அச்சத்தினுருவாய் எப்
பேரதாயியதாம். (11) வளவாகிய வன் குக்களின்
சாரமுத்தினால் சந்தமித்ததாம். (12) சஞ்சரிக்க
வெறுத்தவனின்வளவின்சந்தரியாததாம்.†— (13)
தான் பெயருந்தவற்றகு வெறியிட மில்லாதபு
றால் சிற்றகில்லையாம். (14) சதாகாலமும் சகல
வெறுக்கவிடத்தாங்குத்தபயத்திரமாயிருக்கின்றதி
வென் சிற்றின்புதின்று அபசனாகுகிறையும் நல்லறி
யுள்ள மந்திரிசொல்ல, கற்கடியானவர்கேட்டு மிகவு

1. த. ம. ஆர்த்தபுரினந்து சிவனையும் ஒருமைப்படுத்தவேண்டுமென்பதாம்.
2. த. ம. அணுகுக்கொன்று மோகவாயிருக்கின்ற பிரமமம் மண்டுகொடுகனாகத்
தெரிந்தவென்பதாம்.

3. த. ம. துவவாறுத்தாத்தினுள்ள பிரமங்குருப சொல்லமாயும் அவ்விடமாயிருக்
கின்ற தன்மைய விலக்கினதாம்.

4. த. ம. துவவாறுத்தாத்தினுள்ள பிரமங்குருபத்தைப் 7 தானுகண்டாக்கித்
தானுகவின்கித் தானுகவின்கித் மிகுமையின்றித் தன்மையாய் விரங்குகின்ற
வததுவித்த வததுவகினதாம்.

யமே கைம்மாறெ
னக்கூறல்.

சடு. அமுத தார
ணையே புசிப்பா
மெனல்.

சக. மகான்களுக்
கன்புசெய்தல்.

சள. அன்பிற்
பிறி வற்றிருத்தல்

மென்கின்ற எட்டிவனத்தில்நெருங்கியதிமாங்கனிக்கு
ஒப்பானவனே? உலகத்தின்கண் ணேருயிரையும்
கொல்லாமல் இருப்பாயென்று அரசன் சொல்ல,
அப்படியே கொலை செய்வதை விட்டேனென்று
இராட்சதிகொல்லவும், அளவற்ற மாமிசாகாரமுள்ளவ
ளாகிய நீபசிக்குச் செய்யுந்தன்மையென்ன கூறென்று
அரசன்கேட்க, முன்னாளில் நிர்விகற்ப சமாதியி
லிருந்து எனது தராக்கினியைக் கெடுத்தேன், அவ்
வண்ணமே இப்பொழுதும் சமாதியிலிருந்து தணிப்
பேன்.— தெளிவாகிய அமுத தாரணையினால் வேண்
டிய காலமட்டும் சிவன் முத்தியிலிருந்து, அதற்குப்
பின் விதேசமுத்தி யடைவேன். அகத்தில் பூரண
ஞானத்தையுடைய நான் ஒருயிரையும் வதைப்பன்,
இது சத்தியமென்று சொல்லி போக நினைப்பவனே,
பெறுதற்கரிய விஷ்டத்தை எளிதாகப் பெற்றேம், நீ
யெங்கள் குலப்பெண்ணாக எமதரண்மனைக்கு கூட
வந்தால், கொலைசெய்யுங் கள்வருடைய சரீரத்தை
யுணவாகக் கொடுப்போம், இத்தேகம் நீங்குமளவும்
நினைப்பு முதலாகிய வாதனைகள் நீங்காது.— ஆகை
யினால் பாவிகளின் சரீரமென்னும் புசிப்பைக்கொண்டு
அரிய யுதராக்கினி நீங்கி நிஷ்டையிலிருப்பாய், இவ்
வண்ணம் அன்போடு எப்போது மியற்றுவாயென்று
அரசன் சொல்லவும், இராஷ்டிர மகிழ்ந்துசெல்ல, சிங்
கக்குட்படையை பொத்த இராச மந்திரிகள் தமது பட்
டணம்போய் சுவணமயமாகிய வரண்மனையை யடைந்
தார்கள். சூரிய னுதயமானான், மூவாயிரம் பாவிகளை
ஆறுதினத்தில் அரசன் கொடுத்தான், இராஷ்டிரி
பெற்றுக்கொண்டான்.— இலட்சபியைப்போல அவ்
வரண்மனையிலிருந்த வடிவத்தை இராத்திரியில் நீக்கி,
இராஷ்டிரியாகி, மூடரான கொலைக்காரரை புயத்தின்
மேல் வைத்துக்கொண்டு, அரசனுடன் மந்திரிக்கும்
உபசாரங்களைச் சொல்லி கனகமயமான இமோர்ப்
பருப்பதத்தில் நிஷ்டையி லிருக்கப் போயினான்,
இன்றையவரைக்கும் இவ்வண்ணமே அரசனும், கற்
கடியும், சினைகமாணர்களுள் இராமனுக்குவசிட்ட
முனியானவர் சொன்னார்.†—

கற்கடிகதை.

முற்றிற்று.

† இ-ம். ஆபத்தர்கள் பிராரத்தகன்மசேடத்துக்குள்ள வுபாதியைநீக்கி யன்பிற்
கலந்திருந்தனரீம்.

வஞ்சலித்திரன் கவயம்.

அவதபலக.

முன்நிற் பந்தி யுலகை மாறுநிற் பந்தி யுலகை
திருஷ்டமந்தபகலறி தென் னுலகை மாறுநிற் பந்தி யுலகை
தேசம் விவரிவ் தென் னுலகை மாறுநிற் பந்தி யுலகை
தம், விவரிவ் தென் னுலகை மாறுநிற் பந்தி யுலகை

க. மனோவிசா
கிருபணம்.

உ. பிரமாசந்தானு
பவிக்கு விடயாக
ந்தா னுபவமின்ற
னல்.

உ. திருஷ்டம்
தமறிவித்தல்.

ச. இருதலைக்கீ
மழுமொக் தேகமா
தல.

இ. சிறின்பத்
இற்பிரிவற் திருத்
தலின் னுன்பந்
தோன்றமை.

௬. விடயானுப
வமுரைத்தல்.

றுக்கொன் றெதிர்பார்த்து மனமொன்றாய் வருத்த
மறியாதவர்களாய் நகைத்துக்கொண்டிருக்க, — இரா
சன் பார்த்து அதிசயித்து, மிகவுந் துன்பப்படுத்த
துன்பப்படாத விதத்தைச் சொல்லுங்களென்று
கேட்கவும், மனமகிழ்ச்சியையுடைய விருவரும்
சொல்லுவார்கள், மலையோன்ற தோள்களையுடை
யோனே? எங்கள் வதனமாகிய சந்திராமுதத்தை
கண்கள் புதிக்க, தடைசெய்யக்கூடாத மகிழ்ச்சியினால்
உடலையே காணாத யாம் வருத்தங்களைப் பார்ப்போ
மோ. — அறுத்தகாலத்திலும் சரீரவருத்த மறிந்தி
லம், ஒன்றிற் பிரியமாய் பிடிக்கின்ற மனத்தினுக்கு
சரீர நசிக்கவந்தாலும் துன்பந்தோன்றாது; தெரிந்த
வஸ்துவில் மனமுழுகினால் சரீரத்தினது செயலை,
வேறே யாவர்பார்ப்பார்கள். வியாபித்த முனிவர்கள்
சாபமும், பலகன்மங்களும் அதைத் திருப்பக்
கூடாது. — இறந்து வீணாகக்கழிந்த சரீரம் ஓரள
வில்லை, அச்சரீரங்களியாவும் தாவாரின்ற மனதினும்
றோற்றும், நீரையன்றி வனமுண்டோ, சகலத்தையு
நடத்தாரின்ற மனதே முதன்மையான சரீரமாம், இத்
தூலசரீர நீங்கினாலும், இச்சிக்கின்ற சரீரங்களை விரி
கின்ற சொற்பனத்திற்குள்ளுந் தொழிலைப்போல
வேகமாயெடுக்கும். — இம்மனமாத்திர மடங்கினால்,
சரீரமொன்றையு மறியமாட்டாதென்று தூர்த்தாள
சொல்லக்கேட்ட அவ்வரசன் பரதனென்கின்ற பக்
கத்திலிருக்கின்ற முனிவரன் வதனத்தைப்பார்த்து,
சித்தத்திற் காமமயக்க மடைந்திருந்தும் இவர்கள்
ஞானபாவனையைச் சொன்னார்களென்று மனமகிழ்
ந்து, பரதேயத்திற் போங்களென்று அவர்களைத்
தூரத்திவிட்டான். † —

வஞ்சவிந்திரன்கதை
முற்றிற்று.

மனத்தின்கதை.

அவதாரிகை.

முன்னகத்திற் சுகதுக்கவிருத்திருப்பமான மனமேபுறம்பி விருப்பபெத
னக்காட்டி, அம்மன மகமுகப்படிற் சித்தாகவும், பகிர்முகப்படிற் சத்தா
கவுமிருப்பதை யறிவிக்கும்பொருட் டதனுருவத்தை நிரூபிக்கிறார்.

† இ. ம. பிரமீநந்தானுபவமுள்ள மனது விபகாரங்களிலு மவ்வனுபவமாயிரு
ப்பதேயன்றிப் பேதிக்கமாட்டா தென்பதாம்.

க. உயிர்களின்
அலகுக்குமேதே
ததின் குணங்களை
யறிவித்தல்.

உ. அவற்றின்
மனோ சீரத்தின்
குணங்களை விச
ரித்தல்.

ங. அம்மனநி
யுருவத்தைப் பரு
தனாக்கவதல்.

ச. அம்மனத்தைச்
சித்திற் சேர்க்கதி
ருயுடர்த்தமுறை
த்தல்.

இ. இவையுமா.

ஈ. இவையுமா.

ஊ. இவையுமா.

பிரமாணத்தின்கதைக் குறிப்பாயுணர்ந்து மிக வஞ்
விந்திவன்களைப்பை, விடாபாணந்த மனப்பயிற்சும் சித்
பாகச்செயல் சிதை. இயாவருக்கும் அம்மனத்திற்கு
குடையசீரமொன்றும்; வெறுன அகச்சீர மொன்
ருமையுவிசையும, மனோசீரமானது, சித்தித்தி
தொழில்களின் தந்தையுமென்பது அந்நிற்றொருதாய்
சஞ்சலிக்குமா, மற்ற அகச்சீரமானது ஒன்றையுமைய
மாப்பாது.—இப்படியென்று சொன்ன வசிட்டமுனி
பை, அப்பாவுக்கும் மனாபயிற்சைததாயுமிருக்கின்ற
இந்த மனதுக்குரிய வருவத்தை யிரித்து நன்றாக
சொல்லுமென்று இசையுண்டே, சிதான் வாக்கியம்
படியே ஞானவருமொன்று வசிட்டமுனி சொல்லு
வார்.—சகல சத்திக்குமுடையதாய் முடிவற்றிருக்
கின்ற வாத்தவானது, சகத்தபதபுடைய கருணை
உருவமே மனப்பாகும். வசியுள்ளசத்தமும், அசத்த
மாய் இரண்டின் மத்தியிதமுண்டாகி சொல்லப்
பட்ட செபலகனொன்றும், பழகுபயவானையும், அந்த
மனநிறுவுகமே. †—எனவந்த அண்டவசியு முன்
பாட்டிய, எந்தவுருவத்தைத் தொற்றினதுத் தொற்
றட்டியும், இப்படிப்பட்ட மனத்தைச் செபலமையு
குறிப்பில் உபாயவசியும, ஆதவசியும சேர்க்கிய
கலையாயம். சிதமெனன் சொன்னதுமே ஒரு புர
தையான கதைபை நீகென், தொழிலுதன்புறம் பயம்
செழுமையிருக்கின்ற முழுதாரித்தையையே ஓர் கருண்
னதாய்.—அவ்வனத்தினது ஒருபுறப்பகுதினைவது
அளவற்ற உதவாய், இவ்வனத்தின் ஒருபுறம் நீத
திரவ்யமும், வகைமும், அளவிலாததையுடையவன்,
பலவாகத் திறவுவனது உத்தமையவன், அகாயம்
பென்ற விபிந்தவருவமுதலாயன், கிணைத்திசை
கின்ற வகைமது உத்தமையவன் வகைமற்றநிததுக்
கொண்டு.—தன்னிததானே திறவாய் உத்தம
ஒடித்து வெருண்டு உத்தமகொண்டு எவ்வாத் திக்கு
ணையிதையு வந்தபடி உத்தமத்தினுத்தாகி அந்த
காலமைய பயமுகித்திருக்கின்ற திவினாயவன்
அமுமுள்ள பாமுள்ளிணத்திக்குத்த வெருகாலம்
பெய்கியான்.—திருப்படி பெருத்திருத்த வகை
சீரத்தி லுத்தம உத்தமகொண்டு உத்தமத்திற்
செழுமியான், நீண்ட பூட்டினிதத்தை கருவெனக்
கட்டிபல் முறையுபடி கிடுகது, அகவியிற்

† இம். பிரமன்பரணமே மனமாய், அந்த உபாயவசியிற்சென்றி உத
யொன்றிற் தன்னையன் விருக்கின்றதாய்.

விழுந்த கிட்டுலைப்பொல பதைப்பதைப்பான், இப்
படி வாடுகில் நீக்கி கண்ணிவதத்தில் கனிப்புற்றிருப்
பான்.— வயவழ வளத்தை நீங்கி கருவேலம் காட்
டற் கழுதான், விவாகத்து கூபத்தில் விழுவன்,
இவ்வு வயவழத்துக் கழுதுலைப் பார்த்து நடுங்கா
வன்மை நடிப்பு நுதற்க்கொண்டு கிருதுவாக வருந்து
கிட்டுத் தெளிவு என்ன சொங்கின்றாய்? உனது கருத்
தெளிவின் தமேட்டி, அகலிவைதல் கூறினான்.— வ
யவன் கருதுவதுவியலை, துவன், த்தொருவிதபழி
வன் கண்ணன், நீ கிருதுகிப்பேதங்மனைச் சொல்ல
கருதுவதுவன் வயவன் தான், கவம் பொருத்திய
வயவது பதவது, கின்னாற் கருதுக்கங்களை யாவை
கருதித்தேடுகின்றது, அப்படி தன்னது தேகத்தைப்
பார்த்து— பரிதவின்றி கருத்திவதுவதுபேதபால்
தேகப்படுத்தி ஒவ்வொன்று அகல் கூப்பிட்டமுதன்,
தருவனத்தி வயவருக்கைய விட்டி துணைப்பான
தருவனவது பதைப்பார்த்தி கிருது தேவாக வயி
வன் கருதுவது கிருதுவன், தருவன வயவரு முன்பு
பருத்தித்தின்று வயவ கருதுவன்களைப்பல்லாப் தரு
வனவாக கருதுவான்.— கருவின் வயவதால் இவ்வே
பித்தி கருவதான், வயவகருவானவன் ஒரு
புதுவன் கருபத்தில் முன் பொன்னவனைப் பொல
புத்ததக் கொண்டுபோய், முன் வந்தவனைப்போல
நடிபுதுவனவன் பருத்தி, துவழிப் சொல்வையு
புனவனவன் கிருது கின்னாறு.— வயவ பொருவன்
வயவ அப்பருவதன் பருத்திவயத்தில் விழுந்தான்,
வயவன் தருவி வயவவப் பார்த்தலை, கரு
பித்தரு வந்தவன்கள் கருதுவதுவன் வயவ அருவ
பொன்று தருவது கருவாட்டிக் கூறினான்.— சொன்
னத் சொன்னாற் தருவால் அருத்தி கிருத்தி பொ
ருவதுவருத்தி கொண்டு கொடுவான். முக்கரு
துவனவய தருவன்கருவாகிய தருவன்குள்வன்கள்
கருத்தி கருத்த முட்டவன் கொடுக்கி பருத்திவய
கருத்திவன் அருத்தவரு கருத்தி வயவகருவானது
இருவருது கிருத்திவது.— கருவ கொடுவது
கருத்தபொல கூட்டினான், தருவன் வயவன் கரு
குவித்திருக்கின்ற புதுவனவந்தார்ப்பால் கரு
விப்பான், என்று சொல்லிய வதிட்டரிவிவயப்
பார்த்து, கருத்தவய விளக்க வயவ்வயவய

2. அம்மனைதச்
சித்திந் தர்க்குநு
ய் டவந்த முரைத்
தல்.

20. *Chamaecyparis* 30.

20. 2005.05.04. 10.30.

19. 2. 1954.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853.

20. 20. 10. 10. 10.

உக. ஆதலால்
மனதைக் கெடுக்க
வெனல்.

உஉ. இதுவுமது

டது,— (ஈ) சரீரத்தி லடித்துக்கொண்ட தென்றது, மிகுந்த சற்பனைகளின் கெடுதிப்படுகின்ற வலிப துன் பங்களாம். (ச) நெடுந்தூர மோடின தென்றது, கெடத்தகுந்த வாசனையாலடிப்பட்டு மயங்கித் திரிவ தாம். ஆதலால், சங்கற்பங்களும் வாசனைகளும் தன்னை தத்தானே வலைபைப்போல சிறைப்படுத்தும்.†—

கோசகாரக் கிரிமையைப்போலத் தனது கொடிய சங்கற்ப வாசனைகளால் யாவரும் பாசத்தை யடை வார்கள் சொல்லிய இம்மனத்தின் சரித்திரத்தை களங்கமற்ற மனதினால் வரையறுத்தவிர்து, களங்க மனதைக் கெடுப்பாய், தெளிவையுடைய இராமா வென்று தெளிவுள்ள வசிட்டமுனி சொன்னார்.†—

மனத்தின்கதை
முற்றிற்று.

பாலன்கதை.

அவதாரிகை.

முன் மனமானது சிற்பாவனையாற் சித்துஞ், சடபாவனையாற் சடமு மானதையறிவித்து, அதன் சங்கற்பரூபமான சகத்தை யாத்ம விசார மில்லாதவர்கள், எதார்த்தமாகப் பார்ப்பதைப் பாலன்கதையி னிதரிசன மாகச் சொல்லுகிறார்.

க அறிஞர்கள்
மனது பிரமமே
யெனல்.

உ. இதுவுமது.

குற்றமற்ற ஞானிகளுடைய மனமானது, சகலசத்தி களையுடையதாயும், பரிபூரணமாயு் மிருக்கின்ற எப் பொழுதும் நாசமில்லாத பிரமஸ்வரூபமாவது தான், அதைப்பற்றி வேறின்று. பிரமஸ்வரூபமாகிய இத் தனிடத்தில் இல்லாதவைக ளொன்றுமில்லை, எழுது தற்கரியசிற்சத்தியானது சகலமுமாய்ப்பிரகாசிக்கும், இச்சத்திகளில் ஒருகாலத்தில் ஒரு சத்தியுண்டாம், குறைவில்லாத பிரமத்தினுடைய ஞான சத்தியானது அழிகின்ற சரீரங்களிற்கேன்றும்.— வாயுவில் சலன சத்தியும், கல்லில் கடினசத்தியும், அக்கினியில் உஷ்ண சத்தியும், ஆகாயத்தில் சூரிய சத்தியும், சலத்தில் திரிவசத்தியும், நாசத்தில் நாசசத்தியும், வலியுள்ள வித்திலடங்கிய விருக்ஷங்களைப் போல பிரமத்தினு

† இ-ம். முன்னொருத்துச்சொன்ன பதினெண்பகுப்பையு முறைப்படியில் க் கம்வைத்து வகுத்துரைத்ததாம்.

‡ இ-ம் மனதையகமுக்கத்திற்செலுத்தி பகிர்முகத்திற் செல்லாமற் றடுக்கின் ஞானமயமாஹென்பதாம்.

المسألة الأولى: ما هو الفرق بين المصداق والمصادق؟

நட. மனமே தே
சகலமா விருத்த
லைத் திருவடார்த
மாக வறிவித்தல்.

சசித்தன் மயத்
ருதல்.

கு. குறிசைதே
ற்றல்.

ச. அறிவுமயத்
தல்.

மிருக்கின்ற செடாத பிரபவஸ்து விருத்தி, பத்தந்தை
யடைந்தவரிடம்? விடடைந்தவரிடம்? சகலமும்
பாவனாவிசுற்ப சிவசுலபியாம். கிரீடமேன் விசாலமே
பந்தபாரமும், அனை விமலாதே போகலுபாரமும், மனநி
ளறு தெர்த்தவன் விசாலபாடினான் சமீபமுந் செம்
மைபாரம், வெறுதுவாரமும் சமீபமாய்த் தெர்த்தும்து.—
பனந்தின் வலியினால் கற்றவன் பொருத்தணப்
போதும் வலியை கற்றவனாய், இவைகளை தெளி
வாய்விடுகின்ற ஓர் கலைபாய், அக்கலைபாய் உலக
மென்வென்ற இத்தொடரலையின் வ பொருமை பொருந்
துப் பனந்தினிருக்கின்ற தன்மையானது வெளிபாகத்
தெற்றவென்று, வசிப்புச் சொல்லுவார். இப்பூழிபி
லொருபுருடன் அறிக்கந்திர் வமிசத்திற் பிறந்தவன்,
உத்தரபாண்டவமென்னுக்கதேயத்தையுடை யவன், —
இலகிழ்விதும் சகலவதியும் அறிக்கின்ற இராச
முடையன், விசயலட்சுமி வரிக்கின்ற புயங்கலியுடைய
வன், வலியென்னவது காமத்தையுடையவன், ஆலோ
சனைகள் மிசுத்த மந்திரிகள் தம்மின் குறம்புபடி வை
சத்தினம்வளினுற்றொத்த சிவசுலபனத்திலி விற்பிருக்க,
இத்தொடரல வித்தையின் வல்கலையுள்ள வொருபுரு
டன்வந்த வலியைப் புறத்தி, மதிக்கொப்பான
உண்மணிதறந்த, மயிற்றோகையின் கழலினால், அச
சனை, இவ் வித்தையையப் பாராதிவந்து கற்றந்த, —
பரிசுத்தவாகிய பிரபந்தினால் வலியுடையவன் சிறு
ட்டிகளை தெற்றவர்க்கு மாயையானது தெற்றவின்
றவிப்பான், சித்தன்கதைபவன் வித்தை முகலவனவற்
தைக் கன்னிபிசு கற்றவர்க்கின் மயிற்றின் வப்ப
த்தை அசான் பார்த்தான், அவ்விடத்தில் சமீபத்து
தெற்றவனாய்விடுவது கற்றவன், தவாரின்
சிறு குறிசைபவன் கொன்னவந்த தேவன்திசன்
புதிசைக்கு சபலமென்று, — அசனை, உலக
கென்றவர்களை சகல வலியைவற் கெருவெனவென்று
கொல்லவாய், சித்தன் இக் குறிசையை கொத்தது
கொண்டது நீ நினைவினது வலந்து சொல்லினன்.
இத்தன்மையுள்ள சித்தன் உற்பவகையில் செட்டி,
ஒளிபம்பெலா குறிசைவ தெற்றவது அசன் முயற்
த்ததெசர் ஞானிகள் தம்பயந்த சகலவென்குறத்த

! இ-ம். மதிக்கின்ற மனதுக்கே சகலவென்குற மென்பதாம்.

* இ-ம். வன்றிற் பிரியம்தவத்திற் கவிஞ்ஞம்போது கற்பிக்கவாய்க்கும்தவத்
யடைய முயற்சிக்கும்போது கணவ் சம்பவசுவிருப்பது மனதேயந்தி யேதி
ன் மென்பதாம்.

வ. ந. திருமலை
சென்.

அ. ம. சிவசாமி
யங். சென்னை
சென்னை.

அ. ம. சிவசாமி

அ. ம. சிவசாமி

அ. ம. சிவசாமி

அ. ம. சிவசாமி

அ. ம. சிவசாமி
சென்னை.

அ. ம. சிவசாமி
சென்னை.

சென்னை சென்னை புத்தகம்.

கூ. அப்பகற்
ப்பியாழி கை
மெய்யெனின்.

கூ. நிராசையான
உயிர்க்கென வெ
தைக மெய்யெனின்.

கூ. உயிர்வாயா
மாயைத் தொழ
ருய்யுயா வாயி
வாயெனின்.

கூ. உயிர்க்கை
வெய்யெனின்.

கூ. அப்பகற்
யாழி உயிர்க்கை
மெய்யெனின்.

ஆதலால் உயிர்க்கை உயிர்க்கை யானதே யாதலாகத்திறகு விகிலைமென்ப
பதம்.

ஆதலால் உயிர்க்கை உயிர்க்கைக் கெடுக்கெனின் மென்பதம்.

ஆதலால் உயிர்க்கை உயிர்க்கைக் கெடுக்கெனின் காரணமாம்.

ஆதலால் உயிர்க்கை உயிர்க்கைக் கெடுக்கெனின் கெடுக்கெனின் கெடுக்கெனின்.

ஆதலால் உயிர்க்கை உயிர்க்கைக் கெடுக்கெனின் கெடுக்கெனின்.

கரு.மனதின லாத்
மாவுக்குச்சகாயமு
ண்டோ வெனின்.

கசு.மாயாமயமான
மனதைக் கெடுக்கு
மார்க்க மியாதெ
னின்.

கஎ. விடயமான
மாயாசங்கற்பியிய
தின னீங்குமெ
னின்.

கஅ. அஞ்ஞான
நிருஷ்டி நீங்கு
முபாய மியாதெ
னின்.

மனதினால் நீக்கி, மேற்சென்று சோர்வில்லாமல்
செல்வொன்னு டழிவற்ற பரமபதத்தை சீக்கிரத்திற்
பெறுவாய்; சலனமுள்ளமனதை நிச்சலமானமனதி
னால், சார்வபூரணவன் அரசர்களைத் தமதாக்கினை
யில்நிறுத்துகின்றநீதிபைப்போல, நீக்கித் தன்னிலையி
னிறுத்தற்கு வல்லமையான தன்மையை யுடைய
தாம். §—சுநநமென்னுஞ் சமுத்திரத்தில் ஆசையென்
கின்ற முதலையானது பிடித்திழுக்க, மரணமென்னுஞ்
சுழலில் அகப்பட்டுச் சுழல்கின்றோமென் றறிபவர்
களுக்கு மனமென்னுங் கப்பலானது எட்டும், வீர
முற்று மலினமனதை நிற்மலமனதினால் கெடுத்தது,
சுநநத்தில் நையாமல் பரிசுத்தமனதை யுறுவுசெய்து
ஆத்மாவை நீ ஆனந்தவாழ்வி லடைவிப்பாய் ஆத்மா
வுக்கு வேறொருவரால் வாழ்வுண்டாடோ. †— எவ்
வெவ்வாதனைகள் மனதின்கணுதித்தனவோ அவ்
வாதனைகளியாவையும், அந்தந்தவிடத்தில் கெடுக்கில்
அந்நாசமே மாயாநாசமாம். முதன்மையான போக
மென்றும் பேதமென்றும்சொல்லிய இல்விரண்டு வா
தனைகளை யு நீக்கி, வந்திருக்கின்ற பாவாபாவமென்னு
மிரண்டையமாற்றி, நிருவிதற்பமாய் நீ சுகிப்பாய். ‡—
திரிஸ்யத்திலுள்ள இச்சைநீங்கினால், அவ்விச்சைத்
தியாகமே அஞ்ஞானமும் மனதும் நசித்ததாம், விட
யத்திற் பழகுகின்ற இச்சையே துன்பமாகும், நிரா
சையே சொல்லுதற்கரிய நிருவாணசுகமாம், பிரிவற்ற
தனதெத்தனத்தால் அதுண்டாகும் அறிவில்லாதவர்
கள் உண்டென்பதாயும், நிறைந்த மித்தையாயும்,
பெயர்மாத்திரடாயு மிருக்கின்ற அறியாமையானது,
சகலமுஞ்சைதன்யமென்றுணரில் மித்தையாம். ¶—
இப்படியென்று வசிட்டர்சொல்லவும், இராமரான
வர், அறியாமையினது செல்வத்திலுண்டாகிநெருங்கி
யிருக்கின்ற இவ்வறியாடையானது, இவ்விடத்தில்
அற்பமுமில்லாமல் எப்படிபோய்விடும், நீ ரனுக்கிர
கிக்க வேண்டுமென்று கேட்க; வலிமையானதவத்தை;

§ இ-ம். சித்துருவமான மனதினற் செடவுருவமான மனதைக் கெடுக்கவே
ண்டுமென்பதாம்.

† இ-ம் சித்துருவமான மனதைத்தவிர, ஆத்மாவுக்கு வேறுசகாய மின்றென்ப
தாம்.

‡ இ-ம். சங்கற்பமுதித்தவிடத் தொடுக்குவதே யதைக் கெடுக்குமார்க்க மெ
ன்பதாம்.

¶ இ-ம். நிராசைசுடிவமான ஞானநிருஷ்டியா லச்சங்கற்ப நீங்குமென்பதாம்.

யுடைய வசிப்புச் சொல்லுவார். வலியதுன்பமென் னும் முட்சுணிகிறந்த கொடிதாசிய சநகமென்கின்ற மலைச்சார்பில், நிலைபெற்ற வாத்பாவை பொருந்தத் தள்ளி, அன்வாத்பாஷன் கூடத்தானும் விழுக்கின்ற மாயையானது, உன்வதென்று பாய்க்கின் தத்துவ திருஷ்டிபிள்ளையாட்டும். சநகமென்கின்ற அவித்தை சிவமுடிவாய் எவ்விடத்தும் நிறைந்துருக்கின்ற பாவ வஸ்துவானது உதயமாயின், கசிக்கின்றமாயைக்கு ஆசையே ஸ்வரூபமாம், இம்மாயானாசமே கோஷ மாம். சிறப்பில்லாத சங்கற்பமானது கசிக்கில் இவ் வவித்தையானதுநாகசபாம்; ஞானமென்கின்ற சூரியன் உதயமானால், இதமாகாயத்தில் வாசனையாகிய அஞ் ஞானத்தகாசமானது நீங்குபென்று சொல்லுவாம். x-

காண்ப்பட்ட வஸ்துகளையாவும் பாயையென்றே சொல்லினை, ஞானமென்கின்ற ஆக்பாஸனையினால் விக்வினியின் அந்தமாயானது கெடுமென்று சொன்னாய், ஆக்பாஸென்பது எதுவென் றிராமன் னேதக, என்ன தக்கதவையுடையவசிட்டர்சொல் லுவார். திரிஸ்பத்தி விடத்தில்பே யடையாததாகி யும், எவ்விடத்திலும் பரிபூரணமாகியும், உன்வதெ ன்று சொல்லப்பட்டதெழும், பெயரில்லாததாகியு மிருக்கின்றபேரணவொன்றே, பிரபஞ்சவோமாம். †-

இவைவியன்று சுட்டப்பட்ட சகலமும் ஞானாகா யாகியும் நித்தியமாகியு மிருக்கின்றது பிரபஞ்சமாம், எப்பெழுதும் துற்றமுன்ன மனமாகிய சுற்றணியின் றும், மாயமும் சகலமும் பென்று சொல்லப்பட்ட அனைகலையினத்தம்மூன்றுகொள்குகளிலுமில்லை, ஆறு வகை விசுரமுமில்லை, இரண்டில்லாத பூரணமாகிய அனைகலையெற்றிருக்கின்ற சிவமாத்நாமே ப்ரத் மசுப்பாமிருக்கும். ‡-தனிகை மாகியும், தரிப்பாகா மாகியும், அழிவற்றதாகியும், பரிசுத்தமாகியும், விப லமாகியும், பிரிவில்லாதவொன்றாத்நாமாகியும், என் பன் பற்றாநிலைத்ததாகியும், உபகாந்தமாகியும், இனி மையான வஸ்துக்களனைத்துக்கும் கலந்து விசுரபற்றா மாகியிருக்கின்றஞானாகாமாயில், தவதுதற்கியானது சங்கற்பத்தைமொய்ச்சித்து, தனஅவசத்தில் ஓரமவு

கூ. அந்நவான திருஷ்டி கீட்டு முபாய மியாதெ னின்.

உ. திரிஸ்பத்தை கெடுக்கும் திருஷ்டி யாதெனின்.

உ. க ஞானமெய் படிப்பாட்ட தெ னின்.

உ. ஓ. ஆயின்னா னத்திற்கு வேகக வென்று பின்னெ லெனின்

* து. ம. மாயைபாசையுடையத்தி லுஞ்ஞானத்தகா கீட்டுமென்பதாம்.
; இ. ம. ச. ச. திருஷ்டியான ஞானமே திரிஸ்பத்தைக்கெடுப்பதாம்.
| இ. ம. க. க. திரிஸ்பத்திசுரபேரணவொன்றே பரிபூரணமே ஞானமென்பதாம்.

உ௨. ஆயினப்
போதம் வெளிப்ப
டவில்லையோ வெ
னின்.

உ௩. ஆயினப்
போதம் பந்தமாகா
தோ வெனின்.

உ௪. ஆயின்மாயா
காரியமின் ரோவெ
னின்.

உ௫. அவ்வனு
பவ யியாதினனு
ண்டாமெனின்.

உண்டாபிற்று. ¶— சொல்லிய ஞானமானது அள
வற்ற சங்கற்பத்தைச்செய்து அதிற்செல்லும் அவ்
வறிவானது இந்தப்பிரமத்தின் மனமேயாம்; இப்பிர
மத்துக்கு அளவற்ற சத்திகளுண்டா யிருக்கும், இர
ண்டில்லாமல் எவ்விடத்திலுஞ் சமமாகச் செய்கின்ற
வேகமான விம்மனத்தில், சலத்திலுண்டான அலை
களைப்போல, நாநாவிதமாகிய வல்லபசத்தி யுண்டா
கும். †— உள்ளே பொருந்தப்பட்ட சங்கற்பத்தினு
ண்டாகிய மனோரூபமானது, அச்சங்கற்பத்தினால்
மோதாரின்ற வாயுவினால் உண்டாகிய வக்கினிச்சவா
லையானது வாயுவினாலணைவதுபோல நசிக்கும் யான்
மத்தியமாயிருக்கின்ற பிரமஸ்வரூபம் அல்லவென்று
பார்ப்பதே மனத்திலுள்ளபந்தமாம்; எள்ளளவாகி
லும் பிரிவில்லாத பிரமஸ்வரூபமே நாமென்கின்ற
திடபாவையே முத்தியாம்.*— யான் அஞ்ஞான
மும், துன்பமும் உறுப்புக்கணிற்றைந்த வருவங்களுமா
கிய இவைகளை உள்ளவென்று பரவியிருக்கின்ற
அவைகளுக்கிசைந்த நாநாவிதமாகிய நடைகளினால்
ஆசையும் கட்டுப்படுத்தலும் உண்டாகும்; சடமாகிய
விலைகளில் யாதொன்று நானல்லேன், ஊன்களும்,
நரம்புகளும், அஸ்திகளும், புண்ணீரும், நானல்லேன்,
தேகத்தினதீதமாகிய பிரமஸ்வரூபமே யானென்
கின்ற நிச்சயமுடையவர்கள் மாயையை யறுத்து
தன்னை யறிந்தவர்கள். †— தானல்லாததாகிய சரீர
முதலிய வஸ்துக்களில் நானென்கின்ற பாவனையாகிய
சனமாகிய மாயையை, அறிவில்லாதவர்கள் உண்டெ
ன்று நியமிக்க உண்மையாம்; அறிவையுடையவர்களு
க்கு அம்மாயை யில்லாததாம் மனதெண்ணினைதை
அரசர்களுக்கு மந்திரியைப்போல, சீக்கிரத்தில் பஞ்
சேந்திரியங்கள் செய்யும், ஆகின்ற நல்லறிவினாலும்
நன்முயற்சியினாலும், போகத்தின் அவாவென்னும்

¶ இ-ம். சின்மாதிரமான பிரமத்தினின்றும் தனது ஸ்மரணமான வோர்
போத முதித்ததுண்டென்பதாம்.

† இ-ம். போதமானது மனோரூபமாய்ச் சகலசத்திகளோடுங்கூடிச் சகலத்
தையும் பேதம்போலத் தோற்றிவித்ததாம்.

* இ-ம். போதமான துதித்தவிடத்தோடுங்கிச் சகலமும் தன்மயமாய்ச் சிந்திக்
கிற் பந்தமாகாதென்பதாம்.

† இ-ம் தானே பிரமமென்னு மனுபவத்தினுற் பாஞ்சபூதபௌதிக மனைத்தாம்
வேறின் மென்பதாம்

௩௧. இல்லாதமா
யை வருத்தவதும்
அதனால் லவணன்
துன்புற்றது மியா
தென் கின்றசங்
கைகளிரண் டினுக்
குமுத்தரங்கு நல்.

௩௨. இதுவுமது

௩௩. இதுவுமது

௩௪. சித்தன்
துன்பங் கொடுத்த
தென் னெனின்.

௩௫. இதுவுமது,

யினால் திடத்தைப்பொருந்தும் என்று சொல்லி திரும்பவும் இராமர் சொல்லுவார்.— இதுவும் இன்ன மொரு சந்தேகமும் என்மனத்தி லுண்டாயிருக்கின்றது, முன்சொன்னலவணவரசன் பெரியதுன்பமடைந்தது என்னகாரணமென் றிராமன்கேட்க, அக்கேள்விக்கு வசிட்டபா முனியானவர் சொல்லுவார். குற்றமற்ற மனதினால் செய்ததினால் அத்தொழிலின் பரயோசனத்தை தேகமனுபவிக்கவில்லை; சொல்லப்பட்ட அவ்வரசன் ஒருதினத்தில் சிங்காரவனத்தில் தனியொயிருந்துகொண்டு, — மனதிற் சிந்திப்பான் நமது பாட்டனாகிய வரிச்சந்திரன் தேகத்தோடுஞ் செய்த பெருமையான விராசஞ்ஞயாகத்தை நாமனதி னாற் செய்வோமென்று நினைத்தமனதினால், யாகத்துக்குரித்தாகிய உழுகின்ற கலப்பைகளையும் சகல திரவியங்களையும் சங்கற்பித்து, வேதசாஸ்திரமார்க்கமாக யாகசாலையிற் போய் முனிகளை நியமித்து பூசித்து வாருங்களென்று தேவர்களை வேதமந்திரங்களினால் வரச்செய்து, மிகவு மக்களியைவளர்த்தி, —

தேவர்களுக்கும், தபசிகளுக்கும், அந்தணர்களுக்கும், ஆராதனைகளை ஓர் வருஷம் தொடர்ச்சியாக நடப்பித்து, தனது திரவியங்களைபெல்லாம் தொலைய நீதியாகக்கொடுத்து, திரமுள்ள மனதினால்யாகத்தை நிறைவேற்றினபின்பு, பகற்பொழுது நீங்கிற்று, அரசனாகமுடிவீட்டு விழித்தான், இக்காரணத்தினால் ஒன்றி லொதுங்கிய மனதே சுகதுக்கங்கள் அடையுமபடி யனுபவிப்பதென்றறிவாய். ¶ — சாம்பரிகனுடைய குணத்தை யான் சொல்லக்கேட்பாய், தெளிந்த லவணவரசனது சபையின்முன் னடைந்து இந் தரசாலவித்தையினால் மயக்கத்தைச் செய்திருக்கின்ற சாம்பரிகனுனவன், மறைந்தான், அவ்விடத்தில் இவ்வளவுநடையையும் பார்த்து கூடவிருந்த நம்மை இதைன்ன காரணமென்று அவ்வல்லமையுடையவரசனும் மந்திரிமுதலிய சகலருங்கேட்க, உள்ளத்தீற்றிரிகாலத்தைபுந் தெரிந்துகொண்டு, — இவ்விடத்துத் துன்பமவந்த காரணத்தைச்சொல்ல, இராமாசனே? இராசஞ்ஞ யாகத்தைச்செய்தயாவரும், பன்னிரண்டு வருஷம்வலியதுன்பத்தினால் தீயவருத்தமடைதலால், லவணனும் தனக்குரித்தான மனதினால் இராசஞ்ஞயங்குட்டிச் செய்தபடிக்கு, இந்திரன் துன்பங்கொடுக்கு சிமித்தம் விண்ணுலகத்தினின்று ஒருத்தனையனுப்ப, ¶ இம். சுகதுக்கமனுக்கேயன்றித் தேகத்துக்கின்றென்பதை யறிவித்ததாம்.

உ.க. முத்தர்சன்
கைக்குத்தர்சன் தொ
ன்றனானுத்தானை
பூமிக்கோத் தொரு
த்தூக்கால்.

அத்தெவனாதன், சித்தனய்வந்து யாகஞ்செய்த
வனாவசனாக்கு அரியதுன்பத்தைக் கொடுத்து
திருப்பிப் போயினான், +— ஸ்ரீராமா! இன்னபொன்று
சொல்ல நீ கேட்பாய் அஞ்ஞானபூமி ஏழுமார்க்க
மாம், முழுவாகிய ஞானபூமியானது ஏழுமார்க்க
மாம்; சொல்லிய இவ்விசைந்து மார்க்கங்களும் தம்மிற்
முன் பற்றுவனவாகும், அவற்றி லொன்றுக்கொன்று
சம்பந்தமாம், ஒன்றோ டொன்று வியாபித்து
பெறுக்துவனவாகிய மார்க்கங்களானவை அளவில்
வனவாம்; ப்ரத்தியட்சாமாகிய ஸ்வரூபநிச்சயத்தைப்
பெறுவதே போகடியாம்; அச்சொருபத்தை விட்டு
நடுவுதல் தேவதையை நானென்கின்றபந்தமாம். ||—

உ.க. ஆத்மாவா
யிருத்தலையு மனத்த
யாவாழலையு மறிவி
த்தல்.

இப்பூமிக்கோச் சுருக்கமாகச்சொல்லினார், அவ்வஸ்
தவை அனார்த்தவர்களுக்கும் யுணவாதவர்களுக்கும்
நல்ல வடையபாங்கவான, அநாதியான சத்தாமாத்
திரபாயின்ன ஞானஸ்வரூபத்திலிருந்து சுவைபற்றவர்
களே விடுதற்கரிய காமவெகுளிப்பயக்கபென்னு முக்
குற்றங்கடையச் செயித்தவர்களாம், உண்மைஞான
மில்லாதவர்கள் சமமுதலியவை போச் செயிக்காதவர்
களாம், தேவதையுட்களில் செல்கின்ற ஞானமே
மார்த்தற்கரிய ஸ்வரூபத்தினின்று கிழ்துதலாம்.—

உ.அ. இதுவுமுதல்.

ஆதிக ஸ்வரூபத்தைவிட்டு கீக்குபறிவே போக
பென்று சொல்லியமீர், வேறே போகமுண்டென்று
சொல்லியமீர் வேறே போகமுண்டென்று சொல்ல
முன்னுபின்ன மில்லையாம், ஒரு விடயவஸ்து
வின் நினைவைவிட்டு வேறொரு புறத்திலிருக்
கின்ற விடயவஸ்துவை நினைக்குமிடத்தில், அவ்
விடயவஸ்துவின் பத்தியிலும் சங்கற்பாகிதயா
பத்திக்குறித்தொரு பைஸ்வரூபத்தின்றனவையாம்.
இத்தொடர்பு தற்பொருத்தமாய், சுவைமில்லாத மடா
னத்துக் கொப்பங்கிவருகின்ற கனகிலுள்ள விருத்தி
ஞானமும் கழுத்தி யவதையிலுள்ள அஞ்ஞானமும்
தீர்த்தஸ்வரூபமாம். §— தேவர் நானென்கின்ற பிரிவுந்
தெனெனவாத ஞானமுதலித்து, ககபொதமாய் சகி
யாத பன்னுஞ்சயமே ஆதற்புன ஸ்வரூபமாகும்,
முன்னுரைத்த அஞ்ஞானமாகிய பூமிக்கோக் கேட்பாய்,
இழிகாகிய விக்ஷாபகோமும், தீர்த்தசாக்கமும், மகா
சாக்சேமும், அதிற் சாக்சிசொற்பகமும், சொற்

உ.க. பிரமந்த
சங்கற்பி உபகா
னபூமியிலுள்ளகளை
மருத்துவத்தல்.

+ இ-ம். வனவன் முன்புசெய்த சிவித்தம் வந்த காரண முகாதத்தாம்.

§ இ-ம். ஆதிகபொதம் காரணபூமியென்றும், ஆதிகபொதம் அஞ்ஞானபூமி
பென்று மறிவிக்கப்பட்டதாம்.

§ இ-ம். ஆதிகபொதம் வினக்கணமறிவித்ததாம்.

ச௦. அதன்முதற் பூமியினிலக் கணங் அறிவித்தல்.

சக. இரண்டாம் பூமிமூன்றாம் பூமியின் இலக்கணங் கூறல்.

ச௨. நான்காம் பூமியினிலக்கணங் கூறல்.

ச௩. ஐந்தாம் பூமி யாரும் பூமிக ளின் இலக்கணங் கூறல்.

சச. ஏழாம் பூமியினிலக் கணங் கூறல்.

பனமும் இச்சொற்பனசாக்கிரமும், சுமுத்தியுமென்று சொல்லப்படும்.— இத்தன்மையையுடைய அஞ்ஞான பூமிகளேமும் ஒன்றோடொன்றுகலந்து இப்பூமிக ள்நேக நாடங்கையடையும், ஆத்மஞானத்திலிருந்து ஒருஞானமானது, நாடமில்லாத தாயும், களங்கமில்லாததாகியும், இனியுண்டாகிவந்து விருத்தியடையாநின்ற மனது சீவன் முதலாகவருகின்ற நாடக்கிரிகைகளுக்கு ஆதாரமாகியும் பீசுருபமாகியும் நிற்கின்றவதனால், முதற்பூமியானதுவந்துசாக்கிரமாம். ௧—

இவ்வந்து சாக்கிரமானது பிரமஞானத்துக்கு முதன்மையான அவத்தையாம், சீவ னுண்டான பின்பு இவனானென்றும் இதென்னுடைய தென்றும் முன்னில்லாததான இப்பொழு தற்பமாக உண்டாயிருக்கின்ற நிச்சயமே, சாக்கிரமாம். இதையன்றி இவனானென்றும் அவனானென்றும் இதுவென்ன தென்றும் அதுவென்னதென்றும் சிந்திக்கப்பட்ட இதுமுதலாகிய சந்நாந்தரங்களில் தொந்தமாகபெருக்கின்ற இந்நிச்சயமானது மகாசாக்கிரமாம் ௨— முன்வாதனையினால் அறிந்ததானாலும், அறியாததானாலும், தோற்றினதிலமுந்த தானந்தமயமாகி சாக்கிரத்தில் மனோராச்சியஞ்செய்வது சாக்கிர சொற்பனமாகும், அலைகள் வீசாநின்ற கானவீற்சலமும் கிளிஞ்சிலில் ரசிதமும் இரண்டுசந்திரனுமாகியஇவைகள் முதலாக நாநாவிதங்களாக நீங்கின வேற்றுமைகளை சாக்கிரத்திலனுபவிக்கின்ற தன்மையால் சொற்பனம் நாநாவகைப்படும். ௩— கூணகாலத்தில் அளவில்லாத தொழில்களை பார்த்துணர்ந்தோமென்னும் சொற்பனம் நீங்கி முன்னடைந்த சங்கதிகளை சிந்திப்பது சொற்பனமாம். முன்பார்த்தபொருளை அநேகநாள் கழிந்து பின்பு பார்க்கின்ற அவ்வஸ்துக்களை மறந்தவனாவெருநேரம் அறிவுவரப்பார்க்கின்ற சொற்பனமானது சாக்கிரத்தைப்போல சாக்கிரத்திற்கேதோற்றுக்கின்ற இத்தொழிலே சொற்பனசாக்கிரமாம்.

ஆறுவிதமாகிய வவத்தைகளேநீக்கிய சீவனானவன் பெற்றிருக்கின்ற அவத்தைகளின் தன்மையானது

௧ இம். பிரமத்தி னுபருபாகிதமாயுண்டான வறிவே சகலசிருட்டிக்கும்ஆதாரமாகையாலதுவிந்து நனவென நாமமிடப்பட்டதாம்.

௨ இம். பொதுவாயுண்டான வறிவுக்கு முன்னில்லாதபேதஞ் சூட்சுமமாயுண்டானவிடமேசாக்கிரமென்றும், அவ்வாசனை வளர்ந்தவிடமே மகாசாக்கிரமென்றுங் கூறப்பட்டது.

௩ இம். சாக்கிரத்தின் முன்பார்த்ததையும் பாராததையுங்கற்பித்து பயனின்றி வீணாக மனோராச்சியஞ்செய்வதே- சாக்கிரசொற்பன மென்பதும்.

ச.அ. ஆரம்பூமி
ஏழாம்பூமி களின்
இலக்கண மறிவித்
தல்.

ச.க. இவ்வேழா
ம்பூமியினி லக்கண
ங்கூறல்.

இ.௦. ஞானபூமியின்
யெருமையை யறி
வித்தல்.

சங்கற்பம் அறலாகும்.†— இவ்வைந்து பூமியின்
முதிர்ச்சியினாலும் தானாகிய ஆத்மஞானத்திலுமுந்திய
ஆநந்தத்து அமைதியால் புறம்பியு முள்ளிலு மிருக்
கின்ற விடயங்கள் விடுபட்டு, பக்கத்தி லிருப்பவர்கள்
வலிமையினால் அறியவருவதே பதார்த்தபாவனை
யாம். நிறைவாகிய இவ்வாறு பூமியினனுபவத்தி
னாலும் திரிஸ்ய வேறுபாட்டை நீக்கி திரமுள்ள தனது
சுபாவஸ்வரூபத்தில் நிற்பதே மறைபட்டிருக்கின்ற
தனதாத்ம ஞானஸ்வரூபத்தைப் ப்ரத்யக்ஷப்படுத்துந்
துரியமாகும் களங்கமற்ற சீவன்முத்தர்கள் து மார்க்க
மித்தூரியமேயாம்.¶— துரியவாழ்வானது சொல்லிய
சீவன்முத்தித்தன்மைக்கு மேலான விதேகமுத்தர்கள்
பொருந்தாரின்ற துரியாதீதமாகிய பதமாம்; ஆத்ம
ஞானத்தினால் தனது ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்த மகான்
மியத்தையுடையபுருடனால் அடைகின்ற தன்மையை
யுடையதாம்; நிலைபெற்ற இத்தூரிய பதத்தைபெற்ற
சீவன்முத்தர்கள் சுகதுக்கங்களில் முழுகார்கள்; இம்
முறைமையினால் பக்கத்திலுள்ள சீடன் முதலான
வர்களால், தேகசம்ரக்ஷணையு நித்திய கன்மங்
கையுஞ் செய்யும்படி சொல்லுகின்ற மார்க்கத்தின்
படியே நித்திரையைவிட்டு எழுந்தவர்களைப்போல
நிகழ்காலத்துக்கடுத்த குணங்களைச் செய்துஞ்செய்யா
தவர்களாய்நிருவாணசுகமாய்வாழ்வார்கள்.†— இந்த
ஞானபூமிகளேமும் பரிபூரணஞானமடைந்தவர்களுக்
கேயன்றி மற்றவர்களுக்குத் தோற்றாது, இங் ஞான
பூமிகளை யடைந்தால் அஞ்ஞானத்தையுடைய மிரு
கங்களானாலும், ஆசாரமில்லாதவனானாலும், சரீரத்
தோடுகூடினவனானாலும், மரணமடைந்தவனானாலும்,
முத்தனென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை; தத்துவஞான
மென்பதுதன்மேபந்தம்விடதலாம், இப்பந்தநிவர்த்
தியைப்பெற்றால் இதுதானேமோக்ஷலாபமாம், அஞ்
ஞானமானது, கானற்சலமுதலாகிய மயக்கங்களை
பொய்யென்றுபார்க்கவதின்ப்ராரந்திபோம்; அறிவின்
மையும் மித்தையென்றுபார்க்கில் அவைநாசமாம்.—

† இ.ம. மனம் ஆத்மவிசாரத்திற்கறைவதே (மனம்சிறுகல்) தனுமாநசியென்
றும், தத்துவஞானமாதலே (உண்மையிற்பொருத்திரிற்றல்) சத்துவாபத்தியென்
றும், அஃதொன்றிலும்பற்றற்றிருப்பதே (சங்கற்பமறல்) யசம்சத் தியென்றுஞ்
சொல்லப்பட்டதாம்.

¶ இ.ம. திரிஸ்யதிரஷ்டிரீங்கி திருக்குவாயிருப்பதே பதார்த்தபாவனையென்
றும், சசாதிகவிசாதிக சுகதபேதரகிதமான சைதன்யமேதுரியமென்றுஞ் சொல்
லப்பட்டதாம்.

† இ.ம. இப்பூமியான துரியமே துரியாதீதமாயும் விளங்குமென்பதாம்,

இத. நான்முயி
யை மடைத்தவர்
கள் பெருமையும்
அடையா தவர்கன்
சிறுமைவு மறி
வித்தல்.

இவ்வுத்தரணியைத்
தீர்த்துக்கொள்ளுமார்க
கமித்தொண்புமி
யைத்தவிர வேற
ன்றொணவ.

(ஸி. பி. இராஜாசாமி)
 பரிந்துரைக்கப்பட்ட
 வல்லுநர் மாரிசர்
 கணாங்குதல்.

1. The first part of the document is a list of names and addresses, which appears to be a directory or a list of contacts. The names are written in a cursive script, and the addresses are listed below them.

தனது தம்முடையவன்வருபத்தை யுணர்வாரின் தமது யுணர்வாரைநடந்து அடைவதற்குத்த உண்மைஞான பூதங்களை உவந்த முகன்மைமயான சத்துக்கள், சகல முத் தியாவிரிக்கவும், வணக்கவும் உரியவாம். இந்திரியங்களிலென்ற வெருகலையாயுள்ள சத்துக்களைச் சொரித்தவர்கள் அழிவற்றவரிலேயே விருந்தவர்கள், பல சிவப் பூர்வவாங்கிய வன்மைமயாகவாழ்கின்ற தேவெந்திரங்களும், சகலவந்திரங்களும், திரைமுகத்தோற்று வற்ற அந்நன்மைமயான பரமபதத்தை அடைந்தவர்கள், அப்பூமிகளை யடைந்தவரேயாம். ஞானபூமியை யடைந்தவர்கள் சகலமுத்திரத்தில் முழிக்கிடப்ப வர்களாவர்.—மனதடங்குக்கின்ற தந்திரபீடஞானமாம், ஞானபூமிகள் அப்பாமைக்கு முபாயாம், பாட்கையங்குத்த இந்த ஞானபூமிக்கேயல்லால், இப்பெழுநூலெல்லிய பகத்தாகியபரமபதத்தை அடைவதற்கு ச.அ. பட்டவன், நிரெய்னும், நானெய்னும், தானெய்னும், அன்னியரென்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஒன்றமகையல் அபேதமாகியும், தோஷமில்லாததாகியும், காமமில்லாததாகியும், பாகாசுக்கு நிரதிசயமாததாகியும், உபபாத்ததாகியும், ஞானமாகியும், ஏகபதியும், உபயில்லாததாகியும், நாயில்லாததாகியும், உபயிவற்ற வில்லாததாகியும்.—பாவமும், அபாவமும், அதிரும், அந்தமும், பற்றதனும், உன் னதும், இல்லாததும், அநீகமும், பாகாசமும், உபவமும், அந்நின்னையும் என்று சொல்லப்பட்ட விலக வில்லாததாகியும், சிதாகயத்தி விருக்கின்றதாகியும், விபவகயவியும், சகலபூராகியும், அல்லாததாகியும், பவதினும், வாகினும், தாவககடாததாகியும், அகத்தனஞ் சகலத்தாகியும், நீங்குநற் கரிய பூரணத்தனஞ் பூரணமாகியும், அவாவிரத்த வியாவியும், தான தான வந்ததாகியும் விவக்கு கின்றவன்து ஒன்றேயாம். ||—ஏழாதிதாங்கிய வன் பூதங்களை, அடையப்பட்ட நிரவ்வரும் இத் தன்மையது. இஃதே மாயையின் பெருகையை, திரைமுக நீக்கமாய் சிப்பிபொருத்திய வண்ண வரமணவன், சரித்தகதாபுறத்து வனவென்னுங் தன் னுடைய முன்னபே பார்த்த சித்தாவையிவது பக தத்தினுள் வகைகளை இச்சரித்துடன் பாய்வார்க்கு மித்தின் கண்ணிற் காணாடுபெய்ப்பதை மத்திரிக ஞான ஒளிகொடுத்து, பவககொடும் அமைத்து.

* இம் மனநிலையை விடத்தண்டை எள்வா முடிதில்லாத தந்தையரில் தந்தை.

கி. ஞானபூமியி
னலுண்டான பிர
மசிச்ச யத்தைச்
சொல்லி அஞ்ஞா
ன பூமியினலுண்
டானமாயாவிசித்தி
ரம்பாத்தி யஃமா
னதறிவித்தல்.

கி. இதுவுமது.

கி. இதுவுமது.

கி. இதுவுமது.

கி. இதுவுமது.

கி. இதுவுமது.

தெற்குத்திசையினடந்தான், திருமபவம் திக்குகளை
வெல்ல நடப்பவனைப்போல எதிரிற் பிரகாசிக்கின்ற
வந்தமலைக்குமுன்வந்தான், வடதிசையல்லாத மூன்று
திசைகளில் காடனை த்தும் சுற்றிப்பார்த்தான், மிகவும்
வருந்தினான், குறிப்பானவோரிடத்தில் அப்பொழுது
நினைத்த நினைப்பு உருவெடுத்ததுபோல விருக்கின்ற
முன்னனுபவித்த வனத்தைப்பார்த்து, — இயடபுரத்
தையொத்த அந்தக்கொடிதானகாட்டிற் சஞ்சரிக்கு
மளவில், நீசர்கள் தொழிலைப்போல அந்தலவணன்
முன்சஞ்சராஞ்செய்தபூமிகளையும், அவ்வூர்களையும்
நன்றாய்ப்பார்த்தான், மிகவுமதிசயித்தான், முன்கண்ட
நீசர்களையும் நீசஸ்திரீகளையும், குடிசைகளையும், தவி
ராதபடிக்கு பூமிக்கரசனான லவணன்பார்த்து அதி
சயத்தினால் மனமயக்கமடைந்திருந்தான், — மனந்
தளர்கின்ற துன்பங்கரைக்க கண்கரையும்படி நீர்
பெருகி சரீரமிளகி கதறியமுகின்ற மூப்புள்ள நீசமா
தர்கள் குழாத்தில், மிகுந்த விசனத்தினால் வாயைத்
திறந்து தேம்பித்தேம்பி ஒருஸ்திரீ முதனாள்மரித்த
தன்மக்கள் நாமங்களியாவையுஞ்சொல்லி மிகுந்த சத்
தத்தினால் இப்படி நானாவிதமாக அழுதாள். — எனது
மடியிலிருந்து நீங்கி இறந்துபோகாநின்ற குழந்தை
களே! தீவினையினால்எனைப்பிரிந்து எவ்வளவுதுரம்
போனீர்களோ! யார்முகத்தைப்பார்த்து பரதவிக்
கின்றீர்களோ! சரசமாகச்சிவந்த குன்றுமணி மாலே
யைத் தரித்திருக்கின்ற புயங்களினால் குளிர்ச்சியாகத்
தழுவி தணியாதா எனது விசனக்கினியை, பெண்
னே? தணிப்பாயோ, ஐயோவையோ! — யாங்கள்
பூர்வத்திற்செய்ததவசினால் தேடாமற்கிடைத்ததிரவி
யத்தைப்போல எங்கள்முன்வந்தடைந்து, உலக்குமி
போன்றவராகிய உனதந்தப்புரத்து ஸ்திரீகளினது
மோகத்தைவிடுத்து, எனதுபெண்ணைக்கூடிச்சுகித்த
அரசனாகியமருமகனே? எங்களைமறந்துவிட்டாயோ!
சந்திரனையொத்த வுனதுவதனத்தை இவ்விடத்தில்
வந்து காட்டுவையா! இலக்குமிபோன்ற வெனது
பெண்ணுக்குநாயகனே? உமக் கெனதுபெண்செய்
கின்ற அற்பகுற்றங்களினால் மனமவேறுபட்டாயோ!
வலியசநமென்னு மகாரதியில் கொடிய வினைகளா
கிய வலைகளானவை வந்துபொருந்தி தனக்குண்டான
பூபாலனத்தைவிட்டு, எனதுமகளுக்கு நாயகனாகி,
அற்பமான சநந்தையுடைய சண்டாளரைப் போல
நரேந்திரனும் சண்டாளத்தன்மையை யடைந்தான்,
மின்போன்ற சநந நிலையிலலாதது, ஊழானது மிக

க.க. தாதுபுடல்
யினுலுப்பாளர்
மரிச்சு. பழக்குதல்
சொல்லிவருகை
முயி னுலுப்பாளர்
னயாவிரித்திரம்
பரதய. மருத
நிலித்தல்

வுக்கொடியது, பிசுவுப் கொடியது என நழுதான்.
இப்படியென்றழை— அவன் ப்பாவித்துச் சொல்
கையகன்குதையுக் கேட்ட. லைவாசான், அவ்விடத்
திற்புடலிடுக்கின்ற தனது பாங்கினாலும், அவனு
தன்புத்தைத் தனித்தது, அவன் வழுத்தினு னுது
தன்புப்பின்ன? நீ சொன்ன? உனது புத்திரி சொன்ன?
உனது புத்திரர்களைப்? ஒன்றையுப் கிடபால்சொல்லு
புப்பின்ன அப்பன் பெயர், புனைக் கிழவியானவன்
கூடவான். இதரபறைச்சேரி இதிலொருசொல்பான்
எனது புழுதன், இச் சண்டாளனுக்கு இவ்விடத்
தொழுபெய்ப்பித்தான், அப்பெயரைனை தேர்வெந்தான்
பெயறு பிறுக்கின்ற ஓரரசன் வந்து புணர்ந்தான்,
வெருவான் கூட்டிய வழிநூல் அப்பெண் சூன்லு
பின்னகளை பின்ன, கையாபரிய நல்ல வுழைப்
ப்பான் கொடியபுழுவந்து எனதுபுக்கன் பாயாபடை
தாக்கன். — அபேககாலம் என்பான் முதலாவவர்கள்
வாழ்த்துருத்த பின்ன, கைய புக்கத்திலுல் பழையிலை
புக்கலைவன்வற்றி கொடியாபுபையாத்த கருப்பினுல்
திருத்திகாசுபென்று சண்டாளர்களைவரும் இதந்
தான், நடுநடுகின்ற தன்புத்தையும் தனித்திருப்ப
தையுப் பாய்க்கன் சகையாபாய் பெற்றேபென்று
சொல்ல, கொடியபுத்தையுடைய அரான் தனது
புத்திரிசேய் ப்பாத்தது, பாயலுய் வியாபுத்தது. —
அவர்களுக்கும் கொடியபுத்தையுடைய கொடுத்தது இக்
கிசுத்திரியினுடைய கொடிய தன்புத்தை நீக்கி அவ்
வின்னின்முகத்திற் தன்னகில் வந்து கொடியபுக்க
தின் தன்னகில்புதி, பாயாபுபையுடைய வல்லைய
பாயாபு, அந்த வல்லையாசன் கங்குடபாய்த்து, அந்
தாக்கன் தனிப்பதற்புப பிழைவன்குவைபுப் பாய்
புத்தித்தது தனிப்பது துணைதிபெற்றான் அந்
புத்தையுடைய புத்திரன்? இப் பாய பாயை
பாயது தனித்ததாய்விட ப்பாத்ததுக் கொடுக்
புத்திரன் பாயை வல்லையாபுபுல் அந்ததுபுத்த
புது, அந்தபுத்திரன் என்று வரிட்ட முனி கொல்ல
பு, கையாபுபாய் மகிஷாசுக்கியத்தின் பாய்த்தவனைத்
தன்புத்தபுத்திப்பாய்த்ததெனவ, கையாபுத்தன்
கையிப்பபென்று கொட்ட, புத்திரபுத்தி, வரிட்ட
முனி கொல்லுபு, கொடிய தான பாயாபுபுது அது
வற்றிப்பாய்த்ததுக் கொடுக்கிற காதி கையாபுபுதுல்

க.க. இதுவுமது.

க.க. மாயவரு
த்து மென்மைய
மதவருமதவரு
யவைத்ததையுமறி
வித்தல்.

க.க. சங்கிர
கொப்பான் சத்தி
யாபானதென்னிய
கின்.

புதும், சங்கிரகொப்பான் தன்னுடையபுக்கன்சொச்சைக்கிரத்திற்றொச்சைபு
பாய்த்ததெனத்ததாம்.

சுசு. சாக்கிரசொற்பன மெய்யாகத் தோற்றினதற்கனுபவஞ்சூக்குமமாயுரைத்தல்.

சுஎ. இதுவுமது.

சுஅ. ஆத்மஸ்வரூபநிர்வணம்.

சுக. ஆத்மானுசந்தானநிர்வணம்.

இம்மாயா விசித்திரத்தை இனியநியலாம்,§— காக்கையேற பனம்பழம் வீழ்ந்ததுபோல, வாசனாவயத்தில் மனமானது தமக்குள்ளேதாம் ஒன்றாகக்கலந்திருக்குமென்று அறிவினிச்சயத்தினின்றவர்களாகிய சத்துக்கள் சொல்லிக்கொண்டிருப்பார்கள், ஆகையினால் முன்னாலில் இந்தரசால வித்தையுள்ள சாம்பரிகனால் கடையுராகக் காணப்பெற்ற மயக்கத்தையே யான் சொல்லி யிருக்கின்ற லவணவரசன் பின்றினத்திலுங்கண்டதேயன்றி வேறல்ல.— அரசன் பார்த்திருக்கின்ற சாக்கிர சொற்பனத்திலுண்டான அறிவின் மயக்கத்தையே, வரையின்பக்கத்திலிருக்கின்ற அச்சண்டாளரும் நல்லறிவினால் அறிந்தார்கள். லவணவரசனென்னும் அறிவினுத்யமானது சண்டாளர்களின் மனங்களிற்கேற்ற, சண்டாளரென்று தோற்றுகின்ற வறிவானது இவ்வரசனுடைய மனதில் உண்டானபடியால், மகா மாயையான தென்னசெய்ய மாட்டாது.†— தோற்றப்பட்ட மாயா வஸ்துக்களானவை ஞானப்ரகாசத்தினால் உள்ளனவாகும், பஞ்சேந்திரியங்களுக்கும் சம்பந்தமாயிருக்கின்ற வஸ்துக்களியாவும் ஞானத்தினால்லாமல் உள்ளவைகளாக மாட்டாவாம், உண்டாகிவரு ஞாதாவும் ஞேயமுமாகிய இரண்டினுடைய மத்தியில் ஞானத்தாவுக்கு இசைந்தவடிவம், சார்ந்தறியப்பட்ட விடய வஸ்துக்களும் இவைகளையறியப்பட்ட ஞாதாவும், ஞானமும், இல்லாததாகியும், இவைகளைப் பொருந்துவதாகியுமிருக்கின்றதே, மேலான மோக்ஷமாம்.*— ஒருவிடயத்தினின்று மற்றொன்றில் மனம் பொருந்தினால் அவ்விரண்டின்மத்தியில், சத்தாமாத்நிரமாகியும், நாமமில்லாததாகியும், அறிவில்லாததாகியும், விடயமில்லாததாயுமிருக்கின்ற அதுவென்னும் பிரமமும், நீயென்னுங் கூடஸ்தரும், ஐக்கியமான சிதாநந்த ஸ்வரூபமாய் ஏக்காலமும் பிரிவற்றிருப்பாய்; மிகுந்த நுட்பமாகிய அறிவினால் யுத்தியாய் விசாரித்து, நான் சம்சாரியென்கின்ற கருத்தைக்கெடுத்து வேரோடே கெடுமென்படி மனதின்றொந்தங்களைக் கெடுத்து சபாவமா

§ இம்- இவை மேற்கதையினன்றாய் தெரியுமென்பதாம்.

† இம்- ஒருவன் சொற்பன மற்றொருவனுக்குச் சாக்கிரமாகவும் ஒருவன் சாக்கிர மற்றொருவனுக்குச் சொற்பனமாகவு மாவதுபோல, அரசன் மனோரஞ்சிய முன்னுள்ள சண்டாளருக்கு சிதார்த்தமாகவுஞ் சண்டாளர் சாக்கிரமாகனுக்குச் சாக்கிர சொற்பனமாகவுந் தோற்றிவித்தது, மாயாவிசித்திரமே யன்றி வேறின்மென்பதாம். * இம்- திரிபுடிக்கு விலக்ஷணமாகியுஞ் சலக்ஷணமாகியுமிருங்கின்றவஸ்து மத்தியகதஸ்வரூபமாய் விளங்குமென்பதாம்.

எ. சூதாபாப
வ நிரூபணம்.

எ. சூதாபாப
வ நிரூபணம்.

யிறுந்தபடியே தெளிந்திருப்பாய்.*--சநமரணமாகிய
ஏற்றத்திற் கடவுளாகியபுச் சுழற்றுவின்ற வாசனை
பென்னும் பெருங்கயற்றை மிகவும் பெரிதான எத்த
னத்தினால் அறங்க்கூடவாய். பேலான வாத்தம்
கயவத்தில் முன்னுண்டாகியிருக்கும் மித்தையாகிய
பானது, உலகவேற்றுமைக னென்கின்ற அசத்திய
த்தை சிறப்பையுடைய ஆராயமானது வடிவநிலை
ததாயிருந்தும் இல்லாததாகிய நிலிதத்தை பொருந்
துவது பேலக கண்பித்தும்.†-- துன்பம் பொருந்திய
சங்கற்பனாத்தினால் பனதிறந்தால், பழமையாகத்
தொடர்ந்துவந்த மேகவென்கின்ற மூடுபனியானது
விடக்கீங்கும், சாற்கால முதிருப்படிவந்தால் ஆகா
சம் பாகாகியதுபேலக, ஆந்தர்போதயாத்திரமாகி
யு, அழிவற்றதாயும், ஒன்றானாகியும், உருவ
மிலத்தாகியும், சகலமனையில்லாததாகியுமிருக்கின்ற
பிரமபானது சொச்சமாய் பாகாகித்தும்.†--

உற்பத்திப்பிரகாரணம்.

முற்றிற்று.

திருப்பிரகாரணத்தில்

சு க் கிர ஸ் க தை .

அவதாரிகை.

முற்றிப்பாஸத்திற் சைதன்யியத்தினுண்டான பதினாவல்லாசமே
சகலமன்பத்திற் அந்நவபூமியாயும், அதை கிளிர்த்திப்பதற்கு நான
பூரி பதினாயுடன்கித்து, அந்நவ சைதன்யியமாயாக விளங்குமென்
பதை வைபவமகாநவநியமாத திருப்பிரகாரணத்தி லென்குகிரித்தம்,
அவை விரிமுதலிதன்வ கக்கிரஸ்கதையிற் சைதன்யியத்தினுண்டான
பனதற் சகல விவகிதவதை கிரகிக்கிறார்.

க. சுக்ரத்திரி
விலக்கை மறவி
த்தல்.

எழுதுகின்றவனும், எழுதுகின்றவிடமும், எதிரா
கண்பன்கின்ற திரவியங்களுள், இல்லாபல் சூற்பமற்
நிறுக்கின்ற சிததயமத்தில், சகலபன்னுள் சித்திரபா
னது உண்டாகித்தோற்றுப், உண்மையாகத்தோற்றிய
தன்னைத்தா னைப்பாத்துக்கொண்டவர்க்கும்; ஆகவின்

* இம் மனதை யாத்காலித் கரைக்கவேண்டு மென்பதாம்.

† மும். அதன் பிரகாசத்தை மதிச்சங்கற்பமான மனது, சகம்போலத் தோற்றி
கிள்ளிப்பதாம்.

† இஃது பிரகாசங்கற்பமான மதித்தமனமாதப் பிரமத்திற்கரைத்துத் தானுணப்பிரம
பிரகாசமாப் பின மகவென் கிமென்பதாம்.

உ. ஆயிற்சகமின்
ரோவெனின்-

நட. ஆயிற்சகம்வே
 ருமேயெனின்.

சு.ஆயிற்சகந்தனி
யேதோற்றுகின்ற
தேயெனின்.

௩. இதற்குத்தி
ருஷ்டாந்தம்பார்த்
கவரனு பவத்தை
நிரூபித்தல்.

[illegible]

* இம் இரகரணமின்றி இத்தரவிற்பித்தலுண்டு எத்தனைதர இத்தரவிற்பித்தலுண்டு

† இ. ம. பிரமத்தி லதின் ப்ரதிவீம்பமான சக்திரானதோ டேதுவான் லி. மென்பதாம்

1. இ-ம். சகமானது வேறாயிருப்பதுபோலத் தாழ்ந்தவையினை வேறாக்கிப் பதாம்.

† இம், கல்விலிளக்கும் ப்ரதனாய கல்வியிருந்ததுமருபுபிதும் கல்வியு
கத்தோற்றுவுகபோலச் சித்ததைவிளக்குஞ்சகஞ் சித்தாயிருக்கும் திசம்பதிரும். ௪.
யாய் வேரகத் தோற்றுமென்பதாம்.

க. சிதாபாயத்தி
விதித்த சங்கமற்ப
மே ஸ்திரவடிவமா
தல்.

எ. அந்தக் கந்த
வடிவமாப் பரிசு
ராச்சியஞ்செய்தல்.

அ. விண்ணுலக
மாகக் காண்பல்.

க. விண்ணுலக
த்திற சங்கமற்ப
ஸ்திரவடிவமா.

க. கத்தசுக்கந்
பாடுசெய்தல்.

க. விடயாத்த
மறுபரித்தத்தல்.

ஆகாயமத்தூயி லிருக்கின்ற திரிசங்கு மகாபாசனைப்
பேபால் அறிவறுபாயையின்ப த்தூயிலமர்ந்திருக்கின்ற
காலத்தில், அவருடைய பிராவாகிய பிரகுமுழையான
வம் நிருதிகற்பமபதிரிற் பெருந்துப்படியிருக்க,
பிகாவைவிட்டு நீங்காத சுக்கிரனாவநனித்திருந்து
கத்தபாசியவாகவந்தவாப் பக்கவாழ், ஒரேவஸ்திரீ
யவன் வளர்ப்பத்தான். — நென்றற்காற்றோ லலை
கின்ற மத்தாபாபுங்கணிகைந்த அவசுத்தையுடைய
வன்; பெண்யனை யைப்போலத் தனித்தவவாழ்,
எதிரோபர்த்து சிந்தாக்கொத்தனாய் அந்தப்பெண்ணி
துவதுவத்தைச் சிந்தித்து இருவிழிகளையுமுடிக்கொண்
டிருந்து, முன்மாமாசையினால் அளவிறந்த படுகு
மபசியத்தில் பழய்சிந்து, — இங்குபெண் தெய்வ
லொகத்து ஸ்கிரிபேயென்று நிச்சயித்து, அந்தத்
தெய்விலைசத்தில் காணப்போயடைந்து, இத்தலை
கத்துக்குத் தெவர்களைய இவர்கள் னுதிக்க, அழகு
மிருத்த சிங்காசனத்தின்பேல் மின்னல்கணிகைந்த
பேகத்தைப்போல இவன் தேவோத்திரனாய், இவ்வாச
லெகத்துக்கு நாபத்தினுற் கணிகின்ற தெய்வமாதர்
கணிய கூட்டபிலையென்று மலதினறிந்து, — தே
வோத்திரனை இத்தக்கப்பெண்வரைங்க, இத்தசுக்கிரனை
அத்தேவோத்திரனாய் வணங்கியெய்திடைத்தற்கரிய
கத்தவையுடைய தெய்விலைகத்தில் நீங்கபற்றிஞ்
செய்கின்ற அந்த துணத்தில், மருத்துப் சச்சணிந்து
மிருக்கின்ற தனங்களைபுடைய தெய்வப்பெண்களுள்
முன்போலைய அந்தப்பெண் முன்னேதோற்றன்
மாத்திரத்தில், கத்ததற்கரிய விச்சையினால் இவர்க
ணைகளுள் கணிக்ருங்கடி கக்கான் பார்த்தான்; அத்
தெய்வப்பெண்ணு பப்படியே பார்த்தான். — அவ
வெய்யுடைய கண்களுந், பண்களுந், ஒன்றாகக்
கணத்துருகுன்றாமபத்தில் கற்பித்தகாரியங்களில்
நின்றத்தபாத பெருமையையுடைய சுக்கிரன், கரிய
அந்தபாச முடிக்கெவ்வளவுகடவதென்று வங்குங்க
அடி, கற்பபத்தவலத்தைப்போலும் அந்தகாச முடிக்க
கொள்ள, அவ்வித்தினுள்ள சகலரும் படைத்துகனி
துப் சிங்கனுகள். — அத்தெய்வப்பெண்ணித்தகக்கி
பாபப்பாசை வந்துவிபாடித்த, அழகுபொத்திய
கற்பவன் துக்கத்தினிழையில் ஒருபக்கத்தில் கெதுகிள்
பேர்ந்து, இதுவருபேபுரிசாக இடைபூதல்லாத
விடபகத்தில் லைகாலமாக எட்டிசுதூர்ப்புமுந்
புதித்தயின்பு, முன்னையோற்றெய்ததரும்களைனைத்
தும் முடித்துப்பொழுதுபொட என்கின்ற சித்தைப்

கஉ. தன்னை
மறந்து பிராமண
குதல்.

கங. புத்திரன்
வடிவமாதல்.

கச. முனிவடிவ
மாதல்.

கஞ. பிருகுமுனி
புத்திரனைக் காண
மை.

கசு. புத்திரவடிவ
த்தைப் பார்த்தல்.

கஎ. புத்திரன்
மரித்தா னென்று
ன்னல்.

ஞல்.— இதவாஸிபத்தினின்று முன்னேகத்தில் வந்து
சேர்ந்தான்; தனது வ வத்தை மறந்தான்; இந்தச்
சுக்கிரனுடைய உவனானது வித்தவாஸியுடையவசத்தி
கலை வாய் கொடுத்து குளிப்பினைப் பார்ப்பவியாகி,
அந்தப் பவிரிஞல் கொண்டு வித்தவாஸிபுத்திரனை
புடைய கொலை கொடுப்பவன் கொடுத்ததன்மையி
பவான் பவையற்றவையது பதிகம், உண்மையற்றவ
திரிபருபமாய் சுக்கிரபயிரிம் வந்து இவர்ப்பாணன்
பனைவிரிவிடத்தில் புத்திரனுடைய பிறந்தான்.— அந்
காலத்தில் துபினிசில் வித்தவாஸிபுத்திரன் அந்தரிய
தவத்தை, ஒருவனுடைய பரிபத்தா கலைமையான
மகாமருவை புத்திரனின்மையானவசத்தில் செய்
தான்; அச்சுக்கிரனின்மையில் ஒருவனுடையவினால்
ஒரு புத்திரன் பனிதவடிவமாகப் பெற்றான்; அப்
புத்திரவடிவையினால் பந்தப் பந்தத்தினால் அறிய
பவினால்வடாதவன்மைமிகியினின்று மரித்தான்.—

பின்னுடைய அனலின்மையான ஜவன்மையில் மயக்கம்
பெருந்தவ வசனையினால், பனித்தவத்தி
சுக்கிரனின்மையில் ஒரு முனிபுத்திரனாகத்தான்
பவியின் முன்பற்றவயினானதில் கொடுத்தவாஸி
புடைய முத்திரை சரிமாவது, தவத்தினால், குரிய
கொணத்தினால், சன்மவளத்தி பந்தவாஸிபுத்திர
முனிவாஸிபத்தில் மிகவுலகத்து அந்தரிய—

பிதவாஸிபுத்திரனின்மையானவசனையினால்,
விவருவானால் பவனைக் கொடுத்தினால், பந்தத்தினால்
தெருங்கமல், பூமிசெய்தல் கொடுத்தினால், அந்
காலத்திலுரியது கொடுத்தினால், சமாதானிதவ
தவமுட பந்தவாஸிபின்மையானவசனையினால்,
தவமுள்ள பிதவமுனிவின்மையானவசனையினால்,
எதிரே பந்தத்தி— தவமுள்ளவாஸிபுத்திரனின்
கொண்டு பந்தத்திலுத்தினால் புத்திரனைக் கொடுத்த
வாஸிபுத்திரன் சரிமாவது பூமிசெய்தல் கொடுத்தினால்,
தரித்தவாஸிபுத்திரன் உண்மையானவாஸிபுத்திரன்,
பந்த நிர்வாஸிபுத்திரன் வடிவாகி கொடுத்தினால்,
முன்னையினால், அந்தரியவாஸிபுத்திரன் பவனாகிப்
பிருகுவினையினால் பந்தத்தினால் தவத்தை கொடுத்தினால்,
தனியே பந்தத்தி— உண்மையானவாஸிபுத்திரனின்
முடப்பெற்ற என்னவின்மையால், உண்மையானவாஸிபுத்திரன்
லாம் சிச்சுக்கிரனின்மையானவசனையினால், வாயுத்தி
புவியில் தவனாகிபந்தத்தினால் கொடுத்தினால்

¶ இம். ஆதம்சங்கற்பமே விடமாயுத்திசகித்த சக்தி கொடுத்த பூமிவாஸிபுத்திரன்
வந்த வடிவமெடுத்து முடிவான வாசுதேவவடிவமான தென்பதாம்.

கடி. காரணந்தெரியாமற் காலனைச் சபிக்க நின்றதல்.

கக. காரணம் தெரிலிங்கம் காலனைமுந்தருந்தல்.

உ௦. கால விரிவிலுண்மைமையுந் தனது வல்லமையை மறிவித்தல்.

உக. இதுவுமது

உ௪. ஞானநிசைய முரைத்தல்

உ௫. முனியின்விராமியின்மை

ந்து வினையாடுவதையும் பார்த்து, வந்தகாரணமென்னவென்று தவறாத்வினாநின் றுராய்ந் துபாராதவராய், அப்படிப்பட்ட புக்திரனை இழந்தானென்று நினைத்து—
நியமித்த காலத்தை யல்லாமல் எவன்க்கரிதாகியபுத்திரனை அகலத்தில் கொன்ற பாயனை ஒரு கண்ணத்தில் கெடுப்பெனென்ற, இடபத்தை நடாத்துகின்ற வருத்தியன் பெருங் கோபம் கொண்ட துபோல பிருகுரிவி யானவர் கோபித்துச் சபிக்கும்படி நினைக்க; இவரது கோபமுடைந்த பாயனைவன் கருகிநின்று விளங்குகின்ற பஞ்சபூத வடிவமெடுத்து,— அ. ரமுகங்கனும், ஆறு கைகளும், கத்தியும், பாசமும், குண்டுகளும், பாதுகாக்கும், வச்சிசுவசமுமாகிய விவைகளைப்பொருந்து, பிருத்திரசேனைகள் பங்கத்திற் குழும்படி வியசவத்தை யுடைய பிருகுமுனியினிடத்தில் வந்துசேர்ந்துவினையுக்கொள்ளும் பொருட்டு பிருதுவாக சகலத்தையு மழிப்பதற்கு காரணவென்று சொல்லப்பட்ட யமனைவன், நின்றலனாகிய பிருகுமுனிக் கிவைகளைச் சொன்னான்—
உண்டாசப்பட்ட சல்வாரியதியை பரிமலனது பெய்கின்ற ஈகன், உன்னை அளவற்ற பாட்டினையுடைய தபநிலை ஆதிப்படுவயன்றி வேறென்றினான், அனையினால் பூரணமான தபசை வெள்ளிய கோபாக்கினியினால் வரிப்பது தகுதியல்ல, உண்டாகின்ற பிளையாக்கிரிய மெய்களைச் சுடாது, உடாது சொல்லா கடத்தக்கூது.—சம்சயமாகிய விலையில் கட்டுப்பட்ட அளவில்லாத அருத்திராரனும், நெய்தாமரைக்கண்ணையுடைய பகாவின்னாக்கனும், நிலையாகிய என்னால் வசமடைந்தார்கள் அன்பமாகிய சகலாவரில் என்னைச் செய்தித்தவர்களிலை, சகலரும் வனக்குப் புகிப்பவார், உண்டாகின்ற சகலவுழிர்களை யும் பாழிப்பது பரிமெல்லவாநற் பகுக்கப்பட்ட அநாதிரிமயம்—
என்னுடைய நியதியல்ல: இந்த நியதியானது என்றமுள்ள படியாகும்; நின்மலமான ஞானநிருஷ்டியில் கருத்தாயும், பொத்தாயும், இல்லவனாம்; அஞ்ஞான நிருஷ்டக்கு இக் கருத்தாயும், பொத்தாயுழிவழியும், பாழிப்பும்; உன்வசத்தினால் சகல பிசாணிகளும், நன்னை சங்கற்பத்தினால் பிறக்குந் கற்பாத்தத்தில் கிக்குந்—அத்தியானந்தெய்வ தாகியவருக்கொத்தொடுக்கப்பெற்ற ஞானநிருஷ்ட

+ இம் பிருகுமுனியினது மனதைத்தெரிவிக்கக் காண்பதென்கத்தொடங்கின சொற்பதம்
¶ இம். அகாலேசுமித்தந்தியறியின்பு கட்டுக்குத் தனதுவல்லமையைக்காலன் கூறினனென்பதாம்.

௩௦. சுக்கிரன் மனோசங்கற் பத் தாலெடுத்த வடிவங்களை யறிவித்தல்.

௩௧. வியாபக திருஷ்டியாற் பார்த்து மயக்கந் தெளிந்துரைத்தல்.

௩௨ இதுவுமது

௩௩. காலனைத் துதித்தல்.

௩௪. காலன் சுக்ரனிருக்கு மிடத்திற் சென்று முனிவருக்கறிவித்தல்.

௩௫. காலனை வர் தங்களைக் காணச் சங்கற் பித்தல்.

௩௬. வாசுதேவன் துதித்தல்.

யடைந்து.—நீண்ட சடைகள் முதலிய அனைத்தையும் தரித்து, வாசுதேவனென்னு நாடித்தைப் பொருந்தி, தபசில் எண்ணூறுவருடம் அமைந்திருந்தான். உனது புத்திரனாகிய சுக்கிரன், சுழலாநின்ற சொற்பனத்துக் கொப்பான மனதிலுண்டான மயக்கத்தை அன்பாகப் பார்க்க வேண்டுவையாயின், ஞான திருஷ்டியினுற் பார்ப்பாயென்று. ௦— யமனானவன் சொல்ல கேள்வியுற்ற சல்வியுள்ள பிருகுமுனியானவர் தனது ஞான திருஷ்டியினால் மேன்மையான ஞானப் பாகாசத்தினால் ப்ரதிபாபாத் கிராக ப்ரகாசித்து, நல்லொழுக்கமுள்ள அறிவென்கின்ற தெளிவுற்ற கண்ணுடியிற் பிரதிபலித்ததாகிய தனது புத்திரனுடைய பிருத்தார்தங்க ளியாவையும் நொடியளவில் பார்த்து.— கங்கா தீரத்திலிருந்தும் மந்தாகிரி பக்கத்தில் தனது சரீரத்திலவந்து பொருந்திய உண்மையுள்ள பிருகுரிஷி, மிகவுமகிசயித்து, குற்றமற்ற காலனை பலவிதமாகிய வேண்டுதலினால் ஓராசையுமில்லாத முனியானவர் சொல்லுவார்?— சர்வஞ்ஞனாகிய காலனே? நீர் நியதிக்கு முகன்மையானவன் நீரொருவரே, திரிகாலங்க ளையும் தெளிவுடனறிவாய், எம்போன்றவர்கள் குழந்தைகளாய் பிரமஞானமானது ஒங்காத இளையோர்க ளாவார் என்று முனி சொன்னவளவில், உரிமையாகிய சகங்களைப் புசிக்கின்ற நாசமில்லாத நிலையுள்ள யமனாவர்.*— பிருகுமுனி கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு மந்தரமலையின் குகையினின்றும் வெளியில் வந்து தேவந்தியைப் பொருந்தி, இவர்களில் அவ் விடத்தில் வேறான வாசுதேவ நாடித்துடன் இருந்த புத்திரனை ஆசையினால் பிருகுரிஷி பார்த்தான் யமனு மிச்சங்கற்பத்தைச் செய்தார்.— இவ்விடத்திற் பொருந்திய சமாதியைவிட்டு இந்த வாசுதேவன் எங்களைப் பார்க்கக் கடவனென்று சங்கற்பித்த மாத்திரத்தில், புத்திரனை வாசுதேவன் சமாதியைவிட்டு அவர்களைப் பார்த்து வணங்கவும், மிருந்த வயர்வையுடையவர் களாகிய மூன்று பேர்களும் ஒருவருக்கொருவர் விருப்பமுற்று ஒருகல்லின்மேல் கூடியிருந்தார்கள்.— வாசுதேவனென்னும் புத்திரனைவன் மற்றில்விருவர்களையும் பார்த்து ப்ரகாசம் பொருந்திய வுங்களுடைய நற்றரிசுபலத்தினால், களங்கமற்ற தவத்தி

0 இ-ம். சுக்கிரனிறந்தெடுத்த வடிவங்களின் காரணத்தை ஞான திருஷ்டியாற் பார்க்கும்படி காலன் போதித்ததாம்

* இ-ம். மனோசங்கற்ப வடிவத்தை எதார்த்த திருஷ்டியாற் பார்த்ததென்பதாம்.

* இ-ம். காலனைதார்த்தவடிவத்தை முனிவனுணர்ந்தனென்பதாம்.

1868. 21. 3. 24. 10. 11.

பித்தாந்தம்மலிசா மென்பதாம்.
 பித்தாந்தம்மலிசா மென்பதென்றதனால் தலையன் லி வதுவே
 சமயமென்பதாம். 9 இம் ஆதங்கிருத்தியினின்று அநாதாவைப் பற்றித் தம்பயா
 விபரம் முன்பம் வகுமென்பதாம்.

கன், வனவாழ்வு...
மனவாழ்வு...
மனவாழ்வு...

கஉ. அம்மனோ
நாச மியாதினான்
வருமெனின்.

கங. அம்மனோ
நாச மியாதினான்
வருமெனின்.

கச. விவேக
நாச வாசனாதி
யாகமவந்தமனின்
சகாய மியாதெ
னின்.

கடு இதுவுமது.

கசு. இதுவுமது.

§ இ-ம். மனோநிகரகமே துன்பத்தது...
‡ இ-ம். இந்திரிய நிகரகத்தான்...
* இ-ம். விவேகத்தாற்பெரும் வாசனாதி...
§ இ-ம். மனமானது...
‡ இ-ம். மனமானது...
* இ-ம். மனமானது...

வந்தார்கள்: வாயுவுடன் அக்கினிபொருத்துதல்போல இவ்விதமான சிவன்குணைகளையும் ஒன்றுக்கொன்று தெரிந்து யுத்தஞ்செய்தன; ஆகையால் மறுகற்ப முன்புபயிற்று— அயுஞ்ஞானனை அக்கினியைக் கங்கிக்கொண்டு எரிப்பதற்கிவா சாரீரந்தளவானவை எவ்விதத்தால் மலைமலைப் போல மடிந்து விழுந்தன, மாய்கின்ற பீரங்கள் பொய்யானின்ற இரத்தசமுத்திரத்தில் மலைகள் தந்தளிந்தலைத்தன, மேலிக்கின்ற வஞ்சக சாஸிய, அதமர்கள் நெருங்கித் துரத்தினார்கள், கொல்லப் பாடுகின்ற தேவர்கள் தவர்த்தோடினார்கள்; ஓடாநின்ற தேவர்கள் பின் தாமதும் மற்றுமுள்ள வகார்களும் திக்குகள் முழுதும் திறடினார்கள்— தேவர்களோடி மலையத்தையினுதவர்க்காய், உயர்வானமூவர்களும் தேவர்களைக் கத்தின்று திரும்பி சுப்பாசுரனுக்கு முன்பகவந்தார்கள்; கூட்டப்பாடுதேவர்கள் என்ன பெய்வுகள் பெண்ணிப்பொருட்டு பதுமாவனனை பிரான்முன் போய், அப்படி வணங்கி கடுகின்ற வந்தினிக்கொப்பவன சம்பாசுரனாடி மூர், கொடிய சகலவோடைய நாமவியாளகடர் ததவர்த்த மகத்தினை எழுப்பினான்—இவை சகலப் போர் போய் கித்திந்து மயப்படவேண்டா பென்று இந்த வந்தியத்தைச் சொன்னார். ஆயிரம் வகுட குலவருல் கொயிப் கொய்கின்ற சம்பாசுரன் புத்தத்தில் அமரர்களை தலைவந்தான் கொல்லுவான், அததாரிபு நீங்கள் செய்யத்தக்கதைச் சொல்லு போய்— மேற்கொண்டிய தாயன், விமலன், கடலினன்றா பொன்னம்பலவர்களை போய்க் கூப்பிட்டு யுத்தம் செய்வதற்குப் பின்வதாகவுப் தவக்கினமுதல் நீங்கள் தெய்வதாகாட்டால், அகல்வா வாசனை தெய்வத்தி இறந்த கணனுடிபின் சாயைப்போல அவர்கள் மகத்திலுண்டாயிடுதல்.— நிலையாடை அப்படியாக வானென்றவாதனைவிருத்தல்: வலைக்கு அகம்பாடி மலையையப்பால், மூன்று பேர்களு மான வர்கள்; கொல்லுபந் செவிதாரார்; இச்சையே ஆத்மர்களனைவர்க்குத் காலனுப் நீங்காத துக்கமாரும், இவர்களை அன்பிலிவாத வந்தபாயம்— வாதனைபன் இவ் வாதநிலை மிருத்த பிராணிகள் இயாவந் கடப்பி பம்பி தவப்பாடையர், அக்கயுறவ தழுத்துமாரால் தயவைச்செய்குந், பற்றறவிப்பானல் அன்பம்க்கலை யடி—தவையினல் துறாற்றவக்களாதிதல், சர்வவநுந் தவையினுப் திரைநய இயப்பத்தப்படுவார்கள்.— தன பூண்ட தேசநியப் போல, ஆசையில் பேன்மை

உ. எ. சொந்தபுத் த முறைத்தல்.

உ. அ. தேவர்கள் பிராணிடத்திற் சென்று முறை யிடுதல்.

உ. க. பிராணேவ ன் முனைவரைச் செ ய்க்கு முயயமுறை த்தல்.

உ. ம. வாசனை யேறு முயயத்தை மறிவித்தல்.

உ. க. உ. யி ருத் தி ச சை யே கூற் றெனல்.

உ. இ. சை யனது யாவருக் ளும்திரைமெனல்.

உ. வ. வானவர் மத்தத்துக் கிரம் பித்தல்.

நா. அகராருக்கு
வாசனையேற்றல்.

கூடு. மனதுவாச
னையிற் க ட் டு ப்
புடல்.

ம.சு. தேகாபி
மான் முன் டாதல்.

க. எ. மீனாட்சுமிப் பித்த
மாநாடு.

கூ.அ.நானவரிற்
தல்.

ந.க. அவிவேகத்
தன்மை யுரைத்தல்.

சு 0. தாமராதிகள்

† இ.ம. பிரமலிஷ்டையுள்ள சம-ராசராவையன் டாக்கின் தாமதிப்பவருட்
முள்ளவாயிருந்தும் யானைவிதென்னுப வசனையாற் சேகரிமான மலையாள
லறிவிழந்தார்க னென்பதாம்.

க. விடயவிரும்பத்திற்பயனின்றெனல்

உ. உலகத்தை யனுவாகப்பார்க்குத்திருஷ்டி யாதெனின்.

ங. உண்மையை யுணரு முயற்சியாகி னு லுண்டாகுமெனின்.

ச. அய்விராமெதைக்கொடுக்குமெனின்.

இ. ஆத்மாவின் ஸ்வரூப மியாதெனின்.

ஈ. அப்பேரார்ந்த தீதாவியான யரு

இப்புத்திராசிகன் கமக்கொன்றும் இப்புதி முதலானவைகள் நடக்கொன்றும் வாடுகின்ற நிர்ப்பாக்கிபுத்தினால், சகாயமானது ஒரு சாம்பரனாவது கிடைக்காது, உதாச மிகுந்திருக்கின்ற புருடர்கள் நாகரிகமின்ற சகல்களினத்தும் நிசைப்போல காண்பவர்களிடத்தில், மரங்கள் கைத்தோலைத் தொடரதுபோல, காண்பவர்களியாரும் தொடராவாம்.†— உள் ளத்திற் பெருந்த சமத்தாசத்தி லேற்ற நிசமத்தை அறிபவர்களை, அளவிற்றநகரிய நிசமாண்டத்தைப் போல ளன்டி காப்பவர்தாப்பார்கள், சொல்லநகரிய குலங்கலில் அன்பவரும் விசைவினையில் விருப்பமாகியும் தத்துவத்தை அளிக்காகின்ற வல் துளில் பிரயாச மிகுந்தவர்களாயு மிருக்கின்றவர்களை புருடர்களாவர், மற்றவர் விளங்குகளாவர்.‡— செய்தற்கரிய துன்ப மடைந்தாலும் செய்வக்கூடாத தொழில்களைக் செய்யக்கூடாது, ஒருங்கல்லாத மார்த்தத்தினால் புகிண்டிசா, நுகென்பவளை அழுதகாணது கொலைசெய்து, முபற்றிக்கின்ற சற் சூண்களினால் மிகுந்தவிர்த்தியை அடைந்த சந் தவர்களுக்கு வாயில்லாதவனென்றும் வரமாகி, ஆபத்தகங்களென்று சொல்லப்பட்ட சகலமுநீர்ந்த, எப்பொழுதும் அளவற்றதாய்ந்தவன்டாம்.§—

நீங்காத முயற்சியினால் யுத்தியினாலும் மேலான ஞான சாஸ்திரங்களினாலும் ஞாற்றாத நடப்பவர்களுக்கு எந்த ப்ரயோசன பெரிதும் கிடைப்பது, வழிபாடாகிய ஆத்தான சாஸ்திரத்தை யனுபவிப்பவர்கள் வாப்பட்ட ப்ரயோசனத்தை கிணாவிலடைபவர்களியால் சிசம்பாக வனுத்தித்தால் தொடராத முறையுநீர்ந்தாழ்வற்ற ஆத்மபத்தைக் கொடுக்கும்.¶— துன்பில்லாமல் பயமும் சோம்பனும் நெருக்குமில்லாமல் ஆத்மநான சாஸ்திரத்ததம் எளின் பிண்கொன்று ஒருவரால் வவுதலில்லாமல் சந் தரிந்தல் கடவாய், கெடுப்படி விருப்பாதே நிசயியர்கள் ப்பவனில்லாவர்; மிகுந்த போகிகள் துன்பாய், சொல்வானது பெரிய பாவத்தைநடை யதாம்; விசைசைய போகந்தாயார்— துன்பமிருந்தகூட்டமில்லாமல் இயல்பான பொறந்தகூட்டத்து சம்சாசகன

† இம். பயனின்றிய சகத்தை யம்பமாகப்பார்க்கிற் காமண்டல மென்பதாம்.
 ‡ இம். தத்துவத்தையறிகின்ற முயற்சியாத் சகமந்தமாகத்தீதாந்து மென்பதாம்.
 § இம். மயித்திரியாதிகு ளம் கருண்டாவதாத் துன்பவழி ளம் விசை யுயற்சியுண்டாகுகென்பதாம்.
 ¶ இம். சருதிபுத்தி யனுபவத்தான் விசாரித்தல் விசைவினையித்தவந்தம்.
 0 இம். நிசரிசயமாவிய பேராரந்தமே யாத்மஸ்வரூபமாம்.

1942

18

க.க. அத்தவிசை
கிதவி மல்லை
கூறல்.

௨.௦. தேவர்களை
டத்தகரங்களை
யுத்தம்செய்தல்.

க.க. அத்தவிசை
கிதவி மல்லை
கூறல்.

௨.௦. தேவர்களை
டத்தகரங்களை
யுத்தம்செய்தல்.

௨.௦. தேவர்களை
டத்தகரங்களை
யுத்தம்செய்தல்.

௨.௦. தேவர்களை
டத்தகரங்களை
யுத்தம்செய்தல்.

பார்வன், தேவர்களுடைய வேளையைக் கொடும்படி
பொய்யிப்பவர்களை விரைவாக களங்கப்பற்றி பனநிற்சிறித்து
பாசவாயினால் மீள மாண்டாக்கினான்; பூமியைச்
சூழ்ந்திருந்திருந்த பழந்திரத்தி லுண்டாகப்பெற்ற
சூரியனைப்போல மூன்றுபேருண்டானார்கள். — சக
லத்தையும் வித்தவர்களும் நங்குளையானவடிவமென்று
கொளந்திருந்தவர்களுடைய சங்குதவினைத் தொடர்
பில்லாதவர்களும், ஒருவாஸ்துவில் பாசத்திலேவெழில்
வாழ்வார்களும், நினைக்கப்பட்ட காலத்தில் அடைந்த
வந்திரவிலிதும்பவர்களும் திணையளவாயினும் சங்கேத
மில்லாதவர்களும், தெளிவுள்ளவர்களும், — காபத்தி
னும் விடவென்றும், பாசவென்றும், திடவென்றும்,
நங்குளையென்றும் எல்லாத்தையும் துருப்பா
யவிலிதும்பவர்களும் மாகிய இவர்களை, தேவையுத்தத்
தற் பொய்யென்று சம்பமாசான் சொல்லப்போய்,
ஒப்பற்ற தேவர்களுடன் பெரிதாகிய யுத்தத்தைச்
செய்யத்தொடங்கி, — அவ்வில்லாதவர்களும் கொடி
தாங்கிய யுத்தத்தைச் செய்தார்கள்; இவர்களுடைய
பனநிற்சிறித்துவென்றும் பாசவென்றென்னும் தோற்ற
மூன்றுபேருண்டானவர்களுடைய சூழ்வாசை
கொண்டவர்களும் நன்றாகப்பார்த்தும்,
தூய்மையானவர்களும் வெள்ளப்போல, அந்த யா
வென தென்னும் தோற்றமானது அசத்தியமாய்ப்
பெயர்ந்தது. — பனநிதமாகிய ஆதவையானவர்களை
விடவென்றவர்களும் பிறந்தவர்கள், பிறப்பிறப்புகள் வரு
பெய்யென்று பாய்ப்பித்தவர்களில்லாதவர்கள், களங்க
மற்றவர்கள், எளிதாய்க்கொடுத்தபொருளைக்கிரகிப்ப
வர்கள், இப்பொழுது வந்தவர்களைத் தாம் பழமையா
கிய புதுமையான பொருள்திருத்தியினால் குற்றமற்
செய்யப்பட்டவர்கள். — ஆகையினால் சூரர்களா
விரித்தின்ற அந்தபித்தினால் தேவர்களைப்போல,
அகையினால் புத்தகத்திலேக்கின்ற காரிகளது செல்
வத்தைப்போல, ஒடிப்போகவேண்டிய விருப்பி திசை
களிற்செய்ய மறைந்து, பூமியைப்புகித்த திருமலை
அப்படியென்று விஷ்ணுவின் தந்திரப் பயடைந்தார்
கள். — சாஸ்திரத்தின்பேறடைந்த தேவர்களுடைய
பனநிற்சிறித்துவென்றும் அபயமடைந்து, கையித்து
வந்த யுத்தத்தில் அடிக்கின்ற விஷ்ணுவைவிட
அரிதாய் யுத்தத்தைச் செய்து, சகலயுத்தத்தை
புறம்பி, அதனினும்பாயப்பட்ட அக்கினிச்சகலாலை
பெரிக்க செய்து, துன்பமடையபணிந்த பார்ப்பை
அடைய விஷ்ணுவாழ்கின்ற மேலான வைகுந்தத்தை

0 இம். சகராண்டி, சிற்தங்குப்பத்தாற்குற்றி யங்கிற்பாசாமாவேவிளங்கு
மென்பதாம்.

கெடுக்கவேண்டும் ; ஞானமுள்ள வாந்தலாபத்தாலல்
லாமல் மாயையென்னும் அலைகளருக்கின்ற வாற்றின்
பறை தோற்றுவாய் ; நன்றாகத் தோற்றினால் குற்ற
முற்ற வாய்ப்புதே கரியாத கிருவாயைப்பாய் ; இந்த
மாயையாவது உண்டாகிய நெருங்கித மென்று விசா
சிக்கவேண்டாம். கெடுப்பது கெடுக்கின்ற மார்க்க
பெறுவென்று ஸ்ரீ சரண ? விசயித்தறிவாய், கெடு

க. பிரமத்தில்
பின்னான வாதம்
சத்தி மாயை
தறிவித்தல்.

புறனால் இம் மாயைமுன்னை குவர்க்கெரியுள். † —
இதற்காரணமாய் தெதிலுடைய தென்மூர், இதைப்
பயன்படுத்தி, தென்னும், சுற்றிநடமார்க்க பெறுவென்
றும் ? கித்தாற்றென்றும். ஆகையால் வலியுதன்
பத்தினி நுப்பிடவான அஞ்ஞான மென்னும் விசா
திக்கு மதந்தாயிய தவனத்தைப் புசிச்சுக் கொடுத்
தால், தீமைமுள்ள சந்தமென்கின்ற சமுத்திரத்தில்
ஸ்ரீ சரண ? நீ யழுத்தமட்டாய் நெருங்கிய வாயு
வாய்து தனக்காதாற மூபரான விண்ணிலுடையாகிச்
சுஞ்சரிப்பதுபோல, பிரமத்திலுதித்த சிற்சத்தியால்

உ. ஓதாந்தி
யிற் பின்னான வாதம்
விதமில் பிரமத்தி
மாயை ததல்.

ஆதாசத்தை விளங்கும். — சொச்சமாய் விபாபித்
தெருக்கின்ற ஞானபகாத்தில் அற்ப வையினால்
கிளவ்வாய்க மென்னும் குழாங்கன் பங்காசுக்கும்,
தூர் சமனான திருத்தினால் சத்தேகமின்றி பிரமஸ்
வாது பொன்னுடிமே அகண்ட மன மென்றெண்ணி
மத்த ஞான சமுத்திரத்தில் முழுகுவாய் ; சுற்றிய
பையுற்று வியாபகஞானமாயித ஞான சத்தியானது
கண்ணகாத்தில் சர்வ சத்திரினாலும் ஒலிக்கவன்
புறம், தாய்ப இடமுக்காலமும் கொழில்வருமாயித
சுரண்டு பகித்தமுள்ள சத்திகளை சகாயமாகச் சொர்த்
தாக்கெய்வதன் — தனது வலையுபத்தை யறிந்து முடி

க. ஓதுவது.

விவகாத பிரமபுத்தி விழந்து, ஞானசத்தியானது
வலையுடைய மிவ்வாய் பரமபவமுள்ள தென்மூர்.
அருத்ததேயல் பாகிக்குள். இத்தப்பகாரப் இந்த
சுற்றத்தி தனது வலையுபத்தைப் பாவனை செய்யில்
தாடப்பாக அக் காலத்தில் காமங்கலின் அலையு
முதலிய கோர்பகாலவை வந்தனடாய் ; மிகுந்த கிசற்
கலனை பொருத்து மனமாயாய் சிற்செருபரானது
பிடுகுவிடத் துக்கு, காலத் துக்குச் செய துக்கு,
சுற்றத்தாற்ற — இவ்விடத்திற் சொல்லாநின்ற

ஓதாந்தி
சகாய முத்தி
பேத மனம்
நிலித்தல்.

வலையுடைய வலையுபத்தை காலநற் சிவனைன்று
பார்க்குவாய் ; ஆர்செனம் வாதனையைச் செய்து
கொண்டு அகலாவனைவை அடைந்திருந்தும் ; வலையு

ஓ. ம. வலையுடைய வலையுபத்தை கெடுக்காவிடி அமமாயாதிதம்
கொளியுடைய தென்பதம்.

உரு. ஆதம்சத்தி
பந்தமடைவ தறி
வித்தல்.

உச இதுவுமறு.

உரு.மனத்தினது
தன்ப மறிவித்
தல்.

உச. மனதைநூ
கழிக்க வேண்டுமெ
னல்.

கக் கூடாதவங்காபுமும் கிச்சலித்தும் தொழிலையுடையதாய் களங்கமுள்ள பத்தியாய் களங்கநிறைந்த பத்தியானது மிகுந்த கற்பனையாகையாய் மனனமுள்ளபனதாய்; கிதற்பத்தித்த மனது மெதுவாகவந்த இத்தியபிப்பாள். — பந்தவந்தியங் களை மனப்பதவாபாபை சம்பவென்று சொல்லுவார்கள். இப்படியல்லவா, கனத்த சித்திற்ற சித்தினவன்கலந்த கங்கற்பமென்கின்ற கார்த்தியைப் பாரிப்பட்டு துங்கவென்னும் கலையினுவித்யப்பட்டு தாமின்றி மிழிவை கிசம்பாபகையாய். பத்தியாய்கிய மனபானது இவ்வண்ணையாய் மெருகத்தற்கு அகம் பாவத்தைப் பெறுத்திசைக்காக்கி விடையப்பல தனதானையினால் பந்தவந்தத்திசைத்தல். — தானே யுண்டாக்கி மிகுந்திசை பஞ்சதன்ப பத்தியையினால் தனித்தவையாகிய உன்தொழில் களானவை தனிப்ப பந்தனஞ்செய்ய, காட்டிவிதற்கு மானிற்றவானது காலிற் றனே பூண்ட துப்பால், துன்பத்தினால் மனங்கலாந்துவாடும். இங்ஙத மனமென்று, பத்தியென்று, ஞானமென்று, தொழிலென்று, அகம்பாபென்று, யாதனாரீசமென்று, கிசைகுதியென்று, மாயையென்று, இழிவாகிய மனமென்று, கன்மமென்று, பந்தமென்று, திதயென்று, சொல்லப்பட்ட வந்தித்தையென்று, அகம்பாய் றும, பெரி யீயார்கள் சொல்லுவார்கள். — அந்தரங்காரம ஒவ்வோரிடத்தில் ஒவ்வொன்றாக ஆக பாய்க்கலினால் உண்டாக்கிச் சொல்லிய சாமானியிலாத உலகத்தினது மிகுதியான இவையவியாவையிற், அகத்திற் றரித்திருக்கின்ற மனதுக்குப் பரியாகவானது தீதனிடத்தி லொன்றமில்லை. கிளைகையுடைய கிளை வாலவிருகத்ததை ஆலையிதையானது தனித்துவைத்திருக்கின்றதுக்குச் சபாபமாய்; துன்பாக்கிவிடதில் வெதுப்ப மிகுந்த கெடுமென்னு மலையபாபினால் எடுத்துவிழுங்க ஆசையென்கின்ற சமுத்தியுத்தலைகளால் மனந்தளர்வையுடைய. — இத்துன்பாக்கியினால் தனது வசந்தப்பி தன் பிரமன்வழித்ததை அந்த மிகுந்ததுன்பத்தையடைந்து தீததுத்த இத்தகையதை, சேற்றிஸுந்திய யாகையை களையிலிதது கிளையதைப்போல மாயையினின்றுக் களையிற்றவாய்; பயங்காபுள்ள மூப்பு மானமென்கின்ற விஷயக்கிளையினற் றகிக்கப்பட்டு, நன்மைநிலைமகிளையினால் பந்த

↑ இம். ஆதமா தனது சங்கற்பசத்தியினற் பஞ்சபூதபொதிக்காயதனார் றுன் மறைப்பட்டதுபோலத் தோற்றுமென்பதாம். [வருத்துமென்பதாம்.

↑ இம். தனது சங்கற்பபுமான விடயங்களி லகம்பாபுஞ்செய்வதஞ் மனத்

4 இ-ம். பனதையி-யத்தினின் னுதிருப்பிப்பிரமத்திற்சேர்க்கவேண்டுமென்பதாம்.

ம.க. மனமான்
ஆபிரியட்டகாரக
வினங்கல்.

தன்னைச் சுற்றிச் சுற்றிப் பருந்தவாகாயபாய்பிப பஞ்சமா
சுந்திற்றும்தம்.—பச்சாசித்திருக்கின்ற வக்கினிப்பொ
ரையைப்பொல வினங்கலினிற் சரிசந்தை ஆசாயத்திற்
பெயர்வாய்க்கும், அகப்பாவனைபாவி கிரிபைப்பொ
ரத்திப் பூட்டியுடனும் பஞ்சதன்மாத்திரைகளைமும்
பெயர்ந்த ஆப்பலிவால்பட்ட சகலமுக்கடி புரி
யுத்த சரிபாய் ஆத்பாக்கன் இதபகமலக்கனில்
வண்டியும், பிஞ்சுதவாசனைகனினால் சரிசந்தை பா
வின்னெய்யுள்.—இத்தவாவது பாவனைமுதிர, வில்
வக்கினிபையபேபல தூணர்சமாய் கருவிந்ராயந்த
தவ்வித்தவாபேபல பிசும் பாவாசித்து, நிரலா
சபாத்திற் வடிவுண்டாய்க்குகின்ற அந்தப்பகாசபா
வா தவதவத்தியினால் தனிமையாக லேலேசிகரம்,
கித்தபாதமும், பக்கங்கலிற் கசங்கனும், மத்தியில்
வாதிமுயக பாவாசித்தோனும்.—முதன்மையான
பஞ்சத்தியினால் கொளிப்பாடையாய் நினமலமாவாடி.
வைபனையதய, புத்தியுடன் சபாத்தியமும், வலி
யையும், சபாத்தியும், மெய்துஞ்ஞானமும், செல்வமும்
பொருதிய அவ்வவயவங்கையுடையவனை விவ்வத்
வதயுடன் யானாய் யாவைந்தகனிந்த பிரமாவாம்.
அப்பப்பபப பதராபேய் உத்தபாபியும் விவங்கா
கின்று தவதவ்வருபத்தை கண்ணுப்பார்த்து.*—

கெடாத சந்திரன்களையுடைய மனானையுள், திரி
வலங்கையுள் விவரியாகப் பார்க்கின்றவனுகியுட்குக்
கெடா பிரமாவாவனர், ஏகமாகியும், ஞானகாசிபே
வடிவாகியும், வல்லவந்தவாகியுட்குக்கின்ற பர
மாவாய்திற் முன்னுண்டானது என்னவென்று சிந்
தித்தவன், கவங்காற்ற பூரணாவான திருஷ்டியையுடை
யவனாய் அப்பப ததபபபப பாவன அசிககையு
கிருஷ்டபபப முன்பெய்யப் பார்த்தான்.0—வரு
ணங்கனும், குலங்கனும், தருங்கனும்பாகிய யாவையு
புத்த அனைவகன் வினைபாட்டினு லுண்டாக்கினான்.
கெடாதுதந்தகனினையாட்டினால் அழிகின்றகந்தவ
கந்தததைப்பொல சங்கற்பத்தினால் உண்டாகப்பட்ட
வாதிவகன்கன்தையுள், தருபார்த்த காவபப
புத்த வினை அசிகக பாவன அனைவகன்த வினதசாத்

ம.க. மனமான்
ஆபிரமதலிததநி
வித்தல்.

ம.க. சிசமபிபி
தியிலுப்பாசியவி
செடத்தெது அழிக
த்தல்.

ம.க. சிசமபிபி
சாதினங்கதல்.

ம.க. மனமான் து பஞ்சதன்மாத்திரை வகக்காரம் புத்திகயன்பவைகளோ
வெகடியப் பரிசு பஞ்சசந்தை கிரிக்குமென்பதாம்.
இ.க. மனமான் து கிரிக்குமென்பதாம்.
கின்று சிதகாயத்தாப் பார்த்ததென்பதாம்.
0 இ.க. சித்தினது விவாதத்தைக்கொண் டனவற்ற திருஷ்டியைச்செய்யச் சிந்
தித்த தென்பதாம்.

சு.சு. சத்துங்கனி
லக்ஷணங்கடைய
ஐயவ மறண்டாரு
ஞ்சாதனங் கடந்தல்.

சு.சு. இராகத்து
வேட்கத்தின்
பலம் கடந்தல்.

சு.ம. வாசனைய
வன் மனதைக்
கெட்க வெண்டென
னல்.

சு.க. சகலத்தைய
யறிவித்தல்.

இ.ப. அனுபவத்
தில் களித்தல்.

கெற்றபொருள்களை நினையார்கள்; வந்தபொருளைக்
குற்றமாக நினையார்; பூரண ஞானத்தை யுடையவர்க
ளுஞ், தாமரைக் கன்னனனே? இதுவே மியல்பான
துணைப்.— காணப்பட்டனையென்றும். மித்தையே
பென்ற மனத்தில் சகலவிட யந்நிலும் வெய்யான
வாசனையை நீக்கிப் பண்டிதமான சர்வமுந்தெரிந்த
சத்துங்கனி, பாம்பையையானது வாதிக்கப்பட்டாது.
சத்துங்கனி, உறவெல்லப்பட்ட அவ்விரண்டின் மத்
தியில் பரிசுத்தமான பம்புதத்தில் அறிவைத் திட
பலமுடையது. இவ்வாறு சரீரத்திற்கு உள்நுழைபுறம்பு
மான சகலதை, ஸீராவா? நீரிருத்தலும், விடுத்தலும்
கெண்டாயிற்று. எந்த தொழில் கனிலும் இராகத்து
வேட்கத்தில்லாபகிழந்து அந்நொடிகளைத் தை யடைந்த
வர்களுஞ், அந் தொழில்களில் தாமரைமலையிற்
பெய்திருக்கின்ற சகலதைப்போல அறிவானதுபற்ற
பாட்டாது. சகலவீர்திய விடயங்களின் நன்மையான
விசயத்தைகிறிட்டுப் பூரீராவா? உனது மனப்பொருந்த
வாய் அனல், அறியத்தக்கவாந்நொடிகளைத் தை யடைந்தவ
னாய் சகலவாய்மையாகக் கட்டி அப்போதே பவ
த்தைநீக்கிவிடும். மேலான பம்புதத்தைவிருப்பினால்
பலவாய்மையினுமிருந்தமனத்தை வெய்யாகிய ஆத்ம
வானத்தினால் கட்டித்தெளிந்து வாய்க்கை நீங்குவது
பலவாய்மையாகியவாய், சகலமுள்ள வாசனையாகிய
அலைகையுடைய சகலநிறைந்த சகலவாய்மையில் அமிழு
பவர்களைவாய் பம்புதின் ககலோதம் கப்பலாகிக்
கலையிற்று மேலானது வெறொன் றுண்டாயோ.—

அந்நொடிகளைப் பந்தியவாய்மையாக சகலத்தையும்
அனுப்பியார்கள்; சகலத்தின்குணங்களைப் பெருந்
தார்கள்; நீங்கார்கள்; கலங்கத்திலுள்ள புட்பயினைத்
தையுட இச்சிக்கார்கள்; குணியான விடத்திலும்
அனுபவமடைபார்கள்; குணியானபோல கிபதியைபுந்
தவ்வாய்மையாக; வெய்யானவாய்மையாக சகலத்
தையுட அனுப்பியார்கள். ஸீராவா? இந்தப் பகலாம்
கப்பலாவென்ற வசிட்டமுனி சொன்னவனின்.†—
வாய்க்கைப் பந்தியவாய்மையாக? கெண்டென்று சொல்லு
வாய்; இந்தப் பகலாம் வசிட்டமுனியானவாய் பம்புதத்
தையுட கெண்டென்று திராவாய் பூரணமானவரைப்
பம்புத திராவாய் கலங்கத்திற்கு வாய் மனது நீங்கி வலி
கலங்கத்திற்கு வாய்மையாக தத்துவவாய்மையென்னு நல்ல
வாய்க்கத்தினுடைய குணியாகிய திராமுந்து
இம் திருச்சுதிருவடியினுந் திரவியதிருவடியைக் கெடுக்கிற் சிற்சபாவ
வாய் கிளக்குவதென்பதாம்.

னுடைய குழந்தைபாகிபகசனுக்குச்சாரானமானவன், மானிடலோகத்தின் கெலானவன், குற்றமற்ற தவத்தி

இள. பிதாபுரண
மாதல்.

இ.அ. தாசுரன்
வியசன மனமாதல்.

இ.க. வனசேவ
தை தெளிவித்தல்.

க.ப. இதுவுமது.

க.க. சாதனாது
வந்தய முதித்தல்.

க.உ. தொந்த
ஸ்தானம் விசாரித்
தல்.

க.உ. தேவர்களை
க்குறித்து யாகம்
செய்தல்.

க.உ. அக்கினி
தேவன் வென்று
படுத்தல்.

காவகத்தில் பலபுகள் கழிந்தபின்பு; செய்து கூண்டை
விட்டு பறவைசெல்வதுபோல, வினையியற்றுஞ்சரீரநீங்
கப்பெயர தேவருங்கொண்டான்,—தனியாக அக்
காவகத்தில் தாசுரனென்னும் புதல்வனுவன், யினி
மையானபிதாவினமானத்துக்கழுது, நீராற்செய்கின்ற
பரிசுத்தபாகிய பிராமணன் பூசை முழுவதும் செய்
யாம விரங்கிய மனனுடையவனுய் புருடனைப் பிரிந்த
அன்றில் பட்டியானது கதறுகின்றதுபோலக் கதறிக்
கொண்டி.—மாதா பிதாக்களின் பிரிவினால் மிகவும்
வெடபுத் தோடுந் தளர்வுற்ற புத்திரனாகிய தாசுரனை,
தேவையினால் வனதேவதை பார்த்து கிருபைசெய்து
பரந்திரமபகவதபரிந்து, மகாமுனியின்குமாரனே?
முனியானவனே? மனந்தெளிந்தவனே? தெளிவில்லாத
மூடப் கொடும் போல அன்பமுற்றுத் தளர்ச்சியடை
யாதே;—அறித்துமயங்கிய சம்சாரத்தி னுடைய
பொய்யை நீயறிந்த தென்னகாரணம், பிறத்தபொ
ழுத்த பரண பொவ்வளவுத் தப்பமாட்டாது, கண்ணீர்
சொரிய வழுகின்றவனே? சூரியனுதயமானால் மேற்
றனது நிலையான அஸ்தமானத்தை அடைபயமாட்டா
னென்று சொல்வாருண்டோ. || — வினாகத் துன்ப
மடைபவ தெய்வென்று மறைந்திருந்து வனதேவதை
கொல்ல; கெட்டறிந்து சொருகின்ற துன்பத்தைக்
கெடுத்து, ஸ்திரமாய் விவதவசனத்தின்படியே உதக
பூமுனபாய்ச் செய்யவேண்டிய கிரிகைகளைச் செய்து
திருமபாத் போஷத்திற் செர்க்கின்ற தவசில் மிகவும்
விழும்படிக்கொண்டு,— தனக்குரிய வேத சம்பந்தமான
கருவத்தினால் தவத்தைச் செய்யுப்பொருட்டு, மிகு
ந்த சகசரபுத்தினால் பரிசுத்தமான வாசாரத்தின் மிகு
தான். பூசை ஓராமில்லாதவன் பரிசுத்தமுள்ள
புகளில் பொன்னிடங்கனியாகுந் சீலமல்லவல்லவெ
ன்று,— விழுட்சத்தினது முன்னிய சுத்தமென்று
அதரிய பட்சிவாய்ப்போல அங்கிடத்தில் தவத்தை
செய்யத் தொடக்குவோமென்று மனதிற் பொருந்தச்
சித்தித்து வெவ்விப அங்கினியை வளர்த்து தேவ

மனங்களைக்கொதி,— தனது தேகத்தை யறிந்தெடுத்து
யாகஞ்செய்த பரத்திரத்தில், தேவர்களுக்கு எனதிட
மாக சகல ஓரானத்தையுடைய பிராமணன் சரீரத்தி

|| இம். மாதாபிதாக்கள் பிரிவுக்காற்றும் வியசனப்பட்டு தெளிவுற்றதென்பதாம்.

கக. அக்கினி
தேவன் வரங்கொ
டுத்தல்.

கக. பரிசுத்தமு
ள்ள ஸ்தானத் திரு
த்தல்.

கஉ. யாகமான
செய்தல்.

கஉ. ஞான மு
டுத்தல்.

கக. வனதேவ
தை தெரித்தல்.

எஃ. வனதேவ
தை புனர்த்தல்.

ஹ்ன மாபிசங்களால் கண்டமும் தோற்களு முத
லானவைகள் வேகவேண்டிய தென்னவென்று ப்ர
காசமுள்ள அக்கினிதேவனினின்று மறைவாய் முன்பு
உறையாய், — நீ ரொண்ணிய காரிய மென்னவென்று
கேட்ட, கறங்களைக் கூப்பிக்கொண்டு தோந்திரஞ்
செய்து பரிசுத்தமானவிடத்தை இப்புழியிற் கண்டில
னாலால், விருட்சத்தினது அனிலிலிருக்கின்ற அனி
ரின்மேல் இடங்கொடுத்தனக்கொன்று செய்வாயென்று
தாசுரமுனி கேட்ட, வாழ்வை முழுதாக்கொடுத்து
அக்கினிதேவன் சமுத்திரத்தினையெப்போல மறை
த்தனர். — காட்டினிடத்துள்ள ஒரு அப்ப விருகத்
மானது, கெகமண்டலத்தைத் தாண்டி ஆகாசத்தை
யளாவியிருக்கின்றது; அந்தவிருகத்தின்மேல்வானரு
கின்ற தனிகொன்ற வாகத்தினது இடத்தில் சந்தேக
மின்றி தாசுரமுனிவரிருந்து கல்லதவஞ் செய்ய
மிகவும் விருப்பமின்ற மனதுடையவன், — ஒருகூண்
கேசத்தில் நிகழுகளையெல்லாம் பார்த்து கொல்லப்
பட்ட பதமாசனத்திற்குந்து விரிந்த திக்குகளினைத்
திலுவின்று நீக்கி, சோமனானத்தை யறிதற்கரிதானவ
னாய் கருமமட்டி விருப்பதாய் ப்ரபோசனமாகிய வந்
பண்ணியத்தை விருப்பத மனதினால் பண்ணிவந்து
வருங் பாகங்களைச் செய்து தேவர்களுக்கு அளிப்ப
பாகங்கொடுத்தான். — கோபேதகங்களாலும், அகவ
மேதகங்களாலும், கச மேதகங்களாலும் செய்தபாகிற்
குறையுற்ற யாகங்களை வெல்லப் வேதனதிப்படி
செய்து, வெகுதலை விக்கியமிக்றி உட்கத்தினால்
விறையகிய பண்பானது மிகவுந் திரையிற்று பூண
பாணத்தினாலும், அய்யி தந்த கண்ணுப்ப மூலமா
னவ கல்லபனநின் தானை வித்தபாது பூண்பாதி
றயடி — சகபணவானது நீக்கெயரணினையில் கம
ழம் மிகவுந் கொடுத்தனன மகானுபய தாசுரமுனி,
தேவர்களுள்ள விளையின் அனிலில் மேல் இருந்த
காலத்திற், ஒரு தோததில் திருவாய் வாகங்களுக்கு
முள்ளேயவ விரித்த புழ்ப் வந்திரங்களைத் தரித்த
உயர்ந்த னைதேவதைபானைத் தோத்த, ஞானவா
னான முனிவனும் ப்ரதம சோசென்று கேட்ட, அந்
முன்ன மதய்கப்பென் தோத்தவான், — பதான்கவி
டத்தில் பெறுதற்கரிய அன்புடை தவான் அறிந்த
வினைதயம் அருணபாசனாய்மனத்தில் விசுருகாய்க்
கைக் குழென்று சாதிதாய்ப் பண்படுத்தி, ஞான

இஃ. நீடாமாசச் செய்த சிவசுபதிஞ் பூணவானமுதித்த தென்ப
தாம்.

குருபணியினிற்றல்

எ. ஞானத்தை
புபதேசித்ததெ
னல்.

எ. அந்தஞா
னேபதேசத்தைப்
போதித்தல்.

எ. பிசமன்சுதற்
பத்தை பாஞ்சு
ருவடிபித்தல்.

அ. அசனது
வலியைக்கறல்.

அ. அசன்
முயற்சியின் பெரு

பூரணமாய்விந்தும் ஐனிக்காத வாந்ம் ஞானத்தைத்
தரிசித்திலன், சமுத்திரத்தையொத்த சகலதுன்பத்தி
னாஸலனமடைகின்றான், தன்னையரி கின்ற ஞானத்தை
அனுக்கிரகஞ் செய்வாயென்று வானுதவதைசொல்ல,
இவனை எமக்கு நிகேத்தரீடனுக்கி நீ நிற்குவாயென்று
முனிசொல்ல, அந்த வானுதவதையானவன் புத்தி
சனைவிட்டு நிற்கினான். பெருமைபொருத்திய முனிவரு
டைய உபயபாதங்களை விடாமல் சம்துணரீடனுமிருந்
தான். — வருந்தப்பட்டு, தத்துவஞானத்தைப் பெற்
றுய்யும்படி, தாசுரமுனிவனது கருவையினால் மெது
வாக நிரூபித்தானதைகளும், பிசமாணங்களும, இதி
காசலத்தில் சொல்லிய காசலங்களும, மிகவுஞ்சாகர
மான வேதாந்தத்தில் தெளிந்துசொல்லிய பகாவத்கி
யார்த்தங்களும், இன்னுஞ் சேர்த்திருக்கின்ற மார்க்கக்
களுமாயிய கிவைக்கிப் பகவான்கிரித்தது. பூரணஞானத்
தையே கொன்னார். — யாம் கங்காஸநானஞ், செய்ய
அந்தமார்க்கமாக வானிலேபகைத்துபோய் ஒருதினம்
சுத்தரிஷிகளுடைய இடத்தினின்று தாசுரன் வாழ்
கின்ற கடப்பவருகூத்தெர் சேர்த்து, இராக்காலத்தி
லிருந்து முனிவர் சீடனக்கனுக்கிசெத்த ஞானத்தன்
களைக் கிேட்டாரம்; அதையாமுனக் குள்ளப்பாசரன்
சொல்லுமிவாந்தீ— கங்கபில்லாத பிசமன்வருமப
னது கடுமென்று நிர்சயமுண்டானதையே இந்த வொரு
கதைபைய ரீகேட்டாய். சிறத்தவனுய் வொருமஹா
சாஜன், வீரத்திலும் சீர்த்தியிலும் சிேஷப்பாச
வன், தெளிவெனது தாத்தையான யவன், கா
மடை கின்ற ஐகரகங்கராயன்னவன் தன் அத்தத்தெளிநு
குடைய பணியை கிரகித்தென பிரகாசிக்கின்ற சிரத்
திறத்தைப் போல தரிப்பாசன், யாவர்க்கும் திரமாக
நிறுத்தந்நரிய வியாபகன், — செய்யத்திரம் விரும்பு
கின்றவன்; காசலிதமாகப் அகிரயத்தை கிரகித்துஞ்
செயலையுடையவன்; தன்பரிப்பயம் கொடுக்கப்
பட்டதாய் முயற்சிக்கின்ற தொழிற்சனின் கட்ட
த்தை அளவுசெய்யில்; பெரிய சமுத்திரத்தில்கிேசின்
எண்ணிது பெண்ணக்கடத்து கிணக்குமுன் அது
தங்களும், சாந்துகளும, அகிலிசனாய் கிண
கனிலுள்ளும இத்தெளிநுனை குருக்கடபததாம்
இருக்காக்கலாகாயத்தை பெண் செய்யலாம். — அ
கிந்திப்பவைய கிண்பாட்டினுசெய்க்கெர் அளவற்ற

+ இம். தமதுகருவியினால் வனதேகதைக்குப்பத்திரணத்திற் சட்டனுமி
செண்ட தென்பதாம்.
* இம். தாசுரமுனிசேனுக்குப்போதித்த செரியை இராமருக்குப் போதித்த

மையையழித்தல்

எத்தவங்களிராப அம் நிலைபெற்றிருக்கின்ற தேவர்களா
பெ முற்றும் தற்காலையுள் எவ்வளவு பின்னொடர்வ
தற்குக் கூடாது. மகத்தாரிருக்கின்ற இவனுக்குத்
தெக்காவாய் பவையுள் அபகந்தக்க மூன்றுபேரக
ளுங்கி, அவர்கள் வலிபெயர்வாசகத்தையதிக்கிரமித்
திறுக்கின்றவர்கள்; உத்தரன், மத்திரன், அதமனென்
மரு சொல்லப்பட்ட பெயரை அடையவர்களாம். —

அ.
நாபுயியை அவி
ஞை மகம் அமர்
நகர சிறப்பைப்
கூறல்.

தாசுரமாய்த்தில் உத்தவவ்விடத்தில் வசிப்பவன்
மூன்று விதமாகிய சீர்த்தையுடைய தலைவன், அந்த
பெயரைப் படுத்தில் அவனுண்டாக்கிய பட்டணத்துக்கு
நீளப்பவன் தெறுவான் பதினான்காம்; கெடாதமூன்று
வகைகளாகும் அழகுள்ள சிங்கமாவனங்கள் சேலை
கள் லீலாபுரப்பதங்கள் கொடியையெடுத்த முத்து
பலகைகள் ஏழந் தகங்கள் குளிர்த்திசுக்கு முழுமுள்ள
இரண்டின்களாம். — என்னுமெனவையன் நிறைந்
திறுக்கின்ற இந்தப்பட்டணத்தில், இவனுண்டாக்கப்
பட்டணம் அமர்வான் முன்புள்ள கீழ்மேல் மடு என்
நின்ற சொற்புத்திய பதனாவின்னு மிடங்கனெல்
அப மழைப்படியுண்டாக்கின் அவற்றிற்கு வலிமை
பெருந்திய ஆண்கள் முன்றிருக்கின்றன; அந்தி
மரங்களினால் மெருங்கியிருக்கின்றன; உதிரந்தினு
மிருதுவாய்ப் பட்டத்திற்குள் மருந்தினு
முறைத்து விசிற்த மரங்க்கற்றையினுற் பாய்ப்பட்
ட்டணம். — எப்பொழுதுகிரித்த மாயையினால் அந்தத்
தேவருளவ வாயன் உண்டாக்கின பாவகைகளான
வை தென்றற்குத்த, சூழாரின்ற பலகணிவாயி
னென்பதாம்; பஞ்சேந்திரியங்கலென்னும் அழகிய
தீங்கலினால் பவகாக்கின்றன; இரண்டு புயங்க
களென்னும் தோற்றங்களை முடைவான்; முடிவில்
வாத மிரப்பாவனைக்கும் பாய்மருகின்ற அகங்கா
மன்னும் பையனைவைகாத்திடக்கொண்டன.

அ.
யின் காவலாகிய
பெயர்களைக்கூறல்

மந்திரியின்ற பாவகைக்கட்டத்தில் அகம்பாவ
பென்னும் பாவகடன் விளையாடி, சமதேவத்தைத்
தருகின்ற விளையாட்டினை நாமாவிதமாகவத்தி,
கூலியுள் வாய் குளையாடி பறவைபைப் பிடிவதுருந்து,
விளையாடிருகையாய்வையை விட்டுநீங்கிப்பக்கத்தில்
பவ்வுருகின்ற பாவகையையுண்டாக்கி, ஆலையுடன்
பிரய் பெயர்வைத்தைய கடைத்தவர்களைப்போல்
அவ்வசகனாவன் நடனஞ்செய்வான். — இப்பவ
தையையிட்டு அதைபடைவாபென்று நினைக்க அவ்
வன்னவானையா அநிலிமுத்து மாயைபடைவை
பென் தென்னுகின்ற எண்ணத்தினால் அப்படியுபே

அ.
தோற்றம் பகையில்
விளையாடல்.

அ.
நாபுயியை அவி
ஞை மகம் அமர்
நகர சிறப்பைப்
கூறல்.

அ. இவ்விரை
யாட்டினுந் சகலத்
கமடைதல்.

அ.அ. தெவிகு
னென்பவனுருவத்
தை யறி விக்வே
ண்டுமெனல்.

அ.க. மாயாவிரர்
சுத்தை யோர்சுதை
யாகச் சொல்லிய
தெனல்

அ.உ. பிரமசங்கத்
பமேயரசனெனல்.

அ.க. சங்கற்பத்தி
ஞானபாடன முடி
லகச்சிறப் புறைத்
தல்.

பரணத்தை யடையும்; பரமபானது வருந்தத்தினுற்
சமுல, சனிந்து மரித்துத் தழுவும் ஞானஞகாசமே
யிவைவருந்கு ஸ்ரானபாம்; மசனத்தை யடைந்து
நலழ்வின்ற அலைகலத்திடுண்டாவது போல நிரம்பு
முண்டாகும்.—மூன்றுசரீரங்களை யுடையவன் கிறம்பு
பெருந்திய நல்லுந் தவகதத்தை யொத்த தனது நகரத்
தில் தாலினிமை யாகவிகுத்து கீழ்க்காப்பெயறுபெறுந்
தலைமக்கின்ற தொழில் வாய்ப்பட்டவனாய் ஒருதரங்
குறைவாவன், ஒருதரங் கன்பாயாவன், ஒருதரம் என்வ
செய்யவொடுமென்பான், ஒருதரம் அபிராமியாவன்,
அபிககத்தரம் பாய்குவன், தெளிவான், துன்புபு
வான், சந்திராஷிப்பன், ॥— யான் தளர்த்தியாரை
னென்பன், பருத்திதெனென்பன், தாழ்த்தெனென்பன்,
உயர்த்துனென்பன், வளர்த்துனென்பன், குறைந்
தெனென்பன்; பெருங்காற்றடிக்கின்ற கழுத்திரந்
தைப்போல மனநினால் அய்வதான் கழல்கின்றதை
சொல்லுமெனவாதென்று முனிபொன்ன மாத்திரத்
தில், புத்திரணுவான், சொல்லியபிதாவன கீர்தெயிரு
சென்று சொல்லிய கீர்த்தியையுடையவனென்று
கோட்பான்.— உண்டையினால் அய்வதானைச் சொன்
னால் வருகின்ற நல்லசனமென்னும் அசத்தியத்தின்
உண்டையை நன்றாய்த் தெரிந்துக்கொள்வாபென்று
தாருரமுனிவன் சுனையயாகிய சீடனுக்குச் சொல்லு
வார். சங்கற்பாய் அசத்தியமாயுண்டாய் விந்தா
மக விரிந்து முயற்சியவனுடையதாய் அந்நின்பயக்க
மான சகந்தின்மன்னையை உறுதிமொழியாக முன்
சொன்னினும்.— பரமசங்கரத்தில் உதயாயசியாரகத்
பமே முன்சொன்ன தெவிகுனென்னுமாயான், பல்பல
காலமும் தானையுண்டாவும்; தானையுடையும் விரி
வாகிய உதயானது அதன் ஸ்வரூபம்; அப்பாயகிய
சங்கற்பமானது உண்டானொருகமமுண்டு; அதன்மேலான
னும் சாயில்லையாம்; முதனையாகியமுதலுந் ததிகள்
முதலானதெனச் சனாது அச்சங்கற்பத்துக்குநினுக்கே
சரீரமுற்படுவாவர்.— அப்பாயினது புத்தி பாக்சம்
மாத்திரத்தால் பிரமமென்னும் பவநினைப்ப
மொருந்தினதாய் சங்கற்பமானது, ஞானஞகாசத்தின்
உண்டாக்கின்றது மூன்றுகலெனத்திட்டு உண்டாய்;
உலகபாலசெய்யது பதினாங்கு உலகக்கன்பெய்யாம்;
பெய்திய பட்ட மாத்திரமென்பதினாங்கு விதிக்கென்
றனாதினாங்குலகம்; பரிசுத்தமான பூரிக்கெனவெ

॥ இ-ம். விடுவிலுறகதைக்கெப்பது கதினென்கதலிட்டுடன்றித் தாய்
வதுமையே விவற்றூந் கதவுக்கமுதலிய கருத்தாடைத்தன செப்பதாம்.

இம்மாதிரியான சிவகிரியை வரிவாங்குபவரென்றறிய வந்தவசரத்திற்
சங்கப் பார்த்துக் கொள்ளாமை சிவத்தொழுவதற்கு மறந்ததின் பிழிவிட்டமையின்கிற்ற
நிலைவாய் சகக்கரை கடலின் வாயினிடைநீர் நுழிமானித் தன்வகம் பாவத்தொடு
விடையடிப் புகழஞ்சி சாத்தாரணமென்னும் குக்கசாகரத்தி லுழந்தி னுதெய் பதம்.

லக் கணங்களைக் கூறிய வற்றைநிலி ர்த்திக்கும் பொரு ட்டதற்குப் பலமா யிருக்கின்ற முக்கு ணங்களை நிலிர்த்தி க்கவேண்டிய வற் றின் குணங்களைக் கூறல்.

கஅ. முக்குணங் கள் முதலியயாவை புரீக்கி முத்தியை யடைபு முயற்சி யறிவித்தல்.

கக. சங்கற்பாச மே முத்தியாமெ னல்.

க௦௦. பிரமாண பவத்திற் சங்கற்ப நீர்வின வி சய முரைத்தல்.

க௦௧ திருக்குரு வுடியாற் நிரியவ ஸ்வரூபங்களையிரு க்கின்ற சங்கற்பத் தைக் கெடுத்துச் சுகத்தி லிருப்பா யெனல்.

க௦௨. சங்கற்பத் தைக் கெட்டுநிலி த்தம் அதிவிற்பத் திராச யியாதெ றின்.

குணங்களே மூன்று சரிசமாய் மூவுலகங்களுக்குத் தாரணமாம்: அந்தக்குணங்களில் நாமத்துணத்தை யுடைய சங்கற்பமென்பது, பாகிருதியின்பெயரிலுள் ளுள்பந்துடன் வருத்தமுற்றுப் பாதாளக்கிருமிகளாம். பரிசுற்றமாகிய சாத்துவித குணத்தையுடைய சங் கற்பமென்பது, கலத்தருமங்களையும் ஞானங்களைப் புடைய போகத்தை யுடையதாய் சக்ரவர்த்தியைப் போல பாகாசிக்ரும் — இசாசதகுணத்தை யுடைய சங்கற்பமென்பது, இச்சகத்தில் இயல்பாகிய சம்சா ரத்தையுடையதாய் விளங்கும். சேர்த்திருக்கின்ற இக் மூன்றையும் நீர்வி உண்பையாக சங்கற்ப மிகையா யின், வருத்தமில்லாதவனாக அச்சங்கற்பமானது நின் மலமாகிய பசமபதத்தை யடையும். அசாசையாகிய நிருஷ்டிகள் யாவையும் விடுத்து குற்றமுள்ளமனதை சுத்தமானமனதினு னிலைப்படுத்தி, — அதத்திலும் புறத்திலும் உதயமான சங்கற்பத்தை ஒருமிக்கக் கெடுக்கச் சிந்திப்பாய். நிபந்திக்கப்பட்டத தபகன் கற்பிக்காநுகால நீ செய்தாலும் பாதாளத்தையுமி, பூமியையும், நீங்கற்கரிய கவர்ச்சகத்தைப் பொருத்தி னாலும், உனக்குச்சொல்லிய சங்கற்பமசத்தையன்றி தெளிவான பசமபதத்தை யடைய கலக்கமின்றிய யுத்தியானது வேறில்லையாம், — துன்பங்களும் வேற் றுமைகளும்மில்லாத, பிரமாசத்தத்தைச் செய்கின்ற சங்கற்பத்தைக்கெடுக்க முயற்சிப்பாய். சங்கற்பமான பாகாத்தில் அளவற்றபாவனைகளினைத் தன் இயல்புள்ள கமையுண்டாகும், அப்பாசத்தை இவ்வுவா யறுத்து விட்டால் மயக்கத்தையுடைய பாவனைகள் எப்படி துளையச் சிக்குகிய, புத்திசனே! தெரிவிக்கை — துன்பஞ் செய்கின்ற சங்கற்பமிக்காயல் எதிரே வந்துவிதாற்றிய தொழியின் பாக்கத்தி விருப்பாய். சங்கற்பமானது இருக்குமளின் ஞானமானது நிரி யங்களைத்திரும் பற்றியப்பாது ஒப்பற்றாய்க் திருக்கின்ற பிரபபதத்தைச் சேர்த்து சகலவையாடான விகற்பங்களியானையும் நீக்கி இயிவையுடையவனாய் கழுத்தினத்தை யடைந்து அததுயித்தத்தின் பசம கத்தைப்பெய்மையாய். — என்னு சொல்லப்பட்ட சங் கற்பமானத்தென்னாய், அதஉண்டானதுய், அருத்தி யானதும், மயத்திதெய்தததும், எப்படி பென்னும், தாசுரமுளியை சிடனுவன் சிபசாய்ச் சீக்கடி அதற்குச்சொல்லுவாய். மேலானதாயும், உன் டெவ்வயடியாய், விளக்கிய சமமான வாதமுறான

† இம் சங்கற்பமுறித்தவிடத்தொடித்தெதன்மயமாக திக்கெண்ணெயென்பதாம்.

க0ந. சங்கற்ப
வுதயங் கூறல்.

க0ச. பாவனாதீத
மாக வேண்டு மெ
னல்.

க0டு. சங்கற்பம்
வருத்த மின்றிக்
கெடு மெனல்.

க0சு. சங்கற்பவ
டிவமான மனதை
க்கெடுத்தாத்ம ஞா
னமாக விளங்குவா
யெனல்.

க0எ. அத்துவிதா
னுபவங் கூறல்.

க0அ உவமான
த்தை முடித்தல்.

இ ம. சங்கற்பத்தினுற்பத்தி நாசத்தையும், அஃதுபிரமப்காசமாய் விளங்
கின வனுபவத்தையுமிவித்ததாம்.

மானது, திரிஸ்யத்தில் உண்டாதலே சங்கற்பமாம்.--

சிறிதாக உண்டாய் தானொரு முதலாயிருக்கும், கிரமமாக மெல்லமெல்ல வளர்ந்து பரமாத்மாவாகிய தெளிவைமறைத்து சடபாவமானது, திரமாயுண்டா கும்படி உதித்த மேகத்தைப்போல வளரும். குழந் தாய்? அறிவானது திரிஸ்யத்தை பாவித்திருக்கின்ற தனக்கு வேற்றுமைபோலப்பார்த்து நடந்து சங்கற்ப மாய் விளங்கும்.— ஞானமென்னும் வித்தானது சங் கற்பமென்னு மங்குரமாம்; அந்தச் சங்கற்பமானது, தன்னை வேற்றுமையாக தானே யுண்டாக்கி தானுண் டாகும் தானே பெரிதாகவளரும், இதுமிருந்ததுன்ப மேயன்றி இன்பமாவ தொன்றுமில்லை, ஆகையால் சொல்லிய சங்கற்பத்தின் மார்க்கத்திற் செல்லக்கரு தாதே. நிற்கின்ற சகத்தினிலையில் கணமும் பாவனை செய்யாதே— இவ்வளவாகிய பாவனையினால் பரமசுக மாம். இப்படிப்பட்ட சங்கற்பமானது, தவறடைய மிருந்த வெத்தனங்கள் வேண்டுமெனில்; தாக்காநின்ற பாவனைகளியாவையுங் கெடுத்தலாகிய அவ்வகையால் தன்மனது நசிக்கும், விகசிதமான புட்பத்தைக் கசக்க வேண்டுமானால் கரத்திற்கோர் வருத்தமுண்டாயிருக் கும்; சொல்லிய விர்தச்சங்கற்ப நாசத்துக்கு அவ் வளவு வருத்தமும் வேண்டுமெனில்.— உண்டாகிய சங்கற்பமானது பாவனையை விட்டுவிட்டால் நாச மடையும்; இந்த பகிர்முகசங்கற்பத்தை இவ்விடத் தில்வந்த அந்தர்முகசங்கற்பத்தினால் திடமாகக் கெடுத்து பரிசுத்த மனதினால் அசுத்த மனதைக் கெடுத்து உனதாத்மஞானத்தில் நீ நிலையாயிருப்பாய்; கடத்தின்பின் வைத்தவுளந்து பிறமுநேரத்திற்கூடும், இதரியதோ, முழுது மசத்தியமாம்; அஞ்ஞான விகற் பத்தினால் உதித்தவைபன்றி முன்பில்லாததினால் சக மும் ஆகாயமும் ஒத்திருக்கும்.†— அரிசிக்குமியும், தாம்பிரத்துக்குக் களிம்பும், சுபாவமாயிருந்தும் கரும் விசேடங்களினால் நீங்கிப்போம்; அதைப்போல ஆத் மாவும், அஞ்ஞானத்தையடைந்து விசாரத்தானீக்கிக் கொள்ளாத ஸியல்பாம் கொண்டசந்தேகத்தை விட்டு ஆசாரியன் வல்லபமான விளக்கத்தால் நீ முயற்சி செய்வாய்; கண்டோமென்று சொல்லப்பட்ட சகல மும் வீணும்; குருவுஞ்சீடனும், பரமப்காசமாகவே தரிசித்தோம்.— இப்படியென் றந்தத் தாசுரமுனி சொல்லிய யாவையுங்கேட்டு, அவ்விரவில் அவ்விடத்

கூ. நெடுகோங்கு
கிற பையனிடையே
னின்.

கூ. நெடுகோங்கு
ன்பமாமெனல்.

வ. நெடுகோங்கு
தை நெடுகோங்கு
மெனல்.

அ. நெடுகோங்கு
தை நெடுகோங்கு
யபியனிடையே.

கூ. இத்தொழுவம்
து நெடுகோங்கு
தல்.

கூ. பாய்க்காது
மகனிடையே.

நாவாகவும் நின்றாலும் இதுவே நன்னையாம், துன்ப
பானது சமூகமில்லை,†— நினைக்கப்பட்ட அகாத்தா
வாய் நன்னையத்தினொழுங்குன்படி நடக்கின்றேன், வே
றுதான் கூறுந் தில்லையாயால் அவ்வந்தத்தினில் வேறுபா
டினில், என்னதென்றும், நீயென்றும், நானென்றும்,
பெற்றதென்னென்றும் செய்யவில்லைபென்றும், மதித்த
பெயரே துக்கபாம்; சரிந்ததை நானென்பவரு முன்
பெயர்—சரிந்ததை நானென்பென்று சொல்லில் இரு
பந்தை நெடுகோங்குமாதா நோயார்; வெவ்வித வலியுதன்ப
பாதுவும் நடவலை என்னென்று சொல்லவேண்டாம்,
பந்தைமில்லாத நல்லீகன் விவையுடைய சந்தைகள்,
நீயர் சகல பாமிசங்கையுள் கைவசமாகப் புதிப்பவரா
ரினும் தவிரை அபாமிசத்தைபுரியார்கள்; அதுபோல,
நெடுகோங்கு என்று கருதுவார்களோ.— சரிந்தபானது
பாபெயன்னும் கவனத்தினால் நூனநிருஷ்டி. தெரி
யாததாயும், குற்றமிருந்த அக்கவங்கத்தை துரத்
தவ்வுவார்களாயின், பரகாச நூனமானது கருத்த
நெடுகோங்குவிடத்து விளங்கு நிலைப்போலப் பிசகா
கின்ற, இப்படிப்பட்ட நிருஷ்டியினால் மிகுந்த சகல
சமூகத்தினின் அழகுள்ள முத்திநீச மெனினாயுன்
டாம்,†— சகலத்தினும் நான் கர்த்தாவல்ல, அவ
வென்பதும் இவ்வென்பதும் யாவல்லவென்று சித்
தித்து மனத்திற்படமுண்டாய், அகர்த்தாவாயிரு. அப்
படியில்லையாயின், சகலத்துக்குந் கர்த்தா நானே அவ
வின்தை அப்படியாகுங்களும் கானென்று சிந்தித்
தவல்லி என்று மில்லையென உறுதியாயிருப்பாய்.—
அப்படி பாய்ச்சிடின, இவ்வினையுலென்று கா
னல்லபாய், வந்தது மனத்தினாயிய வொன்றையாம்,
அதற்குள் பதங்கனின் சந்தையாகிய உனதுபதத்தில்
நெடுகோங்கு வல்லி வந்ததையபதத்தைத் தரிசிக்க
சந்தையன் தன்னிடத்தி லிழப்பார்கள். நெடுகோங்கு
வல்லியே பந்தமாய்; அவ்வாயுதனாய் மேல்முறை
மாய் நெடுகோங்கு,†— சந்தமுதலிய விடாய்க்களிற்
புறம் பாய்க்காது நெடுகோங்கு நெடுகோங்கு முன்பு அவன்

† இம். சந்தையன் வந்தததுவென்று கிரங்கு வொன்றோ இருக்கித்
தவல்லி என்று நாம்.

† இம். பந்தையுக்கான மெனதிகத்தை நானென்பதே பவத்துன்பமா
பெயர்ந்ததைத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துத்

† இம். பந்தையுக்கான மெனதிகத்தை நானென்பதே பவத்துன்பமா
பெயர்ந்ததைத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துத்
பெயர்ந்ததைத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துத் தவிர்த்துத்

கசு. மோகத்தினீ
க்க முரைத்தல்.

கசு. பவங்கடம்
ஞ் சுருகையு
பருவையுங் கடறல்

கசு சர்வம் பிர
மமயாய விளக்கு
தலாற் சகலமுயி
ந்நெனல்.

கசு. சராநியனு
பவ முரைத்தல்.

உ. ர. இதுவாது

கின்ற தந்துவந்தைந் தெரிசித்தவர்கள் சிலர், மற்ற
வர்கள் அங்வுலகாயக்கூற்றிற் செடுக்கின் றவர்கள்.—

சரீரத்தைப்பார்ந்தல்லவா சகத்திலுள்ளபாவரும்
பஞ்சரிப்பதேயன்றி ஒன்றான வாத்மாவைப்பார்த்
தல்ல, எவ்விடத்தாம் பஞ்சபூதமே யல்லாமல் தேவ
லோகத்திலும், பூலோகத்திலும், பாதாளலோகத்தி
லும், தேவையும் ஆளுவது பூதங்கண்டதில்லை; போ
கத்தை விடுவோமென்று திரமடைந்தவர்கள் யாவை
யும் பற்றாமட்டார்கள்.— அனுபவபுத்தியில்லாத
மூடபட்சனனைவர்க்கும் சகமானது, பிரளயகாலத்தில்
மெய்ப்பாவை சமுத்திரபாம்; பங்கமில்லாத வனுபவ
புத்தியையுடையவர்களுக்குமுன்னிருக்கின்றபசுவின்
ஞாப்படியாம்; துக்கமில்லாத ஞானவானுடைய மன
தல்கைடப்புற்ற விடயசகப்பற்றாது; போகமில்லாத
பூதச்சிலைத்திருக்கும் மிழிவானபெண்கள் ப்ரகா
சிக்கின்ற பட்டணத்திலுள்ள புருடர்களுக்கென்ன
பேயோசனமாம்.— பிரமமாகிய பரிசுத்தசமுத்திரத்
தில் பலைகளியாவற்றைகளாம்; பிரமஞரியன்முன்பு
புத்திபன்னுமுந்த பூதியானது பேய்த்தேராம்; திர
முள்ள விவ்வுத்தத்தை பிரகஸ்பதிபெற்ற வரபுத்
திரானை பசுவென்னவாய் தையுடையவன் முன்னே
சொன்னான்; அதைமூர்பாய் நீகேட்பாய். †—கசு
முனிபாவன் கேள்விப் பாரதியினின்றும் பிரிந்து
ஒருபுறது சலிக்கின்ற மனதைதுடையவன், பாவச
துபுத்திதழைத்தவானத்தையுடையவன், எதைச்செய்
வேன்துத் துக்கிற்பொருந்தளங்கேபோலென், விடப்
படுவதது, கிண்ப்படுதது, மேலாகவளர்கின்ற பிர
ளய சமுத்திரத்தைமரிபால் உகைபெவ் விடத்தும்.
எனது எவருப போகிறத்திற்கின்றது.— சரீரத்தி
னது புறப்பிலும், உள்விலும், திக்குகளிலும், ஆகா
சத்தினும், பூமியினும், எவ்விடத்திலும் எனது எவ
ருபவர்களின் வெற்றொன்றுமில்லை; எனது எவருப
பில்கைத விடங்களுமில்லை; எனது எவருபத்தி லில்
வாதகவையுமில்லை; தானெவ்வாங்குநின்ற வஸ்துக்
கும் சிலிவந்தில்லை; சந்தினனத்தவருபமே ப்ரகா
சிக்கின்றதென்று சமுனிசொன்னார். ‡—

கசன்கதை

முற்றிற்று.

† இ. ப. வ. மதத்தா சரீரத்தைமய மாதாதத்தைப் பறிவீத்ததாம்.

‡ தாம். சராநியனுத சராநிதாரமான மனதிலுந் பார்த்துமிடத்திற் சர்வம்
பிரமமயாம் விளக்குகின்ற தென்பதாம்.

யறிவித்தல்.

குணங்களைக்கொண்டிருப்பதும் மூய்த்தியாலைடையும். பரம
கருமனை மோகத்தையாத சாத்திரத்தொழிலானதுசெய்
விக்ந்தும். உத்தரபரமன ஸ்ரீராமாவென்று சொல்லி,
திருப்பரமன வசிட்டம் சொல்லுவார்.†—

ததிப்பிரகரணம்

முற்றிற்று.

உயரநீதிபிரகரணத்தில்

நன்குநாசன்கதை.

அவதாரிகை.

[illegible]

க. சிவசுந்தரி நாயகம்
மலர்மலர் மலர்மலர்
திருநெல்வேலி
திருநெல்வேலி
திருநெல்வேலி
திருநெல்வேலி
திருநெல்வேலி

[illegible]

1. 1950-1951
 2. 1952-1953
 3. 1954-1955
 4. 1956-1957
 5. 1958-1959
 6. 1960-1961
 7. 1962-1963
 8. 1964-1965
 9. 1966-1967
 10. 1968-1969
 11. 1970-1971
 12. 1972-1973
 13. 1974-1975
 14. 1976-1977
 15. 1978-1979
 16. 1980-1981
 17. 1982-1983
 18. 1984-1985
 19. 1986-1987
 20. 1988-1989
 21. 1990-1991
 22. 1992-1993
 23. 1994-1995
 24. 1996-1997
 25. 1998-1999
 26. 2000-2001
 27. 2002-2003
 28. 2004-2005
 29. 2006-2007
 30. 2008-2009
 31. 2010-2011
 32. 2012-2013
 33. 2014-2015
 34. 2016-2017
 35. 2018-2019
 36. 2020-2021
 37. 2022-2023
 38. 2024-2025
 39. 2026-2027
 40. 2028-2029
 41. 2030-2031
 42. 2032-2033
 43. 2034-2035
 44. 2036-2037
 45. 2038-2039
 46. 2040-2041
 47. 2042-2043
 48. 2044-2045
 49. 2046-2047
 50. 2048-2049
 51. 2050-2051
 52. 2052-2053
 53. 2054-2055
 54. 2056-2057
 55. 2058-2059
 56. 2060-2061
 57. 2062-2063
 58. 2064-2065
 59. 2066-2067
 60. 2068-2069
 61. 2070-2071
 62. 2072-2073
 63. 2074-2075
 64. 2076-2077
 65. 2078-2079
 66. 2080-2081
 67. 2082-2083
 68. 2084-2085
 69. 2086-2087
 70. 2088-2089
 71. 2090-2091
 72. 2092-2093
 73. 2094-2095
 74. 2096-2097
 75. 2098-2099
 76. 2100-2101
 77. 2102-2103
 78. 2104-2105
 79. 2106-2107
 80. 2108-2109
 81. 2110-2111
 82. 2112-2113
 83. 2114-2115
 84. 2116-2117
 85. 2118-2119
 86. 2120-2121
 87. 2122-2123
 88. 2124-2125
 89. 2126-2127
 90. 2128-2129
 91. 2130-2131
 92. 2132-2133
 93. 2134-2135
 94. 2136-2137
 95. 2138-2139
 96. 2140-2141
 97. 2142-2143
 98. 2144-2145
 99. 2146-2147
 100. 2148-2149
 101. 2150-2151
 102. 2152-2153
 103. 2154-2155
 104. 2156-2157
 105. 2158-2159
 106. 2160-2161
 107. 2162-2163
 108. 2164-2165
 109. 2166-2167
 110. 2168-2169
 111. 2170-2171
 112. 2172-2173
 113. 2174-2175
 114. 2176-2177
 115. 2178-2179
 116. 2180-2181
 117. 2182-2183
 118. 2184-2185
 119. 2186-2187
 120. 2188-2189
 121. 2190-2191
 122. 2192-2193
 123. 2194-2195
 124. 2196-2197
 125. 2198-2199
 126. 2200-2201
 127. 2202-2203
 128. 2204-2205
 129. 2206-2207
 130. 2208-2209
 131. 2210-2211
 132. 2212-2213
 133. 2214-2215
 134. 2216-2217
 135. 2218-2219
 136. 2220-2221
 137. 2222-2223
 138. 2224-2225
 139. 2226-2227
 140. 2228-2229
 141. 2230-2231
 142. 2232-2233
 143. 2234-2235
 144. 2236-2237
 145. 2238-2239
 146. 2240-2241
 147. 2242-2243
 148. 2244-2245
 149. 2246-2247
 150. 2248-2249
 151. 2250-2251
 152. 2252-2253
 153. 2254-2255
 154. 2256-2257
 155. 2258-2259
 156. 2260-2261
 157. 2262-2263
 158. 2264-2265
 159. 2266-2267
 160. 2268-2269
 161. 2270-2271
 162. 2272-2273
 163. 2274-2275
 164. 2276-2277
 165. 2278-2279
 166. 2280-2281
 167. 2282-2283
 168. 2284-2285
 169. 2286-2287
 170. 2288-2289
 171. 2290-2291
 172. 2292-2293
 173. 2294-2295
 174. 2296-2297
 175. 2298-2299
 176. 2300-2301
 177. 2302-2303
 178. 2304-2305
 179. 2306-2307
 180. 2308-2309
 181. 2310-2311
 182. 2312-2313
 183. 2314-2315
 184. 2316-2317
 185. 2318-2319
 186. 2320-2321
 187. 2322-2323
 188. 2324-2325
 189. 2326-2327
 190. 2328-2329
 191. 2330-2331
 192. 2332-2333
 193. 2334-2335
 194. 2336-2337
 195. 2338-2339
 196. 2340-2341
 197. 2342-2343
 198. 2344-2345
 199. 2346-2347
 200. 2348-2349
 201. 2350-2351
 202. 2352-2353
 203. 2354-2355
 204. 2356-2357
 205. 2358-2359
 206. 2360-2361
 207. 2362-2363
 208. 2364-2365
 209. 2366-2367
 210. 2368-2369
 211. 2370-2371
 212. 2372-2373
 213. 2374-2375
 214. 2376-2377
 215. 2378-2379
 216. 2380-2381
 217. 2382-2383
 218. 2384-2385
 219. 2386-2387
 220. 2388-2389
 221. 2390-2391

[illegible]

1. இவ்வுரையை விரித்துக் குணங்களினைச் சுவையாகும்படி குணத்தை
பயிற்சி தரும்.

க. சனகராசன்
பங்குவமறிவித்தல்.

க0. இருக்குவே
தமகாவாக்கியார்த்த
நிருபணம்.

கக. எசர்வேத
சாமவேதமகாவாக்கி
யார்த்த நிருப
ணம்.

கஉ. அதர்வண
வேதமகா வாக்கி
யார்த்த நிருபணஞ்
செய் திவைகளைத்
தவிர வேறனுபவ
ங்கடடாதெனல்.

கங. நிராசையு
ள்ளவர்க் கிவ்வனு
பவங்கிடைக்குமே
யன்றி யஃதில்லாத
வர்க் கின்றெனல்.

சத்துருவினால் ஆபத்தென்ப தொன்று மில்லாதவன், உதாரத்தை யுடையவன், செல்வத்தில் மிகுந்தவன், பொறாமையில்லாத விதேகமென்னும் பூமியை அரசாட்சிசெய்ப்பவன், சனகனென்னும் பெயரையுடைய விராசராசன்,— சற்குணத்தில் சமுத்திரத்துக் கொப்பானவன், விஷ்ணுவைப்போல பூமியை இரட்சிக்கின்ற குணத்தையுடையவன், நல்லகுணங்களைச்செய்கின்ற வசந்த காலத்தில், வாசனையுள்ள புட்பங்க ணிறைந்தசிங்காரவனத்தில்கந்தோஷத்துடன்போய், தனக்குரிய மந்திரிமுதலிய சேனைகள் வெளியினிற்க தனித்துச் சஞ்சரிக்கின்ற சமயத்தில், சித்துக்குறித் தான மனதையுடைய சித்தர்குழாங்கள் பாடுங்கீதங் களைக் காதிர்கேட்டான்;— வாசனை நிறைந்த மலையி லிருப்பவர்கள், நேத்திரவியத்திற்பொருந்தாத சித் தர்கணங்கள் தங்கள்னுபவத்தைப் பேசாநின்றகீதையை நீதிகணிறைந்த சனகராசன் கேட்டவண்ணமே யாஞ்சொல்ல, ஸ்ரீராமா? நீமனதிற்பரிப்பாய். ஞாதா வும் திரிஸ்யமும் கூடுங்கூட்டத்திலுண்டாகின்ற ஞான சுகமானது, பிரிவுபடாத ஆத்மஞானத்தி லுண்டான தாம்; அவ்வாத்மஞான சுகத்தை, விரும்பவேண்டு மென்றொரு சித்தர்சொன்னார்.—காண்பனவும் ஞான மும் வாசனையோடு நீங்கச்செய்து, உயர்வான பார்வைக்கு முதற்பிரகாசமாகிய அவ்வாத்மஸ்வரூபத்தை தியானஞ்செய்வோமென் றொருசித்தரும், நிலையான குணமுடைய சத்தசத்தென்னும் இரண்டினவான விபாபகத்தை யடைந்து முடிவில்லாததாய் மாட்சி யையான ப்ரகாசங்களுக் கெல்லாம் ப்ரகாசஞ்செய் விப்பதாகிய வாத்மஞான ஸ்வரூபத்தை சிந்திப்போ மென்றொரு சித்தர்சொன்னார்.—நானென்று சகல வாத்மமாக்ளிடத்துமிருந்து சதாகாலமுஞ் சொல்லுவ தாய் ப்ரகாசமாக விளங்காநின்ற ஆத்ம ஞானமாகிய வஸ்துவை சிந்திப்போ மென்றொரு சித்தர்சொன்னார். விளங்காநின்ற தனதுளத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் தெய்வத்தைவிட்டு வேறான தெய்வந்தேடிதல், கையி லிருக்கும் கவஸ்துவரத்தினத்தை யெறிந்த சங்குமணி தேடுகின்ற ஆசையை யொத்திருக்கும்.— முடிவில் லாத வாகை யென்கின்ற விடவல்லியின் காட்டை யெ ரித்து மிகுந்த விச்சைகளியாவையும் கெடுத்தவர் களுக்கல்லவா இவ்வாத்ம விலாபமானது கிடைக்கும்; திமையான வஸ்துக்களைத்திலும் முன்னும்பின்னு மின்பமில்லாம லிருக்கின்ற குற்றத்தைப் பார்த்திருந்

1 கடி. இராசமோக
துடனம்.

கக. போகதுட
னம்.

20. பிரகன் மு
தலியார் பெருந்
செல்வ துடனம்.

கக. காலதுட
னம்.

21. தனதுட
னம்.

22. புறம்பொ
ருந் தியுதிசின்
தித் நகராசமோ
புறம்பொருந்
செல்வ துடனம்.

அனலில்லாத அண்டங்களில் நானாளுகின்ற பூமி
யைப் பங்குநூளவில் அணுவளவு மில்லை; அன்பம்
பொருத்தானின்ற இச்சகத்தை பெரியதாக விருப்பி,
நிற்றின்றிே மாச்சரியமாச்சரியம், இரைப்பில் இரை
மையாகியும், உதாசயாகியும், செய்யப்பட்டாததாயு
நிதூக்கின்ற பொருளிதுவென்று சொல்லும்படியான
பழகையாகிய சகத்தில், ஒருவஸ்துவையாவது கண்டி
லன்; இத்தொடர்பாகிய தன்மை என்ன வதிசயம்.—

மேலானவர்களுக்கு மேலாயிருப்பவர்களுந் துணங்
கலினால் கீழ்ப்பட்டவர்களுக்குந் தோவார்கள், இப்
படி நிலையில்லாதசெல்வத்தை உறுதியாக நினைக்கின்ற
மனமே? இன்னினைப் பென்ன காரணம். நீங்காத
மகா பேசுக்களும், மகான்களும், சுற்றத்தோடும்
உண்பாடிப்பொருள் முற்காலம் சஞ்சலமுற் றிறந்தார்
கள்; இப்பொழுது இவ்விதத்தினுள்ள வஸ்துக்களைத்
திறும் நிச்சயமென்ன.— பூலோகமும், அதையாளு
மாசர்களுந், அவரது செல்வங்களும், நசித்தவைகள்
துடிப்பவன் மணலுக்கொட்பாரும்; தெய்வலோகமும்,
அதும் காசராயே தெவிடத்தீரர்களும், அவரது செல்
வங்களும், நசித்தவைகள் ஆகாயத்தின் மீன்சனை
பெய்த்திருக்கும்; எண்ணிக்கையுள்ள சகங்களும்,
பிரபஞ்சமும், புறம்புங்களும், சிவகொடியளும், நசித்த
தளமில்லை; வருத்து மனமே? பார்க்கப்பட்ட வைக
னெந்தே, உனது வாழ்க்கையினது நிலையெங்கே.—

ஓர் பொருளுரைச் செல்லாத மாயையென்னும்
இதன்மே விசாத்திரியில், சீதகாகாராயக்கமென்னும்
பெரிய நினைவு சொப்பனமாகிய மித்தையில் ஆசை
யுறும் வைத்தினுயின் சுற்றாத கீழ்புகளுவென், சீ,
சீ, மாலையெப்பொழுதும் காண்கின்ற காலங்க ளினைத்தும்
சுத்தித்திரபாரும், நசியாய் லொன்றாவது கண்ணம்
பொருத்தும் வருகுள்ள காலத்தைப் பார்த்துவிடின்.—

மத்தியிலாவது, அந்தத்திலாவது, ஆதிரிலாவது,
மத்தியிலாவது வந்தும்கொன்றாவது, பூமியிலில்லை;
மத்தியிலாவது வந்தும்கொன்றாவது மத்தியிலில்லை;
ஆல் ழாப்பட்டதல்லவா, திளக்ககிடோறும் கடுமை
யால் வளங்குத்தகையோர் நன்கிடோறும் வருத்து
கின்ற அன்பர்களையும், அங்குள்ளும் ஓர் வாய்பின்
புறம்பொருளையும், மூடர்கள் சரிசு நடனத்தாற்செய்
கின்றார்கள்.—பாப்பொருளையு அஞ்ஞானத்திலுமுந்
காண்; கண்ணெவ்வயம் பருவனுப் பத்திரிகளால் மிகவும்
வருத்துப்படுவான்; மூடும் பருவமுடையவனுய் சம்
காசத்தினால் தளர்ந்து மாண்படைவான்; மெலிவன்

வான் அதன் பருவ
வண்ணத்தாடித்தல்.

௨௪. அறம்பொ
ருளின்பத்தையோ
க்கியாவையுள் சூற்
தமுள்ள வஸ்துக்க
ளெனத்தள்ளுதல்.

௨௫. மனமேக
துக்கமென்பதை
விசாரித்தல்.

௨௬. மாயகா
ணமனதே யாமெ
ன்பதை மன்னித்
தல்.

௨௭. மனதவிதி
த்தியிற் காவிப்படு
த்தல்.

௨௮. மனதை
யடக்குந் தரணக்
தெரிதல்.

எந்தக் காலத்தில் என்ன சந்திரத்தியந்தைச் செப்
வான்; பாயையினடன மிருத்தியுமென்ன; சகந்த
ளினத்து நடன சபைபாகவும், இந்திரியம் படிவாத்தி
யங்களாகவும், பணப்பாசகம் நடனஞ்செய்யும். — சந்
தினது சிசின்மேல் அசத்து விற்றிருக்கும்; சகந்தி
மெய்ப்பொழுதும் தெளிந்த கல்ல தருமத்தின் முடி
யில் கமலகாஸமுட பொலவாங்கு வாழ்க்கு கொண்
டிருக்கும்; இவ்விதியற்ற வின்பத்தினது சிசின்மேல்
துக்கம்களிருந்துபெயானால், இக்குழப்பமுள்ள எனக்கு
கொன்னத்தகுதியான குத்தமற்ற வஸ்துவெது — கண்
விழித்தின்றமும், மூல்கின்றமும், சகத்தினுற்பத்தியை
பாகப்பெற்ற மேலானபாசகதிக ளுண்டா யிருக்கின்ற
தால். தீர்த்தகப்பாசக அத்தவஸையுள்ளவர் கண்
முன்பு, என்னெய்தத்தவர்கள் என்னவென்று சொல்
லப்படுவார்கள்; இழிவுசொல்லுதற் கரிதாயிருக்கின்ற
அதிசயமான சம்பத்தவகளுள் பணது வருத்தினால்
ஆபத்தும்களாய், நீக்குதற்கரிய அதிசயமான வாய்த்
தலும், பணது விருப்பினால் சம்பத்தாகும். — வெப்ப
முள்ள சம்சார வாழ்க்கைவலக்கவா துன்பங்களைத்
திற்கும் உற்பத்தி ஸ்தனமானால் சொல்லப்படுகின்றது;
அம்மா! இதைச் சகத்தினிடத்தில் முழுதென்ற வதிக்
களுக்கு இன்பமுண்டாவதெப்படி, அஞ்ஞானமாயி
ய சம்சாரமென்கின்ற விருஷபாணது விளைபத்திய புட்
பக் காய்களிகளாலும் அளக்கென்பல் வளகுப்படியாக
இந்த மயக்கஞ் செய்கின்ற மனமே வெவாரும்; இம்
பணதுதான் சகந்தப்பென்று சொல்லப்படுக. — சந்
தற்ப் பாசத்தினால் களுவாக படுகாசம் வளியவரும்;
மேயெற்ற வெவான பணமானதிற்தால் பிறப்பிறப்பென்
கின்ற விருஷமுடிபாசம்கும்; இவ்விடத்தில் ஆதம
ரத்தினபாண வெண்ணத்திருமென்ற சிசாரணப்பாற்
தென், பாத்தென், இவனுபாணது பணமாய்,
வளசாகின்ற இத்தமனதெனல் வெகுதான் துன்பப்படு
தென், இப்பெது செய்கிறப்பென். — இவ்வளவு
காலம் பணவென்கின்ற முத்தமக் கிசெக்கவென்துக்
தப்பெய்கின், இப்பெது கிசெக்கவென்தொரு
திய வனுபவமென்னது, குத்தித்தெனல் அந்நகக்
ளெனச்செய்த தரிப்பன். சகந்த முணைத்த சித்த
காண யாராவதால் யாணையுத் தெரித்தென்; சந்த
பாண பிசாரணத்ததைத் தெரிவிக்கின்ற கடுபாத
பாகிய பாகாணத்த வனுத்தென்; மெதுவாக இவ
மென்தும் வளென்தும் இவ்விடத்தினைய சொன்ன
தென்ன பணத்தியத்தை பணத்திகெடுத்தென்; திருப்ப

உ.க. சுகேபோதந்
தானுயிருநின்ற
சமாதியடைதல்.

க. ர. சமாதியிற்
சுகம்பெற்றுச் சுகச
த்திவ் வெளிப்பட்டல்

க.க. சாஸாந்தா
ரவனுபவ விவரசங்
கூறல்.

உ.க. சுகசலிங்
டையிற் சிவன்முத்
தனாய் சஞ்சரித்
தல்.

உ.க. சாஸாநு
பவதாம க்கையில
வருவான் வருவதா
தர சிவரத் தான்
நிலையாவதற்குத்
கூடாடுதலை.

அந் தீர்த்தேன்,— என தாதுபொருளத்தைப் பேதஞ்
செய்யுபவமென்றின்ற பெரிநானசத்துருவையிருந்த
பலத்தினால் பின்பு நெற்றியடைந்தேன்; என்னைவா
நனைசெய்த துன்பங்களைத் தையும் போக்கினேன்;
உபசாரத் வாழ்வையடைந்தேன்; இப்படிசாதிக்கப்
பட்ட விவேகஞ் சுவமே உன்னைத் தொழுதேனென்று,
சனகராசனானவன் என்னைக்கெடுத்தபடினோசஞ்சலங்க
வளைத்தையுங் கெடுத்து நானே சித்திரப்பதுமை
பைப் போலச் சபாநியிலிருந்தான்.— பெளனபாய்ச்
சித்திரத்தைப் போல வெகுநொஞ் சபாநியிலிருந்து,
சனகராசன் காமமானவனைத் திரும்பாத நல்லபு
சாந்தமுள்ள பூசனாமனத்தினால் சகத்தின்குணத்தை
பொருத்திப் பார்த்தான், முயற்சியாற்செய்யப்பட்ட
பொருளியது, கைவசமாகத்தக்க பொருளியது,
குற்றமுள்ள கற்பனையது, குறிக்கும்போதெனக்
கியவஞ் சபாவொருமாம்.— பரிசுத்தமாய் ஆத்ம
வான் ஸ்வரூபமாகிய எனது ஸ்வரூபத்தை யல்லால்
வேறபொருள் தேற்றக்கண்டிலன், நான்மாமாதவஸ்
தங்களை விழுப்பேன், வாயாமின்ற வஸ்துக்களியாவை
யுறவெறுக்கேன், சதாநாலமும் தன்னிலையி லிருந்
தின்ற எனதுதொரு ஸ்வரூபத்தில் திரமாயிருப்
பேன், சொன்னபடி யெதுவருகின்றதோ அது வசக்
கூடுவதென்றுசொல்லி பிரமாதந்தத்தின்றுமுந் சனக
ராச னொருபைப்பட்டான்.— ஆகாயத்திற் சஞ்சரிக்
கின்ற பிரகாசத்தையுடையருளியன் துணங்களை இச்சா
னைத்தவரின்னாப னடப்பிக்கின்றதுகடபல, அடிக்கடி
வந்து நானையுண்டாகிய சிருத்தியங்களை பற்றில்லா
பற் செய் வொமென்று சனகராசன் சித்தித்து, நிமை
பெ ிநாமகவருகின்ற எதிர்காலத்தையும், இறந்த
வாழ்வுதையும், அற்பமாகிலுந் சித்திக்காமல், சன
முள்ள வந்தபாசவகாலத்தின் றொழியில் ஒருநிமிட
நேரத்தில் சைத்தநினைவு சஞ்சரிக்கத் தொடங்கி
னான். ॥—சித்திக்காற் றொல்லப்பட்ட ஆதம்பிரா
சனைத்தினால் சனகராசனானவர் அடையத்தக்க வாந்ம
வாழ்வுத அடைந்ததெவ்வல்லமல், உபசார்தமுள்ள
பவது செருகுன்றினால் வந்ததன்று. நாமரைக்
சனகரையுடைய பூராமா? குற்றமுற்றதாகியும் அழ
பாகியுமிருக்கின்ற குணதாத்ம பிரபாசனைத்தினால் பவ
பதத்தை யடைவதேயன்றி, ஆசாரியரில்லாத சனா

இ. இ. சனகராசன்கமா யாசிரியர் வாங்கியங்களைக் கெட்டுக் கருவாகப்பெற்ற
ஸ்வரூபத்தார் சர்வம் பிரமாயமாமென்பதை யுணர்ந்ததுவாக விளக்கின
ரென்பதாம்.

கௌ. சி. டி. சா. ம.
கன்மம் வேண்டி
மெனல்.

கௌ. அங்கிடா
மத்தாண்டாயின
விசாரணையின் பல
னைக்கூறல்.

கௌ. அவ்விசா
ரணையால் அகல்கார
னின் ஞான முதிர்
குமெனல்.

செய்யுந் கிரியையால் ஆத்மஞானஸ்வரூபத்தை
யடையலாகுமே.— ஆத்மாவிற்குப் புறம்பான பதப்
பிராப்தியை விரும்பி முயற்சிக்கின்ற நகுமந்தை யூழி
யின்தன் னுள்ளவர்கள், கிரியைபாது அகலிபாதமா
னது மிகவுழுண்டாகவேண்டிவென்று முன்புசெய்து
லாற்றலாபமாய், அச்சமாய் வாய்ந்துக்கள் விளை
கின்ற பூமியாயிருந்த அன்பரசமுத்திரமாய் பவமான
விஷ்ணுநாதர்களுக்கு அகதையாயிருக்கின்ற அஞ்ஞா
னநாதம் கெடுக்கவேண்டும்.— ப்ரகாரிக்கின்றதென்ற
மணியாய் இருதயமின்னும் பொட்டியில் இருக்
கின்ற ஞானமானது, கலக்கமில்லாத ஞானிகளுக்கு
சிறந்திகப்பட்ட பொருள்களை உற்பகனிருக்கத்தையு
பேரால் அழைத்திற்பெருக்கும், ப்ரகாரிக்கின்ற ஆத்ம
விசாரணையைப்பெற்று அறியாமையெட்டு அகலிபாத
முற்பகமானவர்களை, ப்ரகாரிக்கின்றவச்சிரகவசந்தரித்
தவர்களை பாணங்களைப்போல, இசாகத்தவையுமுத
லியவிகற்பந்தாக் காது— பிராஞ்ரியின் பதைத்துகளங்
கமாய் விகிந்தியதர்த்தவிரிந்து திருமயபாசையிருக்
கின்ற அகம்பாவமென்று மெய்யானது, ஞானமென்
னுத்திரமாயிருத்த இனில் சின்னாபின்னமாகும், மேன்
மையான பதமபதத்தை விரும்பினால் தனது பணதின்
கண்ணுள்ள விசாரணையமுன்னம் கெடுக்கவேண்டும்;
பலமானபூயியை முடிவெனதாகவுருகல்லவா கிரியா
கின்ற தானியலாபத்தை படைகின்றார்களே—

சனகராசன்கதை.

முற்றிய.

புண்ணியபாவனா கதை.

அவதாரிகை.

முன்கதைபிறிற் சிதானந்தாசரீபயாசாரிபென்பதனு லெளிதிற்சித்
தோபரந்திரையகூலி, இவ்வனுபவங்கொஞ்சம்வருத்தத்திதாபாருடின்
பதை யறியிக்குகியிற்றன் அநாதந்தமயின்போதித்த வதனு னுடைய
முதித்த புண்ணியபாவனா கதைகைய விருதிக்கிரூர்.

க. இப்பிரமண
பவமாயாசத்ததி
க்குமெனல்.

மொகமென்னும் வந்தனாக்கொடியானது உன்
டாயி வளர்த்தற்குக் காசனமாகியும், தக்கமென்னு
ள்படமானது தனித்திருத்தாசரீபயாசாரிபென்பதற் கொப்
பற்ற அடான விதாபாசாரிபென்னுடையபாசத்த மத்
தானமான அனுன்னு வந்தமனான பதமபதானங்கித்

: இம். ஞானமுதிக்குள் பிரயங்கை முறைபே புணத்தியதயம்.

61.172710. 153.

மேலதிகமாக
கீழ்க்கண்டவற்றை
பிரதிபலிப்பதற்காக
உள்ளுள்ளவை.

$\alpha \in \mathcal{A}_1$ ならば $\alpha \in \mathcal{A}_2$ である。
 $\alpha \in \mathcal{A}_2$ ならば $\alpha \in \mathcal{A}_1$ である。
 $\alpha \in \mathcal{A}_1$ ならば $\alpha \in \mathcal{A}_2$ である。
 $\alpha \in \mathcal{A}_2$ ならば $\alpha \in \mathcal{A}_1$ である。

1907
 1908
 1909

১০. অধিকারী, জিলা
 প্রশাসনিক অফিস, কলকাতা
 (১) প্রাপ্তি তারিখ: ১০/০৫/২০২০
 (২) প্রাপ্তি স্থান: ১০/০৫/২০২০

$\therefore \text{adj } T = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}$

சென்னை, 19.12.2019

1 இ-ம். பவநாவ முதித்த சந்திரா முதலிய வாசனையை கீக்கு முடா
யததை யநிகித்ததாம்.

முதலாம்—இந்தவுதலகம் அசுததென்பதை எப்பொழுது
முக்கணிப்பீர்த்து முன்னையபாகப் பார்க்கின்றவர்கள்,
மனமதமனைப்பேரலை முத்தாவறிவினான் தரிமையான
பாபார்த்தத்தைப் பழுவகைலத்திலறிவார்கள். அஃ
தன்ற, தாசியங்கனிஞாலும், மானிபுங்கனிஞாலும்,
கீரியைபனிஞாலும், வானவர்கனிஞாலும், வாயாட்
பட்டும்—பழாரிபுப் பழந்தவர்களுக்கு தங்கள்முயற்சி
கீசாக் கிபாய்; இவ்விடத்திலுடையார் இவனுனைன்
கின்ற அபிபுணார்புவிசுமொனான் கனகம்பில்லாததாய்
பகத்தனைத் தாபன விசாலனுனை முண்டாயிருக்கும்,
பவது விசாரணை காய்ப்பொருந்த தனதுவினை
வாத்தபவனத் தெரிவிக்கவரும்— பழறுதலும் விடு
தலுவிபன்று சொல்லப்பட்ட விசாரணை பழறுவதும்,
விடுவதும் பொருத்தின வாவிரண்டும், மனதினவா
மாய் அதுவே மகபந்தவனிதி வேறேயில்லை, முதிர்
ந்த விசாதத்திலுடையவளல்லவது பாசையையார் துன்
பத்தததந்தி கிடைத்த விருப்பிபெறுப்பை செடுத்
துப் பகிபகிபுத்தபபம்— பங்க பரில்லையையும்,
புத்தபரில்லையையும் அத்தபன பரில்லையையும்,
புத்தபரில்லையையும், வேண்டுந் தெழில்லையையும்,
தீத்து தெழில்லையையும், தியக்கரில்லையையும்,
துதவிபுழில்லையையும், அச்சரில்லையையும்,
புத்தபரில்லையையும், பகையரில்லையையும், குறை
வவந்துரில்லையையும், தீருகாரில்லையையும், கொடு
வாரில்லையையும், வஞ்சகாரயப்பிபரில்லையையும்,
—வீதித்தரினான் தீக்கின தந்தங்களிடத்தில்,
மீள், வாதனைகளில்லைய பழர்வொல்லிய குணங்க
வவவவவவவவத்தியிதூதர். வலினை பழர்வகத்தனை
பென்வாழ்த்துத்ததவன் கட்டிப்பார், பவசாகாத்தி
வினை பிற்பொத்த பங்கவென்று பச்சுமனைப்
பித்தித்தி பித்தித்தி வபகினைபென்று சொல்லப்
பட்டகையார்— வாதனைபென்கின்ற இத்தவர்களை
கவனகொன்னான் தத்தியினுறுத்த, அடிக்காநின்ற
புத்தபந்தினுள் சிததநின்ற மேத்ததைப்பேரலை மன
பிறந்துதபாய். சிருகத்ததை கெட்டபியினுள் கெ
டுபவதுமேரலை கனகபானானதை பரித்ததனதினால்
முத்தபரில்லைய நகத்தி, கிபலான பரமபத்தித்
திதபகவிதூப்பாய்—பாதல், வருதலும், உறங்
குதல், விழித்தலும், இறும்பலும், நிற்பதும் ஆகிய
பகத்ததைபதினத்தது பரித்தபென்று அழுத்தபாய்

நாளை முதித்தல் சந்தான முதலிய வாசனையை கீக்கு முய
ளாம்.

கடு. அவ்விரண்டின்
மேல் தேயத்தியாக
மறிவித்தல்.

கக. இதுவுமது.

கங. தேயத்தியாக
கங் கூறல்.

கஉ. இவ்விரண்டு
தியாகத்தின் பெரு
மை கூறல்.

கச. இதுவுமது.

கட. சீவன்முத்
தீவனங்களைக் கூ
றல்.

நீதிநீதிதம் ப்ரசாசிக்கின்ற தேயமென்றும் ஞாய
மென்மது சொல்லப்பட்ட இரண்டுவிதமாக ஓதி
புணர்ந்தவர்கள் சித்திப்பார்கள்.— இந்த நமது
பொருளுக்கு சீவிரநாயர், இந்நவனதுக்கள் நமக்கு
சீவிதம், சொல்வான விப்பொருளையல்லாமல் கா
பென்பதில்லை, கன்மையல்லாமல் கிடைத்த விப்பொ
ருளையின்கீழ் என்னுபனந்தி விச்சயந்தைநீக்கிபுத்தி
யால் சிவாரிந்து தாமும் வியங்களுந் வேறிலே
றென்றும்— யாமும் பெருஞ்சொருந் குடைபிடியலால்
பொருளுந் துழைய நல்லிவென்று தெளிவடைந்து
மன்னிநிலுவிந்து, யாவைபுரீ லீலைபாகசெய்கின்ற
மனதுன்னும், யாப்கநிலலாத கிச்சயத் தினலும், வாய்
னைப்பாவிநின்ற தே, அருளை வருஷிக்கின்ற மேகத்
துக்குச் சபாமைசன ஸ்ரீயாயா? தேயத்தியாக பென்
துணர்வாய்த்— தன்னுடைய வாசனைகெட்டு அனைத்
தையும் சபாமை புத்தியிணைப்பார்த்து நானென்று
சொல்லப்பட்டாத சீவிரத்தைத்தவ்வினால் இவ்வாசனா
வாய்ம காங்குகரிக்காத தேயமாய். அகங்காரவடிவ
மனை பெல்லப்பட்ட வாசனையை முதிர்ந்தலீலையாக
விட்டவர்கள் கிளைவத்தின்கான். ௧— திராசனவவர்
களை தேயத்தியாகத்தைச் செய்கின்ற சீவன்முத்தி
கராய், கிரியைக பெருந் மூலக்கெடுப்படி வாசனை
யைக் கொடுத்து மனஞ்சாந்தடைந்து செய்வையான
தெயத்தியாகத் செய்தவர்கள் குற்றமற்ற விதிக
முத்தியாய். வெற்றிவையுடையஸ்ரீயாயா? இந்தவிரண்
துணைய தியாகமும் ஒன்றுக்கொன்று சபாமை
யாகும்.— தேயத்தியாகமும், தேயத்தியாகமும்,
சீவன்முத்தி விதிகமுத்தியித்தில் கெடுங்கியருப்
பன; தேயத்தியாக தேயத்தியாகங்கள் பிரயாத்தை
யானதுகள்; தேயத்தியாக தேயத்தியாகங்கள் துன்ப
மனைத்தையு நீங்கின; தேயத்தியாக தேயத்தியாகம்
கள் தேதித்தகரிய போகலாய்க்— குழந்திக்குக்கின்ற
காதுக்கங்கள் நன்னைத்தொடர்ந்தால், ஒருபோதிலும்
அழுந் வதனும் மிதத்தலுமிலாத அவர்களே சீவன்
முத்தியாய். பெண்களையிப்பும், பயமும், கோப
மும், தந்தியமும், அழுக்காயும், தன்பமுடைய
வழிநீன்னம். பு நினைவியைப்பிரதா த மனத்தோபெ

1. இ-ம். செட்சித்தின் சம்பந்தங்களைப்பிரித் தச்செடவாசனாசமே தேயத்
தியாகமாம்.

௧. இ-ம். தேகோகவாசனையைக் கெடுப்பதே தேயத்தியாகமென்பதாம்.

௨. இ-ம். தேயத்தியாக தேயத்தியாகமென்று பிரயாசமே, சீவன்முத்தி விதிக
முத்திக னாகுமென்பதாம்.

உ.அ. அத்தமா
தம் யிலக்கணமறி
வித்தல்.

உ.க. ஒன்றிலும்
பற்றற்றிருக்க வே
ண்டெனவல்.

உ.ர. செனியாவ
ரிலக்கணம் கூறல்

உ.க. இதுவுமது

உ.உ. ஆறுபவி
யினது விசைய
கிரியித்தல்.

உ.உ. இதுவுமது

நித்தரகாசிக்கு. இம்முன்றுக்குள் சகலமுநானென்று
வொப்பற்ற நிச்சந்தைப்பொருளுவனானின், பின்பு
பலமானது கருதுக்கங்களை யடையாது.†— குனிய
முல், பாகிடுவெழி, பாலையர், பிசாமுல், சித்தரகா
முல், அந்நிஷ்ட முறையிலிந்த புருஷன், அந்நராயர்,
சுபானாயர், சிவமும், நித்தியமுமாவ விவைகளை
பிரபலென்று சொல்லவாகும்; ஒன்றென்னு பிரன்
பென்று விந்தி வேற்றுமையினால் உயர்வானதாகத்
தையுண்டாக் துகின்ற வினையாடலினால் பிரபலத்தி
யாகும் — எகபென்கின்ற பிரபலவருபத்திலுள்ள
ஒப்பற்றாதத்தியானது, அதனெருமையினால் இயுந்து
வளருகின்றது ஸ்ரீராமர் உலகத்தென்று, அன்னியர
தென்றும், இறந்ததென்றும், இருப்பதென்றும்
வொல்லப்பட்ட விடயங்களிலும், தொழில்களிலும்,
வப்போதும், கருமங்கள்கள் மனகிற் றரிக்கவேண்ட
டாம். — எல்லாவற்றிலு மதிதமாய் பரமபதத்தைப்
பெறுதல் பரமபதம் வப்போதும் குளிர்ச்சியாய் சுக
துக்கமாக வடையாதவர்கள் பிறவியையடையார்கள்;
சுருதுவமுள்ளித்திரகரிடத்திலும், அற்குனமுள்ள
சுத்துவமுள்ளித்திலும், சமத்துவபாகிதபாதாக்ஷணி
யங்களு, எவ்வாறென வொல்லிய முறையிற்செல்கின்ற
உத்தரங்கள் பவத்தை யடையார்கள். — தாழ்வு
பேர்வையுமுகிப இரகவடையுரினையர்கள்; கிருப்பு
வெறுப்பையார்கள்; கிரியாச்சிரியைகளைக்கினவர்
கள், பெரித்த பிறவிறற் றோர்கள்; அழகாகப்பகா
சித்தம் வரவர்க்கு பின்புலானவைகளை இனியையாகப்
பிபககின்றவர்கள், கெடாநின்ற பூதகவஸ்துக்களிலெல்
லாவற்றின் குணத்தைபரித்தவர்கள் பவத்தை யடை
யார்கள். — தெய்வாருளையவிட்டு பூதவயாநித்
தெனிக்க உண்மையாய் சிவன்முற்பொகிய பாவ
னையினல், தனதாத்மவான் விவருபமடைத் த சதா
எனமுற் ஸ்ரீராமர் உலகத்தின்கண் வினையாடுவாய்.
பெய்யான இவையையிட்டு பற்றதலைச்செடுத்து,
வாசனையவிட்டு, உண்ணுகிதாசாராய் புறத்தி
லுள்ள வாசாசங்களைத்துஞ்செய்து, எக்காலதனம்
வினையுண்டாகாது, ஸ்ரீராமர் சுகத்தில் வினையா
டைய. — உலகத்தில் புறப்பினுள்ள கிரியைகளிலாகம்
பயன்பெய்து, தனித்தவனாகி ஆரம்பவெள்ளையிற்
லாமல் உண்ண பெய்யாதவனாய் புறப்பிற் செய்பவ
னாய், ஸ்ரீராமர் உலகத்தின்க ள்வினையாடுவாய். தேக

† இ.ம. முதனிக் சயத்துக்குப் பத்தமும் மற்ற முன்றுகிச் சயத்துக்கு முத்தியும்
பரமோசனமென்பதாம்.

ந.ச. அனுபவி
யினது லீலை யை
நிரூபித்தல்.

ந.சு. திருக்குதி
ஷ்டியிற் சகலமும்
பிரிய வடிவமாயெ
னல்.

ந.சு. இவ்வனுப
வரிச்சயங் கூறியி
஁துறு திப்படுத்து
நிமித்தம் புண்ணி
யபாவனன் ஞான
மடைந்ததைத் திரு
ஷ்டாந்தமாகக் கூ
றல்.

ந.எ. பாவனனது
பக்குவங் கூறல்.

நானென்று பகுத்தவகம்பாவங்கெட்டுமனந்தெளிந்து
ஆசாயத்தைப்போல சொச்சமாய் களங்கமொன்று
மின்றி பலசின்னங்களின்றி, ஸ்ரீராமா? வேண்டியபடி
சகத்தின்கண் விளையாடுவாய்.— உரிமையுள்ளவுதா
ரத்தையுடையவனும் கடினமான வாசராமில்லாமல்
ஆசாரங்களுக்கு எளிதாகப் பின்சென்று பலவிதமா
கிய சகலவஸ்துக்களுக்கும் ஆதாரத்தைப்பார்த்து
வேண்டிய பரகாரம், ஸ்ரீராமா? சகத்தின்கண் விளே
யாடுவாய்; அறிவையுடையவனும் நிராசையுள்ளே
நிறைத்து வெளியில் காமக்கிரியைகளைத்தறித்தவன்
போல அதனுள்ளே குளிர்ந்தவனும் வெளியில்
வெப்பமுள்ளவனும் சதாநாலமும், ஸ்ரீராமா? சகத்
தின்கண் விளையாடுவாய். †—இவனுறவன், இவன்
பகைஞன், இவனொனென்கின்ற இந்தபொய்யை, ஸ்ரீரா
மா? நீசற்றுநினையாதே. பயனின்மையைப்பிடித்த
வற்பானதுடையவர்களுக்கு இந்தப்ரகாரமாம்; அறி
ஞருக்கு உலகமுழுது நீங்காதவுறவாகும். ஓங்கியள
வில்லாத சந்நமயக்கத்தினால் நீ பகைவனென்றும், நீ
புறவென்றுஞ் சொல்லுவார்கள்; கஷணந்தோறும்
களிப்புற்ற மயக்கமான திதுவேயாகும்; எதார்த்த
திருஷ்டியினால் சகங்களனைத்தும் பகையுமாம் உறவு
மாகும்.*—இவ்வனுபவம் விளங்குப்பொருட்டு முன்
னுள்ளதாகிய ஒருகதையைக்கேட்பாய். கங்காதீரத்
தில் இருடிபுத்திரரும், சமானமற்ற மயேந்திரமலை
யினதுபங்கத்தில் வாழுகின்றவர்களும், அரியதவத்தை
யுடையவர்களும், தீர்க்கதவனென்னும் நிஷியானவர்
பெறவந்தவர்களுமாகியநான்குவேதங்களைபுடாராய்ந்
தறிந்த புண்ணியனென்றும் பாவனென்று நாமத்தை
யுடையவர்கள், பிதாவுடன் கங்காதீரத்தில் தவமியற்
றுங்காலத்தில், நிப்காமியமாகச்செய்த தபோபலத்
தால் காலமுதிர்த்து புண்ணியனான நாமமுள்ள புண்
ணியவான் ஞானமடைந்தான்.— அவன்மம்பியாகிய
பாவனென்னும் பெயரையுடையவன் ஞான
மடைந்தது அரைவரிசையானபடியினால், சிவந்த கிர
ணங்களையுடைய சூரியனுதிப்பதற்குமுன்னம் அரு
ணோதயமாக செந்தாமரைப்பூ சதங்கையின்வாய்க்
கொப்பாய், அதிகமறியாமையும் உண்மைஞானமு
மில்லாம லாசலைப்போல துவள்வற்றுநின்றான். தவ
முடைய தீர்க்கதவனென்கின்ற பிதாவானவர் விடய

† இ-ம். வாசனாகையஞ்செய்து பூரணந்தவேத்தியமாய் விளங்கிய ஸ்வரூபானு
பவத்தின லுலகத்திலிச்சையானபடி சஞ்சரிக்கலாம். [மென்பதாம்.

* இ-ம். சகலசீவர்களுந் தனதம்சமாயிருக்கின்றபடியா லவை தனக்குறவாகு

க. விநேசுரர்
திருமயகண்டி.

பொருத்தி லாசை நானிந்தனைப் புக்கிநீங்கி.—காலங்
காசனாவக எழுதாராவழிக்கையில் ஆசையைவிட்டு,
கொழிநென்ன பங்காப் பகழிசனாக் கிடமாளுங்
கூடு பின்புற ரீரத்தை கங்கா நிரத்திருக்கின்ற பலைரி
விந்நில்தா லெ விட்டிவிட்டான். சங்கற்பத்தொரு
கவையைச் சாப்பிட்டு, அந்நித்த விடத்தில் கொண்டு
பொய்ப் பெருவகலேபல், சரீரத்தைவிட்டு ஆசை
பொருத்திவ பற்றுக்கொன்று மில்லாமல் புட்பவா
சனை பாவகயத்தில் பொருத் துவகுபோல விசுவநாதத்
தை பணத்தான்.— நெழி வில்லாததாபியும், சக
கென்மை தவையிலிவ ததாபியும், பழமைமான னா
நெய்ப்புதற் பெருகியு மிருக்கின்ற தனதாத்பல்வ
அபத்தாப் பெற்று கொடாத சத் துவாழ்வான மணி
மடல் மரிப்பான். அவனது பாலிபானவன் தபசைப்
புவிசீர்த்து நீக்குவென்ற வண்ணப் பேபல சரீரத்தை
நீக்கினான். சன்னியசெய்த மாநாபிதான் பரிக்
கப்பபுத்துதி விச்செய்பனைன்ற யசதுபங்களை சிதிப்
பா பெய்யப் பெயட்டி அழிபடுகின்ற புண்ணிய
நெய்தகைப்பெய்தான்; பாவனையும் துக்கபென்னுஞ்
சமுத்திபுத்திவழி மயக்கடைத்தான்.— பவன
பவனவன், சன்னியபெற்றதாயே! தாயே! பெண்பன்;
பிதாயே! மருமகனே! பெண்பன்; அய்யோ! கையே!
நெண்பன்; திரென்ன! விடுவான்! பெண்பன்; அவ்
பத்தாத்தூச் சிவிலபட்டா தவனாய் தெய்வநா யிதித்த
விலபிபெயல் வனங்கென்கை மேயிவான்; தனக்
கெதிவினா பித்த நமைபனைப் பந்தாத தெயிவான்;
பிகவந் தசர்வை யமைத்தான். தனாச்சுகிரில்லாத
தனபாதுசனவன் சிவிலகைபெய்த சரீரத் தங்குமரிப்
பதகபாபிபெயல்புறபுத்தான்.—கைதாபித்தகிவ்
கபாத்தகைதிதிப்பாடு பெய்தான்.—கைதாபித்தகிவ்
பாதுகைகிவ்நெய் சிவிலிவ், அன்பத்தினுல் வய்
து, பாவனாழகின்ற தம்பிபாவனத்தடைத்து, துணவான
நிலதபுடைபு புண்ணியாழ்வானவன் பாவனைப்பபுத்து
பவனாத வகுத்தகின்ற தவ்பத்தாத வகுத்தாய்? நீபே
சிக்கலிலிவ் பெயல்பாபிபுத்தவனது தந்தைபவனவர்
மனவாபாபாபெயல் ஆசைக் கெடுக்கின்ற இத்தின்
சிவிலபைக் கெட்டாய். துறைவினெறு இல்லாதது எப்
பெய்வா தனகெட்டாய் தன்மபாய் ஆர்ப்பில்லாததான
பெய்வபெய்லான் கொல்லத்தக்கதாய்.— பாவனா
ஞந் அடைபத்தக்ககிடந் அப்பதமேயாதும்; அது
வே ஓவனவன் ஆருகிந் தத் துவ வவ்வதபா மிகுந்
தும், தன்னிவிட்டு நீங்காத அப்பபபதத்தில் வாழா

க. புண்ணிய
பாவனாபவன் க.
நல்.

சப. இதுமயக

க. விநேசுரர்
தேவகண்டி.

சப. விநேசுரர்
திருமயகண்டி
பித்தமதிப்பி
த்தகைபாம்ப
நாயை யறிவி

சுத் தொடங்குதல்.

மாநில சபைத்தின்
பந்துக்களுக்களவி
ன்றெனல்:

சுசு பாவனையே
சுக சூழ்ந்த மா. மெ
னல்

சுரு. 'பேதபாவ
த்தையே பேதனா
னத்தைக்கூறல்.

சக. சாந மித்
தையாமென் றறி
விக்கு நிமித்த மச்
சநநாந்தரம் களைக்
கூறல்.

[illegible]

தான் சாஸனத்தினை
யாழ்வன் நறியினிற்
குநிலித்த மச்சகரன்
ந்தரங்களைக் கட்டினான்.

விசயசனப்படாநதென்ன; அதுமட்டுந்தான் இன்ன
மாவற்ற தேசங்கிற்செனிந்து பதங்களைச் சொல்லக்
கொடையம்.— கொல்லிநாத்திலும், தேசார்வைதே
சத்திலும், பெண்ணை தேசத்திலும், குச்சா தேசத்
திலும், நாராய தேசத்திலும், கோகன்னதேசத்தி
லும், சிவசாலிதேசத்திலும், ஏகயலிதேசத்திலும், சா
ளுகதேசத்திலும் அசாளுகவும், குசங்காகவும், கிருமி
யாகவும், சிலையாளுகவும், நீர்க்கால்கையாகவும், பக்ஷி
யாகவும், சர்ப்பமாகவும், கழுகையாகவும், அளவற்ற
பிழங்களைப் பயல்தவாசனைகவினில் செனித்தபோதி
லுண்டியை உனதறவினர்க்கு வியசனப்படாத
ஞாயபிபின்ன.— அளவற்றசதங்ககிடாறுச்செனித்த
கள்ளிலைமம் பாகாபிநாககளை யெண்ணுமிடத்தில்
கிரகலாபனவனத்தில் விளங்கிய விருகதங்களுக்கொடுக்
கின்ற சதங்கை எண்ணினந்துக்கொப்பாய். துன்ப
மைய துறாயதில்லை, கேள் முழந்தாய்? தனர்க்கியில்
லையல் பாவமுப்பாவமுதில்லாமல் சரையு மாணமு
மின்னத உனதாந்மனவருபத்திற் றடையினறி மனம்
பெருந்தர்ப்பார்ப்பாய்; துன்பத்தைவிட்டு அறிபா
னையலிக்கு யுத்கில் உன்வபடியாக வுனதாந்மல்வ
முதனைதக் கொடாய்.— அகநீ காண்கின்ற ஞான
திருந்திலில் பனவன கிச்சையென்னுப் படலமுண்
பாகும்; அதை நீக்கி, இருதயதாமையிற் சொச்ச
மான வுணர்வையுடைய உனதமனதினால் உன்னு
லுந்து வாவருபத்தை இப்படிப்பட்டதென்று பார்
ந்து, பாக்கங்களைத்தையுந் துகறயனவேனுமில்லா
பற்றித்த, கிருகணகத்ததை யடைந்திருப்பாய்
நப்பிடியென்று தவாயன் சொன்னு னென்று
புரிசாமனுக்கு வசிட்டமுனி சொன்னார்.—

புண்ணியபாவவனங்கதை.

முற்றிற்று.

மாவலிகதை.

அவதாரிகை.

முன்கதைத்தென்பத்தொய்வனவின் த்தியையுந் திருக்குளில்அகம்
பாவத்தை நடுவியவதுதூதர்வழம் தன்மயபயங்கிளங்குபபவத்தைக்
கூற, பாகிப்பாய புண்ணியத்தினால் விடயாதந்தர்க்குதி பிரபாகத்ததின்
பிபாபுப்பாருபென்பதையுதிவித்தகிமித்த மாவலிகையைநிபுரிக்கமுர்.

இவ் மாதாபதர்கள் பரிவீர்த்துப்பத்தையுந் விட்டவர்களும், காழம்
மித்தைய யாமென்ற வித்தையுந் துணமே சர்வமுமாய் விளங்குகின்றாம்
தாதல்வருமாமென் றுண்டுமெய்யு மனுக்கிசுத்தராம்.

அ. மனதிற்குரிய விச்சாவரிச்சையின் பலபலனைக் கூறல்.

க. இச்சையார் கொடுத்த மனதின்னும் கவலை.

க. மனதிற்குரிய சம்பந்த நீக்கலை முத்தியா மெனன்.

கக. இச்சையை கருக்கித் தெரிப்பதையறிவித்திட்டுப் பெருக்கித் தெரிப்பதையறிவிக்கத் தொடங்கல்.

கஉ. மாவலியின் பெருமை யுரைத்தல்.

கஉ. மாவலிதனித்திருத்தல்.

செல்லங்களுந் தொகுத்து இலாபத்தைக் கொடுத்தாலும் கைவல்லியத்தை யடைகின்ற மனதுக்கொப்பென்று சொல்ல மாட்டார்கள்.— தன்பாதத்தி லிருக்கின்ற செதும்பாவது, சுகங்களனைத்தும் தோலால் மூடுத் தன்மையைப்போல, மனது பூரணமானால் சுகமனது அமுதப்புக நிறையும். கனமுள்ள நிராசையினால் நிறைந்த மனமானது, ஆசையின் மூழ்காது; இச்சையினாலிழைந்த மனமானது குறை யெப்போதுந் தீராதது.— அகத்தியமுனி நுகர்ந்த புத்தியைப்போல கல்வனதைக் கெடுக்கின்ற ஆசையில்லாத மனதைப்போல பூரணசந்திரனுட்பாகாசியாது; சுகத்தைக்கெடுத்த பாதமுத்திரமு நிறைய மாட்டாது; வாசனை பெருத்திய தாபரையி லிருக்கின்ற இலக்குமி சிறப்புள்ளவழகமுட கன்மையாக வுண்டாகாது.— சந்திரனை நிகழ் பறைக்கின்றது போலும், வெண்மையான விடத்திற் பிற்பிறிய கன்னச் சார்தைக் கெடுக்கும் மைமையிப் பொலவும், கல்லமனைத இச்சாபசாசமானது தோளாகக் கெடுக்கும்; அடைந்த வாசைகளனைத்தை யும் கெடுத்து வலிய சுகநத்தினச்சத்தைக் கெடுத்து பத்திரமாய் மனத்தின் ஆசைக்கட்டானது நாசமானால் போகலாம் எனவாண்டோ.¶— இத்தன்மை கூடா விடின், ஸ்ரீராமா! மாவலியைப்போல நன்மைவாய் புத்தியினால் தூரனத்தையே யடைவாய் அந்தத் தன்மையைப்பென்று சொல்லவும், மனமுனிதே து அப்படிப்பட்டதெதுவென்று, ஸ்ரீராமா! அரியதவதையுடைய வசிட்டமுதனது புயங்களினால் ஐக்களனை சயக்கொய்தவன்; கல்வான் விஷ்ணு தாழ்த்திப் பெருமையுள்ளவன்; கூறப் பாதாளனைகத் தாகசெய் வகாரதான்;— மனாபலிச் சக்கரவர் முகையவன்; வெண்மையான விரோ தரன்; வலியையுள்ள பத்துகொடி வளவன்; சரவலினால் விளங்குகின்ற னாடைய முடியிலிருக்கின்ற இரத்த த மேவுதற்கரிய பாகாசம் பெ

¶ இ-ம். மனமானது சிந்தகமாய்ச் சகவிச்சையைக்கூடுதலாம். (முன்சுதையிற் கூறவேண்டிய இப்பத்து கவிதை இக்கதையைக் கருவிதன்னவெனிற, சமாதிக்ருரிய இவ் சத்துக்கு வரும்பொருட்டெனக் கொள்க.)

இ-ம். சமயத்தை அருவகப்படுத்தி தொழற்றுச் சொன்ன தென்பதாம்.

உக. மந்திரியின்
வலிமைகூறல்

கூ. இதுவுமது.

கூப. அம்மந்திரி
யை வெல்லுமுபா
யங் கூறல்.

கூஉ. சித்துருவ
கத்தை வெளிப்படு
த்திச் சொல்லத்
தொடங்கல்.

கூஉ. தேயமுத
லிய மூன்றையுங்
கூறல்.

கூஉ. யுகமென்
பதைக் கூறல்.

கூடு. பிரமத்தை
யரசாங்கமாக வரு
வகப்படுத்தியதைச்
செய்க்கு முத்தி
யை மூன்றுவிதமா
கக் கூறத் தொட
டங்கு முதலுத்தி
யைக் கூறல்.

இ-ம். இத்தேயமுதலியவற்றைச் செய்கப் பகுத்தச சொல்லும்படிக்கேட்
தென்பதாம்.

இ-ம். தேயமுதலிய நான்கையும் புத்தமுதலியான்களப்பிரித்துக் சொன்ன

மாகிய அந்தத்தேய வெப்பமுப்பட்டது? அதை
யனை நின்று பாசனமெனத் துணிந்ததினாற் றென்க்கும்? அந்தத் தேயத்தில் பாசனமெனத் துணிந்ததினாற் றென்க்கும்? மந்திரி
யெனவந்தே— பூதமெனத் துணிந்தது எனப்பாட்டினால்
பெயருச்செய்து விவனாய்வுத்தினால் அவ்வரசன் அவ்
வனைச் சினோம். யிக்குக்கூடாமல் வலிமையுண்டா
யிருக்கின்றவனவியம்? பிழைப்பெயராயென்று நான்
செய்துவிட்டேன். எனது தந்தையாவான் சொல்லுவான்.
விவகத்தையுடைய மிகுந்த வலிமைப்பெருந்திய மந்
திரியினது கடுமை மையத்தான் தான் தல்லவர்.—

தேயமுதலியை அளவற்றதெனத் துணிந்தும்
கூடிப் பிழைத்தும் விவனாய்க்கல்ல, துணிந்த சக்தி
முதலாகக் கெட்டுப்போய் அபிமானமுடையவனெனத் து
யும் அன்பில் விடுத்தால் கல்லில் பிழைய பூதமெனப்
பேசலறுவியானது துணிந்தே— அவ்வரசனின் அவ்
வரசனானவன் துணிந்ததெனத் துணிந்தது எனப்பாட்டினால்
வான், இல்லவியில் மையத்தினால் அளவற்றதெனத்
துணிந்த வனைக்கூடாமல் அளவற்றதெனத் துணிந்த
யுண்டாய் வந்திடுவல்லவன், அது துணிந்தே கெட்டுப்
போய்— அப்படி அந்தத்தேயியைப் பெயருத்தினால்
கேபத்தைமுடைய பெயருத்தென்பதென வந்தவன்;
அபசினோம் மந்திரியானவன் துணிந்தே பாசனத்தி
செய்கின்ற அந்தத்தேயமுதலியைப் பெயருத்தெனத் துணிந்த
துன்பமுடையவருடைய கேபத்தெனத் துணிந்ததைத்
சொன்னார்— முன்னின்று எதிர்த்தெனத் துணிந்த
வது ஒப்பற்ற முடிவற்றத் துணிந்தது; இவ்வா
வென்று சொல்லியது களங்கபற்ற வித்தினைத்தென்ப
பேசல பாகாசிக்கின்ற தன்னித்தில் விவறுபத
ஆதமத்தெனப்பெயருத்; அப்படியெனத் துணிந்த
படைத்த மந்திரியானவன் மையமுடைய— விடாம்க
ளனைத்தையும் ஒழுங்கென்கெடுத்து மையமாகப்பெ
தைஉடைய துணிந்த வேளையுத்திவென்று சொன்
கினார்; மனமாவது நிராசையினால் வெல்லப்பட்ட
குணமானது, என்னைச் செய்கின்ற அதத்தைமுடைய
யானையானது தெழுந்ததினான் அகப்பட்ட தன்மை
யாம். இ—எனவா இவ்வாற்த்தந்தியாதவர்கள் மனதை
நான்குபங்காகப்பிரித்து, அடைத்த விடைய போட்களி
விரண்பெய்கும், துணைசாந்திரமர்க்கத்தி லொருபங்
கும், அதுவகிகாரபெற்றவாசரியாசாதனைப்பெரு

டங்கி முதலித்தி
ரைக் கூறல்.

க.க. இரண்டா
வது யுத்தியைக்கூ
றல்.

க.க. முன்னு
து யுத்தியைக் கூ
றல்.

க.க. இவையுத்தி
க்குச்சு காயக்கூ
றல்.

க.க. இச்சகாயத்
தோடு முத்தியை
யடையுமாய்கூறல்.

க.க. முன்னிசா
ரித்தவனுபவத்தை
மன்னிச் செய்தி
னற் கூறித்தல்.

க.க. நிதித்தியிற்
காக்கிப்படைல்.

க.க. பகோகா
ர்த்தத்திற் கந்தை

மங்காகுபர். சொலுத்தினால், நிறைந்த வஞ்ஞாணத்தகா
யாபியம் ஞானப்பாகாயானது வந்துநித்தூட்டம்.—

தெய்வமுந்நவர்கள் பனதை நான்குபங்காகச்
செய்தது, இவற்றிவாவைத்திற் செல்லுகின்றமேயாகுகளி
லொழுப்பங்கும், ஆசாய்வாவா நனையிலாண்பெங்கும்,
விசயித்ததற்கின்ற ஞானசாஸ்திரார்ந்தங்களைபானன்
செய்வதில் ஒருபங்காகவுஞ்செய்தால், செவ்வையான
பிவாகத்தினால் பதத்திவாமறிவு ஞானமேநிறையும்.

ஞானத்தையடைந்தவர்கள் பனதை நான்குபங்
காகுகிறத்தி, அயிக்கிய ஸ்னோபந்தை யறிவிக்கும்
ஞானசாஸ்திரங்களிலும் நிராசையி லுமில்லா னாவத்
திலும் பங்காகுப ஏற்குமுறாமாதனையின் மார்க்கத்தி
னுஞ் செலுத்தினால், குற்றமற்றதகா யிருக்கின்ற நல்ல
பாககூறாயனது எளிதாகவே வந்துநிடைக்கும்.—

பிருத்தவரினாலும் விசயாணையினாலும் ஆதமநரி
சமுனம் இராகமுந் நியொழுதிக்க வப்போதுங் கை
வெமாக்குவாய். நிலையாகிய இராகத்தினால் தருந்த
ஆதமவிசயாணையும் அவ்வாதமவிசயாணையினால்ஒழி
விசைத இராகமும், ஒன்ருக்கொன்றுதொகுப்பாய்;
நிலைந்தகமுத்திரமும் தொடப்பான மேகமும் அவை.
வதுபபலவாய்.— தெய்வசாதந்தவனாவல் உறவினர்க்
குறித்தவன கல்லதிரவியங்களைச் சப்பாதித்த, அப்
பெயருந்நால் இனிப்பையான சாதமீசகுணத்தில்
பெண்ணையான சத்துக்களைச் சேர்த்து, அவர்களால்
வரிசயக்கிபத்தையடைந்து, அந்தவயிராக்கியத்தினால்
ஆதமவிசயாணையைச் செய்து, அந்தவிசயாணையினால்
உண்பாணவந்தைத் தெளிவுற்றால், பெய்கூமுண்
பபுறம்.—இப்படிபென்று முன்னமே எனது பிகா
வானவாசொன்னார். தெய்வசகாயத்தினால்ஒன்றையும்
அபயம் இப்பெயருத்தித்தேன்; ஞானத்தை யடைந்
தேன்; பெய்கத்திலிருந்த கிர்சையை இப்பெயது
நீக்கி இராகவென்றென்ற சொல்வத்தினாலிறந்து
சொச்சைய உபசார்தவெனது மமிர்த்தத்தினால்சீதள
பன பரமகருத்தை யடைந்தேன்.— அகோவகோ!
இவ்வனுபவத்தை வெகுநாள் அறியாதவனானேன்;
இப்பெயத்திற் பகிமுச்சியை என்னவென்றுசொல்லு
வேன்! எல்லாநினைவுகளு முடையந்தமாய் ககதக்கங்
களினால் துன்பமுற்றவர்கள் வருந்தாமலிருக்கின்ற
விபிதுதான், ஆதமவாழ்வையடைந்தவர்கள் பொ
ருத்தமின்றாமுறிதுதான், உபசார்த்தத்தின்பாக்ஷிமை
யிதுதான்.—இப்படிபென்று சொல்லி கானார் எனது
ஸ்வரூபமியாதென்று விசயித்து, கான் பாகாக்கும்

நீங்கியப்ரோஷ மா
யதனினிற்றற்பொ
ருட்டா சிரியரை
சசிந்தித்தல்.

அந். இசிரியரை
த்திரித்துத்துதித்
தல்.

அச. உலகமுத
விய வேழினு மிரு
க்கின்ற தியாலதன
விசாரித்தல்.

அதி. இவ்வேழ
முதலிய யாவுஞ்
சின்மாதிரேயிய
ன உபதேசித்தல்.

அக. இவ்வனுப
வத்தி லமுந்நென்
றருளி யேருதல்.

அள. இவ்வனுப

அள. இவ்வனுப
த்தம மன்னித்தல்.

படி தனது ஸ்வரூபத்தை யுணர்ந்தி நுகர்வெழ் தானு
முருவாகியபகவதேவ சிவபரமபவனக் கிளிமாதி தன உண்
வைபவ நிலைத்துள்ளின். ஆவின் உதகிதிமென்று
நிலைத்து கங்கேராயம்பலா நிலைக்கவெனக் கொன்று
கண்களை நழறித்தி நூர் மலையகங்கிலை திராணித்
தன். \ddagger உலகமாவன கச்சிதாந்தநாயகம் என்
முரையி ஆகிவற்ற கத்திதாசமிரம். அநிபயபழவா
யவ மாகிவற்ற மாவலிமீனமுன் டா திரை. அவ்
வரசனா கிழ்ச்சி திராணைக்கி. கையினினைத்தஇரத்
தினங்கனினு அகசல மும்பகனினைவன் மாதத்தி
லருச்சினைசெய்து செல்லுவான். எவ்வதாசமிரம்?
தேவரிதமுளவது என்னைத்துவன். அழிவன்
பொன்னுளவன்கென். உலகத்தொரு செவ்வராதன்.

இவ்விதத்தி னுள்ளதென்ன? அநிபயபழத்தின்ப
தென்ன? அனாபு பொல்லப்பா. உதென்ன? அவரில்
லாததென்ன? பெருகின்ற சாஷர் கேட்கின்றநீராய்?
இத்தகிலைப்பற்ற ஐயியாதென்று உயர்வதிகுப்படி
யனுக்கொரு மெய்வன் என்று திகை. அவ்வகிவன்.
சகலமும் தெய்வபடி மததது அத்தமாவலிக்குக்கி
மாமாயானவர் கன்முத தெரிவித்தார். நான்கு
பகவிசுத்தித்ததுடைய தனவொத்தத்து கிறை
வேடுருகெல்ல வரிதன் மலையகபிமெய்யு பசியா
சவலென்ன? கருத்தவன் மெய்வுகின்றவைதக்கி
மயம். தோற்றமா இவ்வனுத்திவ்வதுவம் அளவோ
சமந்தயவ மமுந்நுள்ள வ. மங்கலும் மானம்;
அனவள்ள து ளாவன்; அவ்வெல்ல மற்ற செந்நுள்ள
தும் ளாவன்; சொல்லுகின்ற மானம். ளாவன்;
கேட்கின்ற நிரம்புவான்கி. ஐயும் நூணவான்கி.

இக்கிலேப கருத்தவன். இத்தித்தத்ததவைவன்
நிற்றரித்தத்தகென்ன? இவ்வயகைவருகுவன். கத்தி
ஞல் உவது ஸ்வரூபத்தை கிலேநித்தியமம். திரி
கின்றபரிந்து மரிமாரபலான். அநிபயபழவன்
மரிமரித்ததை வடையக்கடைய. ஓப்பற்றவன்மதவத்
தையுடைய சத்திவிசுமும் துதவையகவாருதியவ
மரியத்தின்ப நிலித்தார்வன். ஓமும்பெயெவன்.
என்றுசொல்லி கத்திசாசாரியம்கேமனின்முதலையு
ஞானமாயிவ சத்ததைப்பற்றது கிலைத்து. இவ்வு
பொவ்வுமஎன்றவர்க்குக்கிலைவாநொத்செல்லவது
எதர்த்தகிலே; முநல்வையகிவ நூலிவ்வவன். திரி
கொகமு ளானபெ. என்னுள்ளமுழு ளானபெ.

1 இ-ம். முத்தியையடைதற் குத்தியமய்கத்திக்குச்சாகாயமுமச்சகாயத்திற்குச்
சாதனமுமாகிய வினவையே யதிலித்ததாம்.

ச.அ. நிதித்தியிற்
காசுதிப்படை.

கல்ல நான்கு திக்குதனும் ஞானமே, ஸ்தாபிக்குங் கிரி
யைகளை நன்கும் ஞானமே.— காணப்படுங் திரிஸ்ப
மும்க் காசுதியும் ஒழிந்து களங்கமற்ற ஸ்வரூபமாய்
விளங்குகின்ற சக்திதாயாய் எப்பொழுதும் ப்ரகா
சித்திகின்ற பிரம் வஸ்துவானேன் பந்தப் படுத்துகின்ற
சிப்யரில்லாத ஞானமே யுருவமாய் ஏககாலத்தில்
எவ்விதத்தாம் விபாபகபாபியும், உபசமனமான
ஞானகாரியமாயும், அறிவாகியு மிருக்கின்ற மகத்தா
கிய பூரணவஸ்துவானே யான்— ஒங்காநின்ற ஞானமாத்
திரபத்தமாய்கிய ப்ரணவ ஸ்வரூபத்தை மனதிற் சிந்
தித்து அறிதுயிலான தியானரூடனாய் சங்கற்பங்க
னனெத்தாம் விடுபட்டுக் கொள்ளாநின்ற செயல்களும்,
சுடனாகத்திரியமும். சந்தேகமும், மனனமும், அறி
வு, விபயமும் இவைகளைத் தாங்குகின்ற ஞானதாயு
மாய்கிய சகலமு நீங்க, தனித்த சித்திரத்தைப் போல
வெகுநேரத் தயாநிதி விருந்தான்.— வாயுவில்லா
விடத்துள்ள திப்ரகாசத்தைப் போல சலனமற்
றிருந்த பாவலிச் சக்கிரவர்த்தியானவன், இராகத்து
போலிங்கி பூரணமாய் சிந்தையென்கின்ற களங்கமில்
லாமல் தோன்றத் தத்தமாத் திரபத்தினு லொளிவிட்
டுப் பிரகாசித்த விதத்தைக் கூறில், வலிவாயுள்ள
தோள்களில்லாத சாற்பலத்தில் மிகவுந் தெளிந்த
வாயுபத்தைப் போலுமாய்.— அவ்விடத் தந்தப்ர
காசமே அந்த மாவலிபாவனவன் சாநிதியிலிருத்த, அவ
னவருள் லயர் செய்கின்ற அடினார்கள் அரண்பனையி
லானு போலிப்படை யடைந்தார்கள், மேன்மையான
மகாபலிபுத்திரகுதற்குரிய மிழுகிற்ப்பவனிலைமிகுந்த
சாநிதியில் வெகுநேரம் தங்கிநின்ற அதன் பின்பு
சிழித்துக் கொண்டு அறிந்து மாதையற்ற மன
துடைபவராய்.— திராகை பொருத்திய மனத்தினால்
இராகாரியங்களை முழுதுஞ்செய்து, ஆபததுக்க
விடத்தினும் சம்பத்துக்களிடத்தினும் சபதிருத்தி
யாக முதறாற்ற கருத்தினால் ஒருபையாடாய் சுக
துக்கங்களின்னவனானேனும் மிகவாமலுமரியமலும்
சம்பவனைபிற முனாக விளங்கினான்.— ஒழியாமல்
துவனுடைய மனதினண்டாகிய இஷ்ட சித்தனையும்
அனுஷ்ட சித்தனையும் அளவில்லாததாகவும், உண்
டானதும் இல்லாததுமான பதார்த்தங்கள் அளவில்
லாததாயும், விபத்திருக்கின்ற வினைத்தினும் விஸ்
வார்த்தியடைந்து, பின்பு எத்தனிடத்தி லெதைப் பொ
ருத்தினும், பரத்தினும் இருத்தினுமுள்ள ஆகைகளில்

ச.க. சமாதியை
தல்.

இ. சக்திதான
ந்தமாய்விளங்குதல்

இ. சக்திதான்
ருவெய்யாதல்.

இ. சக்திதான்
மனடைதல்.

இ. மாவலிதான்
வா சனும் மன
தைமந்திரியாகிச்
சகலமுத்தன்வரமா
யாகாயி செத்தது
போலச் செத்தது
மெனல்.

இ. ம. மாவலிமுதற் சக்திதான்மனதமுள்ள வனுபவத்தைக் கூறியதாம்.